

1969

நுட்பம் 7.

இதமான சுகந்த புகைப்பிடிப்பதற்கு

பாலக்காடு

ஆர்-வி-ஜி-பீடிகள்

தயாரிப்பாளர்கள் :

வ. வ. இராமசாமிப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்,

47, பிச்சேட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: ஆர்விஜி

போன்: 230

for **BETTER FOOD**

for **BETTER SERVICE**

The Blue Ribbon Hotel

JAFFNA.

Phone : **7178**

VISIT

The Jaffna Co-operative Stores Ltd.

(Radio & Electricals Dept.)

for requirements of:

- * JUBILEE RADIOS
 - * BATTERIES
 - * ELECTRICAL FITTINGS
 - * ELECTRICAL IRONS
 - * TABLE FANS
 - * HOT PLATES
 - * TABLE LAMPS
 - * COLOR SHADES
- etc. etc.

தரத்திற்கும் நீடிய உழைப்பிற்கும்
சிறந்த வெளிச்சத்திற்கும்

“யூஆசா பற்றரியே”

இன்றே வாங்குங்கள்
உங்கள் தேவைகளை நிவர்த்திசெய்ய

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

துரை அன் கோ,

ஸ்ரான்லி வீதி,

— யாழ்ப்பாணம்.

Space Donated by

Elephant Beedi Co. Ltd.,

COLOMBO 13.

We Manufacture:

- * WATER PUMPS SPARES
- * CAR PARTS
- * METAL PRODUCTS
- * CASTING MARINE ENGINE SPARES

We Undertake:

- * PIPES FITTINGS
- * HEAVY, MINOR MACHINES REPAIR.

Ceylon Industrial Engineering Works,

150, Stanley Road,

JAFNNA.

Space Donated by

LEYDEN INDUSTRIES LTD.

Manufacturers of Socks & Banians

7, HOSPITAL ROAD,
JAFNNA.

T'phone 1 279

ஈழவள நாட்டில்
சிறந்த தயாரிப்புகளான
சந்திரா நிற்றிங் கம்பனியாரின்

உயர்ந்த ரக

பெனியன்கள் சேட்டுக்களையே

உங்கள் பிடவை வியாபாரிகளிடம் கேட்டு வாங்குங்கள்.

CHANDRA KNITTING COMPANY

40/1, Brown Road,

— JAFFNA.

* கவர்ச்சியான இழை

* நீடிய பாவிப்பு

* சொகுசான ஓட்டம்

* உத்தரவாதமுள்ள வேலைப்பாடு

ஆகியவற்றிற்கு

உங்கள்

தேய்ந்துபோன டயர்களை

எம்மிடம் புதுப்பியுங்கள்

நோர்தேண் இண்டஸ்றீஸ்

டயர் நிரப்புபவர்கள்

8/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 7158

உள்ளே.....

ஆசிரியைகள் :

1. கல்வி பண்பாட்டு அமைச்சர் ஆங்கிலம், தமிழ்	4—5
2. கல்வித் துணை மாஇயக்குநர் ஆங்கிலம், தமிழ்	6—7
3. வடமாநிலக் கல்வி இயக்குநர் ஆங்கிலம், தமிழ்	8—9
4. முன்னாள் அதிபர்	... 10
7. அதிபர் வாழ்த்து	... 11
8. என்னுரை	... 12
9. 10 ஆண்டு வளர்ச்சி	... 13
10. வரவேற்கின்றோம்	... 14
11. மாணவர் மன்றம்	... 17

கட்டுரைகள் கவிதைகள் :

1. ஆசிரியர் உரை	... 18
2. நான் கூறும் ஆலோசனை	... 21
3. தியாகம் அல்ல கடமை	... 23
4. தமிழ்த் தாயின் தொல்புகழ்	26
5. விடுதலை	... 27
6. தமிழ்மொழி மூலம் தொழில் நுட்பக் கல்வி	... 29
7. புறப்படுவோம்	... 32
8. இதயத்தில் இடம் கொண்டவள்	33
9. இறைவன் இருக்கின்றானா?	36
10. தமிழன்	... 39

அறிக்கைகள் :

1. மாணவர் மன்றச் செயலாளரின் அறிக்கை	... 40
2. தொழில் வகுப்பு மாணவர் மன்ற வருடாந்த அறிக்கை	... 43
3. வணிக மாணவ மன்ற வருடாந்த அறிக்கை	... 45

4. சைவமன்ற செயலாளரின் அறிக்கை	... 47
5. விளையாட்டுப் பகுதி அறிக்கை	49
6. கல்விப் பரிசில்கள் பெற்றோர்	50
7. 1968ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தோர் பட்டியல்	... 51
8. மாணவர் மன்றம்	... 54
9. நன்றி பாராட்டுகிறோம்	... 55
1 Editorial	... 57
2 K. Nagalingam	... 59
3 What is the Modern Mathematics	60
4 The Universe	... 65
5 Social Disabilities in Ceylon	66
6 House	... 68
7 Co-operative Development	... 71
8 Survey Plan	... 73
9 The Method of Financing a Business	... 74
10 Rome was not Built in a Day	76
11 The Growing New Industries of Ceylon	... 77
12 Car Men ! Check Your Brakes Before they Check You	... 79
13 Economic Inequality is the Greatest Threat to World Peace	81
14 Importance of Religious Education	... 82
15 Our Staff	... 84

“ நண் தொழில் இளைஞன் ”

1968 / 69

சஞ்சிகைக் குழு

பத்திராதிபர்கள்

செல்வன் சபா புஷ்பநாதன் (தமிழ்)
,, சூ. தேவநேசன் (ஆங்கிலம்)

அங்கத்தவர்கள்

செல்வன் சி. இலட்சுமிகாந்தன்
,, ப. கதிரவேலு
,, மா. பாஸ்கரன்
,, அ. ஈஸ்வரதாசன்
,, க. தங்கேஸ்வரன்
,, ப. வேதநாயகம்
,, ச. ராகவன்
,, வை. துரைச்சாமி
,, க. விசாகரட்ணம்
செல்வி இ. ஞானேஸ்வரி
,, பே. துரையப்பா
,, கே. செல்வராணி

சஞ்சிகை ஆலோசனைக் குழு

திரு. க. சிதம்பரநாதன்
,, ச. க. மதியாபரணம்
,, அ. டா. றொ. கோமஸ்
,, ச. சுந்தரம்பிள்ளை
,, மா. திருநாவுக்கரசு

நிலைய கீதம்

சு. சுந்தரம்பிள்ளை, பி. ஓ. எல்.

வாழ்க வாழ்கவே வளமார் எமது
தொழிற் கூடம் வாழ்க வாழ்கவே

இலங்கைத் தீவின் இலங்கு யாழ்நகரின்
கலங்கரை விளக்கமாய்க் கலங்கிருள் துடைத்து
நிலவும் கோவில் நிறையா ஏழையும்
நலம் பெற உதவும் நமது கல்லூரி,
வாழ்க வாழ்கவே

நேயமிகு நியூஸிலாந்து நிதியுதவ நம்மவர்
ஓயாத உழைப்புதவ, உருவெடுத்த நங்காய்,
ஆயிரம் தொளாயிரம் ஐம்பதும் எட்டும்
தோயும் ஆண்டு தோன்றிய தங்காய்
வாழ்க வாழ்கவே

கணிதம் மின்சாரம் கட்டடம் தட்டெழுத்து
வணிகம் லோகம் வாய்ந்த சுருக்கெழுத்து
அணிபெறும் எந்திரம் ஆய நற்கலைகள்
அணி செய்யும் எங்கள் தொழிற் கல்லூரி
வாழ்க வாழ்கவே

வேலை பெற்றிட வீடு ஒங்கிட
வாலிபர் நங்கையர் வந்து பணிநிதிடும்
கோலக் கலைகள் கொடுத்து உதவிடும்
சிலக் கோவில் செந்தமிழ் வளத்துடன்
வாழ்க வாழ்கவே

Message from the

Hon. Minister of Education and Cultural Affairs

I congratulate the Students' Association of the Junior Technical Institute—Jaffna on its unflagging enthusiasm in continuing to publish the "Youths' Tech" their College magazine for seven consecutive years. I sincerely hope that the students would evince the same enthusiasm in their educational activities as well.

The future prosperity of this country depends largely on the training in skills of your youth. Only skilled workers in different fields of endeavour can contribute to the material well-being of the people.

Our Technical Institutes have been set up primarily with this end in view. It is up to the youth of the country to make the best use of the opportunities provided by these institutes. I sincerely hope that the students of the Jaffna Junior Technical Institute would exert themselves fully and make a lasting contribution to the technological advancement of the motherland.

I. M. R. A. IRIYAGOLLE,
Minister of Education & Cultural Affairs.

Ministry of Education & Cultural Affairs,
Malay Street,
Colombo—2, (Ceylon)
24th July, 1969.

வாழ்த்துச் செய்தி

அடுத்து ஏழு வருடங்களுக்கு “ நுண் தொழில் இளைஞன் ” என்னும் கல்லூரிச் சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுவரும் யாழ்ப்பாணம் கனிட்ட தொழில்நுட்ப நிலைய மாணவர் மன்றத்தின் தளரா ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன். மாணவர்கள் இதே ஆர்வத்தைக் கல்வி முயற்சிகளிலும் காட்டுவார்களென உண்மையில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்நாட்டின் எதிர்கால வளம் இளைஞர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி அளிப்பதில் பெரிதும் தங்கியுள்ளது. பல்வேறு துறைகளிற் செயலாற்றும் தொழிற்றிறன் பெற்றவர்கள் மட்டுமே மக்களின் உலகாயுத நலனுக்காக உதவமுடியும்.

இந்நோக்கை முக்கியமாகக் கொண்டே எங்கள் தொழில் நுட்ப நிலையங்கள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையங்களால் அளிக்கப்படும் வாய்ப்புக்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவது நாட்டின் இளைஞர்களது கடமையாகும். யாழ்ப்பாணத்துக் கனிட்ட தொழில் நுட்ப நிலைய மாணவர்கள் முழு ஊக்கத்துடன் முயன்று தாய் நாட்டின் தொழிலியல் விருத்திக்கு நீடித்த உழைப்பை நல்குவார்களென மனமார நம்புகிறேன்.

ஐ. எம். ஆர். ஏ. இரியகொல்லை,
கல்வி, பண்பாட்டு அமைச்சர்

கல்வி, பண்பாட்டு அமைச்சு,
மலே வீதி,
கொழும்பு 23
24 யூலை, 1969.

MESSAGE

Dr. S. L. de Silva

Deputy Director-General of Education, (Technical Education)

IT is with pleasure that I send this Message of good wishes on the occasion of the appearance of the Seventh Issue of your Magazine—the “Youths Tech.”

While congratulating all those responsible for bringing out this issue, I earnestly exhort you all to make the best use of your opportunities today and not fritter away your valuable time on frivolous pursuits which will not help you. Remember time is short and too valuable to be wasted.

We should equip ourselves to serve our little Country to the best of our capacity. It is our bounden duty to serve the interests of the land of our birth, shedding irrelevant considerations such as differences of caste creed or race. Each one of us has a big part to play in this great national task. You must therefore break through all barriers that tend to retard our progress as a Nation and triumphantly carry the banner of science and technology in the Service of our Motherland.

For this we must be united, disciplined, able and willing. I know you will not fail to answer the call and give of your best in the Service of Ceylon to which we have the privilege to belong.

My blessing are on you all.

S. L. de SILVA.

Ministry of Education & Cultural Affairs,
Malay Street, Colombo 2.
June 27th, 1966.

கல்வித் துணை மாதிரிக்குநர்
கலாநிதி எஸ். எல். டி சில்வா அவர்களின்
ஆசிச் செய்தி

உங்கள் சஞ்சிகையாகிய “ நுண்தொழில் இளைஞனின் ”
ஏழாவது வெளியீட்டின்போது இந்நல்லாசிச் செய்தியை
அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவ்வெளியீட்டிற்குப் பொறுப்பாயுள்ள அனைவரையும்
பாராட்டுவதோடு, உங்களுக்குப் பயனளிக்காதனவாகிய
அற்பமான தேட்டங்களில் உங்கள் அரிய நேரத்தை விரயஞ்
செய்யாது உங்களுக்கு இப்போதுள்ள வாய்ப்புக்களைப் பெரு
மளவிற்பயன்படுத்தும்படி அக்கறையுடன் ஏவுகின்றேன்.
காலம், குறுகியதும் அரியதுமாகையால், அதனை வீணாக்க
லாகாதென்பதை மனதிற் கொள்வீர்களாக.

எமது சிறிய நாட்டுக்கு எம்மாலியன்ற சேவை செய்வ
தற்கு நாம் எங்களைத் தயார் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.
சாதி சமய இன வேறுபாடுகளாகிய ஒவ்வாத எண்ணங்களை
ஒதுக்கி நாம் பிறந்த நாட்டின் நலனுக்காக உழைப்பதே
எமது தலையாய கடனாகும். இம்மாபெரும் தேசியப்பணிக்கு
ஆற்றப்பட வேண்டியவற்றுள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும்
பெரிய பங்கொன்று உண்டு. ஆகையால், தேசிய நோக்கில்
முன்னேற்றமடைவதைத் தடை செய்யக் கூடியனவாகிய
முட்டுக்கட்டைகள் அனைத்தையும் நீங்கள் தகர்த்து, எங்கள்
தாய்நாட்டின் சேவையில் விஞ்ஞானம் தொழிலியல்
கொடியை ஏந்தி வெற்றிகரமாக முன்னேறுவீர்களாக.

இதற்கு, நாம் ஒற்றுமையும், கட்டுப்பாடும், தகுதியும்,
விருப்பமும் உள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். இவ்வழைப்
பை ஏற்று, இந்நாட்டினராயிருப்பதில் நமக்குப் பெருமை
அளிக்கும் இலங்கையின் சேவையில் இயன்ற தொண்டினை
ஆற்ற நீங்கள் தவறமாட்டீர்களென்பதை நான் அறிவேன்.

உங்கள் அனைவருக்கும் எனது ஆசி உரித்தாகுக.

எஸ். எல். டி சில்வா,
கல்வித் துணை மாதிரிக்குநர்,
(தொழில் நுட்பக் கல்வி)

கல்வி, பண்பாட்டு அமைச்சு,
மலே வீதி,
கொழும்பு 2;

Message from
Mr. S. Thanikasalam,
DIRECTOR OF EDUCATION, JAFFNA.

I am happy to send you a message for publication in the Seventh issue of the "Youths' Tech" the student magazine of the Junior Technical Institute, Jaffna.

A magazine serves a useful purpose as it contains records of the various activities of the college. It also provides opportunities for students to give expression to their views on matters which interest them.

The school has been growing in numbers every year and the Students Association should help to develop a healthy attitude towards work and with the World at large.

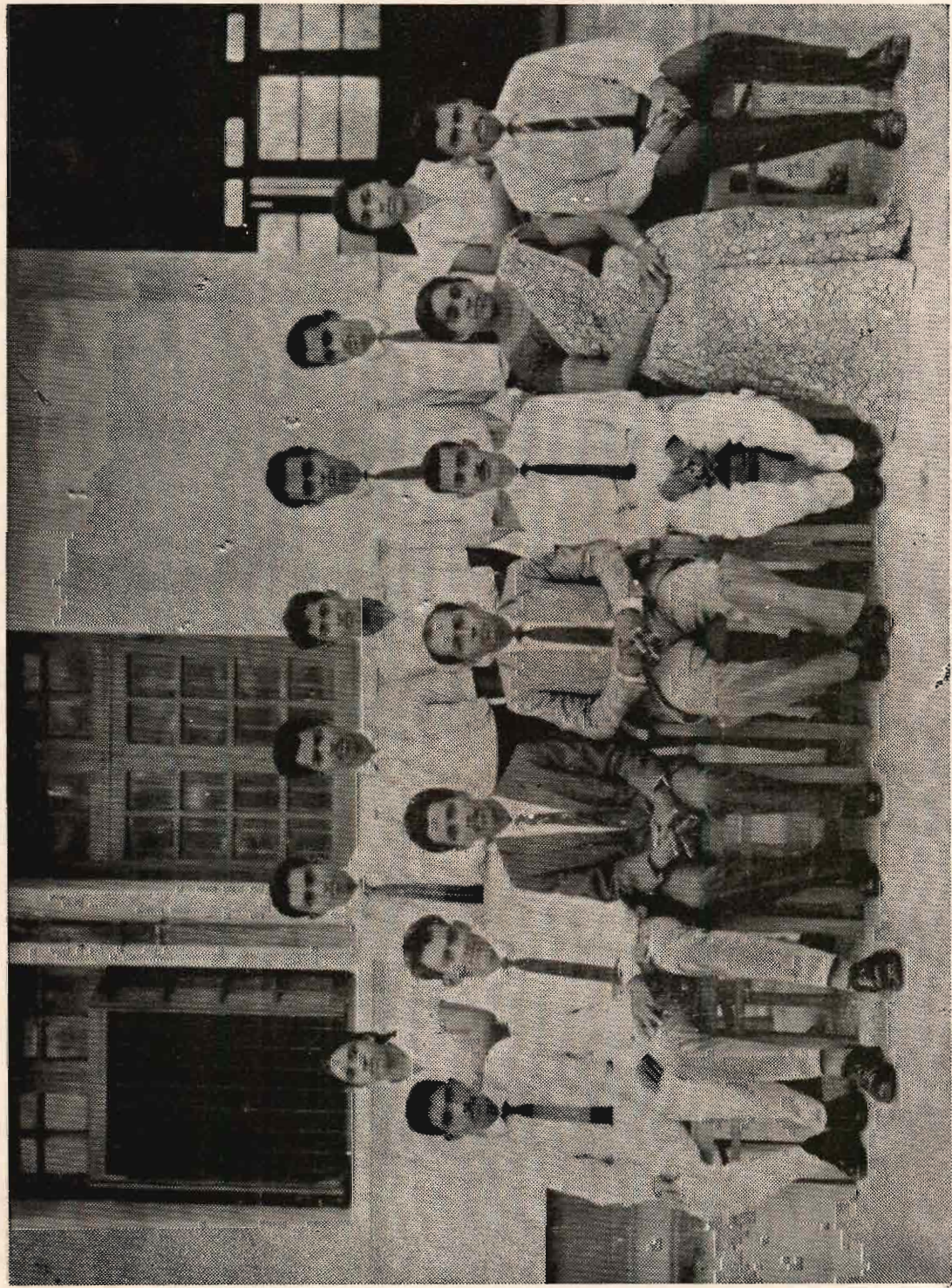
I wish your Association one more year of fruitful service.

S. THANIKASALAM,
Director of Education,
Northern Region.

மாணவர் மன்றம் 1968-69 ஆம் ஆண்டு நிர்வாகிகள்

1968-69 ஆம் ஆண்டு சஞ்சிகைக் குழு

ஆசீச் செய்தி

யாழ்ப்பாணம் கனிட்ட தொழில் நுட்ப நிலைய மாணவர் சஞ்சிகையாகிய “ நுண் தொழில் இளைஞனின் ” ஏழாவது வெளியீட்டுக்கு இச் செய்தியை அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன்.

ஒரு சஞ்சிகையானது கல்லூரியின் பல் வேறு செயல்களைப் பதிவுசெய்யும் காரணத்தால் அது பயனுள்ளதாகவிருக்கின்றது. அத்துடன் அது மாணவருக்குத் தாம் சிரத்தை கொண்டுள்ள விடயங்கள் பற்றித் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்குச் சந்தர்ப்பங்களை அளிக்கின்றது.

நிலையத்தின் மாணவ எண்ணிக்கை வருடா வருடம்கூடிக்கொண்டே வருகின்றது. தொழிலிலும் பொதுவாக மக்களிடத்தும் பண்பாடுள்ள மனப்பான்மையை விருத்தி செய்வதற்கு மாணவர் மன்றம் உதவவேண்டும்.

உங்கள் மன்றம் இன்னுமொரு வருடம் பயனுள்ள சேவையை யாற்ற வாழ்த்துகிறேன்.

எஸ். தணிகாசலம்,
வட மாநில கல்வி இயக்குநர்,
யாழ்ப்பாணம்;

முன்னாள் அதிபரின் நற்செய்தி

ஒரு நாட்டின் மகிமையை எங்ஙனம் நாம் கணிக்கலாம்? அங்கேயுள்ள மாடி வீடுகளும், அரசாங்க அலுவலகங்களும், வங்கியில் இருக்கும் பணத்தொகைகளும், வணிகச்சிறப்புக்களும் எல்லா வகையிலும் வளம்பெற்றிருந்தாலும் அந்நாட்டின் மகிமை, உன்னத நோக்கும் அகன்ற சிந்தையுமுடைய மக்களிலேயே தங்கியிருக்கிறதெனத் தீர்க்கதரிசனமுடைய புலவர் கூறுவர். அதுபோன்று ஒரு கலைக்களமாக விளங்கும் இந்தத் தொழில் நுட்ப நிலையத்தின் மகிமை அந்நிலைய மாணவரிலும், ஆசிரியரிலும், அதிபரிலும் தங்கியிருக்கிறது. ஈழநாட்டில் வசிக்கும் தமிழ்பேசும் சமுதாயத்திற்கு இந்நிலையம் ஒரு சிந்தாமணிபோற் போற்றப்படவேண்டிய அணியாகத் திகழவேண்டும். அப்படியாயின் இந்நிலையம் தொழில் நுட்பக் கல்வியை பல துறைகளிலும் கற்பிக்கும் நிலையமாகத் திகழவேண்டும். இக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு, மாணவரும், ஆசிரியரும், அதிபரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

எங்கள் கல்லூரி பல திறப்பட்ட நுட்பக் கல்வித்துறைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கும் ஒரு கல்விநிலையமாக வளரவேண்டுமென ஆவலோடு உழைக்கவேண்டும். மாணவர் தம் பாடங்களில் வேண்டிய திறமை பெறுவதற்குப் பாடுபடவேண்டும். மாணவர்கள் ஊக்கமெடுத்தால் ஆசிரியரும் ஒத்துழைப்பார்கள். அதிபரும், ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒத்துழைக்கமுடியுமானால் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு எந்தவிதஇடையூறும் ஏற்படமுடியாது.

மாணவர்களில் இலைமறை காய்போல் இருக்கும் திறமையை வெளிப்படுத்து முகமாக எழுந்ததே இந்த “நுண் தொழில் இளைஞன்”. இதைப்போன்று பல சஞ்சிகைகள் வெளிவரவேண்டும். பயிற்சித் திறமையை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பொருட்காட்சி முதலியவை நடத்த மாணவர் எத்தனிக்கவேண்டும். அதிபரும், ஆசிரியரும் மாணவருக்கு வேண்டிய கட்டடம், தளபாடம், உபகரணம் முதலியவற்றை அமைத்தும், தருவித்தும் கொடுக்கவேண்டும். இம்முறையில் உழைத்தால் கல்லூரி முன்னேற்றம் அடையும்.

இத்துறையில் ஈடுபடும் மாணவரும், ஆசிரியரும், அதிபரும், அதி காரபீடத்தில் அமர்ந்து இருப்போரும் நல்லன்பும், நல்லுழைப்பும் பெற்று வாழ்க என வாழ்த்தி இவ்வேழாம் மலருக்கு இந்நற்செய்தியைச் சமர்ப்பிப்பதோடு இம்மலர் நவீன கருத்துள்ள நன்மலராகப் பரவவேண்டுமென என் உளங்கனிந்த ஆசியைக் கூறுகிறேன்.

சுபம்!

க. நாகலிங்கம்

அதிபர் வாழ்த்துகிருர்

எண்ணிக்கையில் குறைவான மாணாக்கர் பயின்ற காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “ நுண் தொழில் இளைஞன் ” இவ்வருடத்தில் 7 வருடப் பருவத்தை அடைந்துவிட்டான். ஆயிரக்கணக்கான தொழில் நுட்ப மாணாக்கர் இளைஞனை இன்று அணி செய்கின்றனர். உலகத்தை அறிவுக் கண் கொண்டு முதல் முதலில் நோக்கும் பருவம் இது. எனவே, நுண் தொழில் இளைஞன் இதழ் யாவரின் கவனத்தையும் தனது நுணுக்க ஆய்வுமூலம் கவருவான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

தொழில் நுட்பக் கல்வியினைப் பயில எமது நிலையத்தில் வந்துசேர்ந்த மாணாக்கர் தாம் இதுவரை பிற கல்லூரிகளிற் படித்த கல்விக்கு—பாடத்திட்டங்களுக்கு முற்றிலும் மேம்பாடுடைய புதுக் கல்வியினைப் பயிலுகின்ற அதேநேரத்தில் இப்படியான மலர்களை வெளியிட உழைப்பதைப் பார்க்குந் தோறும் நான் பெரிதும் உவகை கொள்ளுகிறேன்.

இலக்கிய ஆர்வம், தொழில் நுட்பத் திறன், கதை, கவிதைத்துறைகளிலுள்ள நாட்டம் இன்றோரன்ன கவினுறு நிலைகளில் நம் மாணாக்கரின் ஈடுபாடு இம்மலரில் மணம் வீசிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இப்பணியில் ஈடுபட்டுழைத்த அனைவரையும் போற்றி, “ நுண் தொழில் இளைஞனை ” மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

சீ. டா. ஜெயசிங்கம்,
நிலைய அதிபர்.

என்னுரை :

சி. இலட்சுமிகாந்தன்

(தலைவர், மாணவர் மன்றம்)

எண்ணியது நிகழ்வதைக் காண்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. எண்ணியது எண்ணியதிலும் சிறப்பாக — மேலாக நிகழ்வதைக் காண்பது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது. இன்று நான் பெருமகிழ்வெய்துகிறேன்.

கல்வி நிலையங்களோ அல்லது கலைக்கழகங்களோ தங்கள் ஸ்தாபனங்களின் செயல்களையும் கொள்கைகளையும் வருடாந்த வெளியீட்டின்மூலம் தெரியப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகிவிட்டது.

தான் தொடங்கிய பயணத்தில் 7 ஆவது மைல் கல்லைத் தாண்டிக்கொண்டிருக்கும் இந்த மலரை நீங்களும் சந்திப்பதற்குச் சூழ்நிலையை உருவாக்கியவர்களுக்கு என் அன்புகலந்த நன்றி.

கற்பனைகளெல்லாம் உண்மைகளாகிவரும் நாளிது. இந்நாளிலே நாம் மட்டும் முயற்சிக்குக் கைகொடுக்க வேண்டாமா? ஒரு பொருளை ஆக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது, அதை நுகரவும்வேண்டும். இதோ புது மணம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் இந்த மலரை நீங்களும் சற்று நுகர்ந்து பாருங்களேன்.

பல மாணவர்கள் பல மணித்தியாலங்களைத் தொடர்ந்து செலவுசெய்ததன் பயன்தான் இம்மலர் தனது 7ஆவது மைல் கல்லைத் தாண்டுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது.

வருங்கால தொழில்துறை அறிஞர்களின் எண்ணங்களை இதழ் பரப்பும் ஒரு வாடா மலராகத் தங்கள் கரங்களில் இந்த 7ஆவது நுண் தொழில் இளைஞன் மிளர்கிருன். மலர் மனதிற்கு மணம் பரப்பினால் இது வெளிவர உழைத்த மாணவ நண்பர்களைப் பாராட்டுங்கள். குறைகள் காணப்பட்டால் அதை என்னிடமே விட்டுவிடுங்கள்.

தொடரட்டும் பயணம்!

சி. இலட்சுமிகாந்தன்

யாழ். கனிட்ட தொழில்நுட்ப நிலையத்தின் 10 ஆண்டு வளர்ச்சி

1969 திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம் (அதிபர்)

(1012 மாணவர்கள்)

24. படம்வரை அறிஞர் பயிற்சி (தமிழ்-பகல்)
23. சுருக்கெழுத்தாளர் (தமிழ்-பகல்)
22. வானொலி பேணுதல் முறை (தமிழ்-மாலை)
21. குழாயொட்டல் (தமிழ்-மாலை)
20. இயந்திரத் தளப் பயிற்சி (தமிழ்-மாலை)
19. பொருத்து வேலை (தமிழ்-மாலை)
18. மின்கம்பி இணைத்தல் (தமிழ்-மாலை)
17. நில அளவையும் மட்டம் பார்த்தலும் (ஆங்கிலம்-பகல்)
16. கணக்குப் பதிவாளர் (ஆங்கிலம்-மாலை)
15. கணக்குப் பதிவாளர் (தமிழ் மாலை)

1963 திரு. க. நாகலிங்கம் (அதிபர்)

14. சுருக்கெழுத்தாளர் (தமிழ்-மாலை)
13. நில அளவையும் மட்டம் பார்த்தலும் (ஆங்கிலம்-மாலை)
12. கட்டட அமைப்பு (ஆங்கிலம்-மாலை)
11. மின்சார எந்திரவியல் (ஆங்கிலம் மாலை)
10. பொறிமுறை எந்திரவியல் (ஆங்கிலம்-மாலை)
9. சுருக்கெழுத்தாளர் (ஆங்கிலம்-மாலை)
8. கட்டட அமைப்பு (தமிழ்-பகுதிநேரம்)
7. ஆரம்ப எந்திரவியல் விஞ்ஞானம் (ஆங்கிலம்-மாலை)
6. மரவேலை (தமிழ்-பகல்)
5. மின்கம்பி இணைத்தல் (தமிழ்-பகல்)
4. உலோக வேலை (தமிழ்-பகல்)
3. மோட்டார்ப் பொறியியக்கம் (தமிழ்-பகல்)
2. வணிகம் (தமிழ்-பகல்)
1. வணிகம் (ஆங்கிலம்-பகல்)

1959 திரு. ம. கிட்டிணபிள்ளை (அதிபர்)

(40 மாணவர்கள்)

வரவேற்கின்றோம்

1960 ஆம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் முதல் இந்நிலைய வணிகத்துறையின் தலைவராகவும், சிரேஷ்ட போதனாசிரியராகவும் கடமையாற்றிய திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம் அவர்கள் 30-11-68 தொடக்கம் தற்காலிக அதிபராகக் கடமையேற்று எரது மன்றத்தின் காப்பாளராக எம்மை ஊக்குவித்தார். அவரது சேவை பல ஆண்டுகளுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையைக் கடந்த 1-8-69 அன்று அவரை இப்பதவியில் நிரந்தரமாக்கியமை எமக்கு அகமகிழ்வினைத் தருகின்றது. நிலையத்தின் காவலராகவும் மன்றத்தின் காப்பாளராகவும் எமக்கு வாயத்துள்ள தந்தையே! தங்களைக் கட்டுக்கடங்காகக் களிப்போடு அன்புக் கரங்கூப்பி வரவேற்கின்றோம்.

நிலைய மாணவர்கள்,

எங்கள் அதிபர்

கனிட்ட தொழில் துட்ப நிலையம், யாழ்ப்பாணம்

மாணவர் மன்றம்

1968-69 ஆம் ஆண்டு மன்ற நிர்வாகிகள்

கார்ப்பாளர் :

திரு. சி. டா. ஜெயசிங்கம், (அதிபர்)

கிரேட்ட பொருளாளர் :

திரு. பொ. இராசநாயகம்,
(கிரேட்ட போதனாகிரியர்)

வினையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாளர் :

திரு. அ. வின்ஸ்லோ,
(போதனாகிரியர்)

தலைவர் :

செல்வன் சி. இலட்சுமிகாந்தன்

உப தலைவர் :

.. மா. பாஸ்கரன்

செயலாளர் :

.. ப. கதிரவேலு

உப செயலாளர் :

.. க. தங்கேஸ்வரன்

பொருளாளர் :

.. அ. ஈஸ்வரதாசன்

பத்திராதிபர் : (தமிழ்)

.. சபா. புஷ்பநாதன்

பத்திராதிபர் : (ஆங்கி.)

.. கு. தேவநேசன்

வினையாட்டு செயலாளர் : .. அ. இராமகிருஷ்ணலால்

வகுப்புப் பிரதிநிதிகள்

வணிக வகுப்புப் பிரதிநிதிகள்

செல்வன்	மு. நல்லதம்பி	செல்வி	தா. மங்கையர்க்கரசி
..	இ. சிவபாலச்சந்திரன்	..	து. பேரின்பநாயகி
..	சு. பஞ்சரட்ணம்	..	இ. ஞானேஸ்வரி
..	தெ. தவராசலிங்கம்	..	கே. செல்வராணி
..	வை. சொக்கலிங்கம்		
..	ஆ. குணசிங்கம்		
..	கா. பாலகிருஷ்ணன்		
..	க. பொன்னையா		
..	சு. நடராசா		

தொழில் வகுப்புப் பிரதிநிதிகள்

செல்வன்	சி. ஸ்ரீமகாதேவன்	செல்வன்	ந. நடராஜமணி
..	சி. ஜெயரட்ணம்	..	யோ. நித்தியானந்தன்
..	க. சிவம்	..	க. நவரட்ணசிங்கம்
..	வை. துரைச்சாமி	..	க. சந்திரரட்ணம்

பொறியியல் வகுப்புப் பிரதிநிதிகள்

செல்வன்	த. முத்துக்குமாரசாமி	செல்வன்	இ. சந்திரசிபி
..	க. விசாகரட்ணம்	..	ப. வேதநாயகம்
..	சு. ராகவன்	..	மு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
..	செ. கந்தையா	..	ம. கந்தராசா
..	இ. பாலதர்மர்	..	மா. கதிர்காமநாதன்
..	அ. சதானந்தன்	..	து. மகாலிங்கம்

கணக்குப் பரிசோதகர் :

திரு. அ. டா. றொ. கோமஸ், (போதனாகிரியர்)

நுண் தொழில் இளைஞன்

“கற்க கசடறக் கற்பவை — கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

தொழில் : 1

கழகவாண்டு 1968 / 69

நுட்பம் : 7

இதழாசிரியரின் இதயத்திலிருந்து

அன்று புராணங்கள் வாயிலாகவும் இதிகாசங்கள் மூலமாகவும் நகைப்பிற் கிடமான கட்டுக் கதைகளைப் புனைந்தும், அறிவுக்கொவ்வாத சம்பவங்களை இணைத்தும், சந்திரனையும் தமது எண்ணிறந்த கடவுள்களில் ஒன்றாகக் கணித்து வழிபட்டு வந்த மனிதகுலம் இன்று சந்திரனை வெற்றிகொள்ளும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் உயர்ந்த கட்டம் ஒன்றை எட்டிப் பிடித்துள்ளது. இதனை மனிதகுல வளர்ச்சியின் அதியுயர்ந்த கட்டம் என்று நாம் ஒருபோதும் திருப்தியுறமுடியாது. ஏனெனில், மனிதகுலம் இடையறாத வளர்ச்சிப் போக்கில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றது. நாளை வரும் நாளில் இதிலும் பார்க்க உன்னதமான கட்டங்களுக்கூடாக மனிதகுலம் பிரயாணம் செய்யப் போகின்றது. நடைபெறுகின்ற, நடைபெறப்போகின்ற இத்தகைய மாற்றங்களுக்கான மூலகாரணம் என்ன என்ற வினா இந்தவேளையில் எம் உள்ளத்தில் எழுவது இயற்கையானது மட்டுமல்ல சரியானதும் ஆகும். இத்தகைய வினாக்களுக்கான ஒரே விடையானது நிச்சயமாக “சர்வதேச ரீதியாக அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் தொழில் நுட்பத்துறையின் சாதனைகள்” என்பதாகவே இருக்கும். எனவேதான் அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் தனது நிர்வாக வசதிக்காக எம்மேல் திணித்த “குமாஸ்தாக்களையும், அதிகாரிகளையும்” சிருஷ்டித்துத் தருகின்ற வரட்டுக் கல்விமுறையைத் தூக்கியெறிய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி பரவலாக நம் நாட்டு மக்களின் நெஞ்சத்தில் வலுப்பெற்று வருகின்றது. இதை நன்குணர்ந்ததன் வெளிப்பாடே நம் நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் வெறும் ஏட்டுக் கல்வியை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டு “தொழிற் கல்வி” யில் காட்டிவரும் ஆர்வமாகும்.

நம் நாட்டை இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட கைத்தொழில் நாடாகவும் இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட விவசாய நாடாகவும் மாற்றியமைப்பதன்மூலமே நம்மை எதிர்நோக்கும் நெருக்கடியான பிரச்சினைகளை நாம் தீர்ப்பதற்குரிய வழி பிறக்கும். அதேவேளையில் வெறுமனே இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட கைத் தொழிலும், இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட விவசாயமும் ஒரு நாட்டின் சகல பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய

தொன்றல்ல. ஏனெனில், இத்தகைய நிலைமைகளைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கின்ற பல மேற்கத்திய நாடுகளில் — குறிப்பாகச் சில வல்லரசுகளில் கூடப் பல பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பது மறக்கமுடியாத — மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். இத்தகைய நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பட்டினி, தேசிய, இன, மதங்களுக்கிடையிலான விரோதங்கள் முதலியன தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதானது பலவகையான முரண்பாடுகளை அந்தந்த நாடுகளில் அவை சீருஷ்டித்துள்ளன. மேலும் அந்த நாடுகளில் முரண்பாடுகள் கடக்கப்படாமல் இருக்கின்றதானது அந்நாடுகளின் அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்கின்றது.

ஒரு பேரறிஞர் குறிப்பிடுவதைப்போன்று “சமுதாயத்தில் மாற்றங்களுக்குக் காரணம் பிரதானமாகச் சமுதாயத்தில் உள்ள உள் முரண்பாடுகளின், அதாவது உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்குமான முரண்பாடுகள், வர்க்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள், பழையதற்கும் புதியதற்குமான முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியே. சமுதாயத்தை முன்னேக்கித் தள்ளுவதும், பழைய சமுதாயம் புதிய சமுதாயத்தால் கடக்கப்படுவதற்கான வேகத்தைத் தருவதும் இந்த முரண்பாடுகளின் அபிவிருத்தியே” என்பதை நன்கு கிரகித்துக்கொண்டு, ஒரு மாபெரும் சமுதாய மாற்றக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற நாம் நமது பிரயாணத்தை, கல்வியமைப்பு முறையை மாற்றுவதோடமையாது, உற்பத்திச் சக்திகளை விஞ்ஞான அபிவிருத்தியோடு இணைப்பது ஆகியவற்றோடுகூடிய ஒரு சமுதாய மாற்றக் கட்டத்தின் ஊடாகவும் செலுத்தவேண்டும்.

நம் நாட்டுமக்களின் உள்ளத்தில் கடந்த காலத்தில் இடங்கொண்டிருந்த பிரபுத்துவ மனப்பான்மை பிடித்த, தொழில்களை மதியாத, இழிவுபடுத்துகின்ற போக்கு மறைந்துவருகின்றது. “அரும்பும் வியர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல், ஆயிரம் தொழில்கள் செய்திடுவீரே” என முழங்கினான் புரட்சிக்கவி பாரதி. தொழில்களுக்கு மதப்பளிக்கும் மனோபாவம் மக்களிடம் வளர்ந்து வருகின்றது. இத்தகைய மனோபாவம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத விளைவாக இன்றைய சமூகஅமைப்பில் தோன்றிடினும், இது ஒரு முற்போக்கான அம்சமே.

எனவேதான், நம்நாட்டின் அபிவிருத்தியைப் பிரதான காரணியாகக்கொண்டு நோக்குமிடத்துத் தொழிற் கல்வி மிகமிக இன்றியமையாததாகும். பின்தங்கிய ஒரு நாடென்ற நிலையிலிருந்து அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடு என்ற நிலைக்கு நம் நாட்டை மாற்றுவதற்கு நமக்கு மக்களைக்கவர்ந்து தேர்தலில் வெல்வதற்கான திட்டங்கள் இருந்தால் மட்டும் போதாது. அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த எண்ணிறந்த பொறியியலாளர்கள், விவசாய நிபுணர்கள், மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளிற் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள் முதலியோர் நமக்குத் தேவை. இவர்களை நம் நாட்டுக்குச் சீருஷ்டித்துத் தருவதற்கு நமக்குத் தொழிற் கல்வி மிகமிக இன்றியமையாதது. இத்தகைய

தொழிற் கல்வியைக் கொடுப்பதன்மூலம் — தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களை உருவாக்கும் மகத்தான பணியை நமது கல்லூரி சிறப்பாக ஆற்றிவருகின்றது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக எண்ணற்ற சாதனைகளை நிலைநாட்டி ஈழத்திருநாட்டிலே ஈடினையற்ற ஸ்தாபனமாக நிற்கும் யாழ்-கனிட்ட தொழில் நுட்ப நிலையம் மேலும் பல சாதனைகளை எதிர்காலத்தில் ஈயுமென உங்கட்கு உறுதி அளிப்பதில் நாம் நம்பிக்கையும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறோம்.

இம்மரகதமணித் திருநாட்டிலே தமிழ்மொழி மூலமும் தொழிற் கல்வியையூட்ட முடியும் என்ற சாதனையை நிலைநாட்டி ஒப்புயர்வற்ற புகழை. பெருமையை தனதாக்கிக்கொண்ட எமது நிலையம் ஈழத்தில் குறிப்பாக யாழ், குடாநாட்டிலே தலைவிரித்தாடும் கேடுகெட்ட சாதி, இன, மதவெறி, - மாணவ சமுதாயத்தைத் தவறான திசைக்குத் திருப்புகின்ற - தரமற்ற—ஆபாச சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கத் துடிக்கும் சகல இயக்கங்களையும் நிபந்தனையின்றி ஆதரிப்பதுடன், இன்றைய மக்கள் மத்தியிலுள்ள பெரும் பிரச்சினையான வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதில் பெரும் பங்கு வகிப்பதோடல்லாமல் — சிறிது வெற்றியும் கண்டுள்ளது.

எமது தொழில் நுட்ப நிலைய மாணவர்கள் தொழில்நுட்பக் கலையில் பல புதிய அத்தியாயங்களை ஆரம்பிப்பார்கள் என்றும், நண்பர் யார், பகைவர் யார் என்பதையும் நன்றாக இனங்கண்டு அவர்கள் கடந்த ஆண்டுகளைவிட மேலும் ஐக்கியப்பட்டுப் பல வெற்றிகளை வென்றெடுப்பார்கள் என்றும் நாம் இதயபூர்வமாக நம்புகிறோம்; எமது நிலையமும் உண்மையாகவே நம்புகிறது. அல்லாவிடின் ஈரைந்து ஆண்டு சேவையிலேயே — ஈழத்துக் கனிட்ட தொழில் நுட்ப நிலையங்களுள் நிகரற்ற ஸ்தாபனமாகத் தலைநிமிர்ந்துநிற்க முடியுமா? ஐக்கியப்பட்ட மாணவ சக்திகளுடன் எமது முன்னாள் அதிபர் திரு. க. நாகலிங்கம் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையுந்தான் இவ்வசாதாரண முன்னேற்றத்திற்கு மூலகாரணம் என்றால் மிகையாகாது. அவர் விட்டுச்சென்ற பாதைகளை நமது இந்நாள் அதிபர் திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம் அவர்கள் நிச்சயமாக — வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவார் என்றும் மேலும் பலசாதனைகளை, வெற்றிகளை வென்றெடுப்பார் என்றும் நம்பிக்கையுடைய நாம் ஆக்கபூர்வமான அப்பணிகளை விரைந்து முடிக்கத் துணிந்து நிற்கும் எமது இந்நாள் அதிபர் அவர்கட்கு எமது இறவா நன்றிகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

உங்கள் கண்களையே நம்பமுடியாதவாறு மிகக் கச்சிதமான முறையில் உங்கள் பொற்கரங்களில் தவழும் இம்மலர் 'நுண்தொழில் இளைஞன்' 7ஆவது மலராகும். கடந்த 10 ஆண்டுச் சாதனைகளை இம்மலர் உங்கள் எண்ணத்தில் உலவவிடுவதில் —பதிப்பதில் முன்னிற்கும் என்பதை நாம் இங்கு சுட்டிக்காட்டி மகிழ்வதோடு, இம்மலரை நுகரும் உங்கட்கும், மலரை மலர்ந்து மணம் வீச உதவிய அனைவருக்கும் எம் உளமார்ந்த — எண்ணற்ற நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் பெருமைப்படுகின்றோம்.

வாழ்க மாணவ சமுதாயம்!

வளர்க தொழில் நுட்ப நிலையம்!

சபா. புஷ்பநாதன்

இலங்கை பொருளாதார சுதந்திரம் அடைய நான் கூறும் ஆலோசனை

அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்து அண்மைக்காலத்தில் சுதந்திர மடைந்த தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலே பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட முடியாத அளவிற்குத் தலைதூக்கி நிற்கின்றன. அப்பிரச்சினைகளுள் மிகவும் முக்கியமானது பொருளாதாரப் பிரச்சினைதான். அதற்கு நம் தாய்த்திருநாடான இலங்கையும் தவிர்ப் பல்லவே.

“இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து” என்று அந்நியர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட எமது தாய்த்திருநாடான இலங்கையின் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்குப் பல காரணங்களுண்டு. இலங்கையின் காசுப் பயிர்களான தேயிலை, இரப்பர், தெங்குப் பொருட்களின் விலை வீழ்ச்சி எமது பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு முக்கியமான காரணமாகும். நவீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் காரணமாக இப்பொழுது குறைந்த விலையில் செயற்கை இரப்பர் செய்யப்படுவதால் எமது சிறந்த இரப்பருக்கு உலக சந்தையில் மதிப்புக் குறைந்து விட்டது. தரமான தேயிலையை வேறு நாடுகள் எமது வாடிக்கையாளரான பெரியபிரித்தானியா விற்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க முன்வந்திருப்பது எமது தேயிலை வர்த்தகத்தைப் பாதித்து விட்டது. ஆகவே எமது தேசிய வருமானத்தில் தொண்ணூறு வீதத்தை எமக்களிக்கும் காசுப் பயிர்களின் விலைவீழ்ச்சி எமது பொருளாதாரத்தைப் பாதித்து விட்டதென்று கூறுவதில் தவறில்லை. இலங்கையில் உள்ள அநேக தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் இரப்பர்த் தோட்டங்களிலும் மரங்கள் பயன் கொடுக்காத அளவிற்கு முதிர்ந்துவிட்டன. ஆனால் இப்பொருட்களின் விலைவீழ்ச்சியைக் கண்ட தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் புதிய கன்றுகளை நாட்ட அஞ்சுகின்றனர். ஆகவே இப்

பயிர்களை நம்மியிருப்பதில் இனிமேல் பயனில்லை.

இலங்கையிலிருந்து உணவுப் பொருட்கள் மேலைநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டிருக்கிறதெனச் சரித்திரம் சான்று பகர்கிறது. ஆகவே எமது நாட்டில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முன்வரவேண்டும். பாழடைந்திருக்கிற குளங்களைச் சீர்படுத்தி நவீன விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தால் எமது நாடு பொருளாதாரத்தில் செழிப்புறும். நாம் சில காலங்களுக்கு முன்பு பர்மா, சீனா போன்ற நாடுகளிடம் அரிசியை இறக்குமதி செய்வதற்காகக் கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்றோம். ஆனால் உணவுப் பஞ்சத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ அவைகள் கைவிரித்து விட்ட காரணத்தால் எமது அரசாங்கம் தற்போது விவசாயத்தில் கவனம்செலுத்தி வருகிறது. இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருந்தபோதிலும் இது கடல்களினால் மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எமது நாட்டில் அரைவாசிப் பகுதிதான் இப்பொழுது விவசாயம் செய்வதற்குப் பாவிக்கப்படுகிறது. இதனால் எமது அரசினர் புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிறார்கள். அத்துடன் விவசாயக் கடன் கொடுத்து ஊக்கமளித்து வருகிறார்கள். விவசாய மன்னர்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் பரிசளித்து வருகிறார்கள். முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத முறையில் அரசினர் தற்பொழுது செயற்படுவது போற்றுதற்குரியது மாத்திரமன்று, பொருளாதார வளம் பெறச் செய்வதுமாம். ஆகவே தொடர்ந்து அரசினர் இவ்வுதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று விருப்புகிறேன்.

இலங்கை இருசார்பு வியாபாரம் செய்கிறது. அதாவது காசுப் பயிர்களைக் கொடுத்து, உணவுப்பொருட்களையும் மற்

றும் கைத்தொழில் பொருட்களையும் வாங்குகிறது. இலங்கை கைத்தொழில் செய்வதற்குரிய நாடாக இருந்த போதிலும் இங்குள்ள பொருட்களைப் பயன்படுத்திப் பொருட்களைச் செய்வதற்குரிய தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் இல்லாதிருப்பது மிகப் பெருங் குறையாகும். அதுமாத்திரமன்றி இங்கிருந்து தொழில்நுட்பப் பயில்வதற்காக வெளிநாடு செல்லும் வாலிபர்கள் அங்கே தங்கிவிடுவதும் வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். ஆகவே அவர்கள் தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றறிந்து தாய்நாட்டிற்கு வந்து சேவை செய்யவேண்டும்.

இன்று உலக நாடுகளில் யப்பான் தனது பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்துவது மீன்பிடித் தொழிலினால்தான். இலங்கையைச் சுற்றியுள்ள கடல்களிலே அநேக கண்டத் திட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இலங்கை மீன்பிடி தொழிலை விஸ்தரிப்பதன்மூலம் அதிக பணத்தைச் சம்பாதிக்கலாம். இப்பொழுது “மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனம்” மீனவர்களுக்கு வேண்டிய பல உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. மீன்பிடித் தொழிலை அறியாத பல இளைஞர்களுக்குப் பல “மீன்பிடிப் பயிற்சிக்கூடங்கள்” திறக்கப்பட்டு இளைஞர்கள் பயிற்றுவிக்கப் படவேண்டும்.

மாண்புமிகு தமிழினத்தின் குடிசைக் கைத்தொழில்கள் திரும்பவும் புன

ருத்தாரணம் செய்யப்படவேண்டும். குடிசைக் கைத்தொழிலைப் புதிப்பிப்பதோடு அதன் மகிமையை எமது இளைஞர்கள் உணரும் வகை செய்யவேண்டும்; அந்நியப் பொருட்களின் மீதுள்ள மோகம்—குறிப்பாக எமது பெண்களினால் குறைக்கப்பட வேண்டும். தேசிய பொருட்களுக்கு உற்சாகம் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

இன்று இலங்கையில் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் பிளாஸ்டிக் கைத் தொழில் போன்ற தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்நிய முதலீடுகள் இலங்கையில் செய்யப்படுவதற்குத் தடை விதிக்கக்கூடாது. அத்துடன் எமது இளைஞர்கள் “தொழிலின் மகிமை”க்கு மதிப்பும், மரியாதையும் கொடுக்க வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட ஆலோசனைகள் தகுந்த முறையில் விரைவாகச் செயற்படுத்தப்பட்டால் எமது நாடு விரைவில் பொருளாதார சுதந்திரமடைந்து, தற்போது பொருளாதார சுதந்திரமடைந்திருக்கின்ற நாடுகளுடன் இணையாக நிற்குமென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

ஆ. குணரத்தினம்,

உயர்வணிகம் (தமிழ்) பகல்:

இளைஞர் அனுட்டிக்கவேண்டியவை சிறந்த குறைந்த பேச்சு, நிறைந்த கேள்வி, தனித்த சிந்தனை, தன் கருத்தில் ஐயுறவு, பிறர் கருத்தில் மதிப்பு என்பன.

— டெம்பின்

தியாகம் அல்ல கடமை

பி. ஓ. ஏ. சி. என்ற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டதும், மற்றைய விமானங்களைவிட கவர்ச்சியானதும், பெரியதுமான அவ்விமானம் அறுபத்து மூன்று பிரயாணி களை ஏற்றிக் கொண்டு இலங்கையை நோக்கி பறந்து வந்துகொண்டிருந்தது. அதில் உள்ள சிலருக்கு தாய் நாட்டை விட்டு வருகின்றோமே என்ற கவலை; சிலருக்கு தாய் நாட்டைப் பார்க்கப் போகும் இன்பக் களிப்பு. இதில் இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்திருந்தான் சிறீதரன்.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் ஈழத்திரு நாட்டை விட்டு மேற்படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றவன். ஐந்து வருடத்திற்குப் பின் இன்று தனது படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தாய் நாட்டைப் பார்க்கும் ஆவலில் அவ்விமானத்தில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான். தன் தாய் நாடு தெரிகிறதா என்று கண்ணாடிகளின் ஊடாகப் பார்க்கும் பொழுது நீலக் கடலும் நீலவானமும் ஒன்றை ஒன்று அணைத்தபடி இருந்ததைத் தவிர வேறென்றும் அவன் கண்களுக்கு புலப்படவில்லை. கடலில் உள்ள பெரிய அலைகள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு நியதிக்காக கொந்தளிப்பதைப் போல சிறீதரனுடைய மனம் தன் நண்பன் வசந்தனைக் காணும் ஆவலில் இன்பத்தால் கொந்தளிக்கத் தொடங்கியது.

விமானம் இரத்தமலான விமான நிலையத்தில் இறங்கியது. அங்கு அவனது தந்தை, நண்பர்கள் யாவரும் மாலையிட்டு வரவேற்றனர். ஆனால் அவனது கண்கள் யாரையோ அங்கு இங்குமாகத் தேடின. ஆனால் கிடைத்தது ஏமாற்றத்தைத்தவிர வேறென்றும் இல்லை. அங்கு நின்றவர்களுடன் சிறிது நேரம் அளவளாவிவிட்டு தன்னிடம் உள்ள பெட்டிகளை தந்தையிடம் ஒப்புவித்து விட்டு அங்கு நின்ற ஒரு விலையுயர்ந்த காரில் தனது நண்பனை வசந்தனின் வீட்டுக்கு விரைந்துசென்றான். ஆனால் கார் ஊர்வதைப் போலவே அவனது மனத்

திற்குத் தென்பட்டது. அவனது மனோநிலையை உணர்ந்தோ என்னவோ கார் விரைவில் வசந்தனின் வீட்டை அடைந்தது.

காரில் இருந்து இறங்கியபடி தனது உடைகளைச் சரி செய்துகொண்டு வசந்தனின் வீட்டினுள் நுழைந்தான். தனது இருபத்தி நான்கு வயது அனுபவத்துள் வசந்தனின் வீட்டைத் தவிர வேறெந்த ஏழைகளின் வீட்டிற்கும் சென்றதில்லை. சுருக்கமாகக் கூறினால் அவனது நண்பர்களுல்லோரும் பணக்காரர்—ஆனால் வசந்தனைத்தவிர. முன் அறிவித்தல் எதுவுமின்றி திடீரென்று தன்னைக் கண்ட வசந்தன் திகைப்பான் என்று நினைத்தபடி வீட்டினுள் நுழைந்தான். அங்கு சுவரின் மத்தியில் தன் படமும், போரிலே இறந்த வசந்தனின் தந்தையின் படமும் இருக்கக் கண்டு தன்மீது வசந்தன் எவ்வளவு பாசம் வைத்திருக்கிறான் என்று எண்ணி வியந்தவனாய் வசந்தனின் அறையை அடைந்தான்.

வசந்தனோ அறையின் மூலையில் அமர்ந்தபடி ஏதோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். சிறீதரனுக்கு அவனது முதுகுப்புறத்தைத் தவிர வேறென்றும் தெரியவில்லை. தன்கைகளால் அவனது கண்களைப் பொத்தலாம் என்று ஓசையின்றி மெதுவாக அவனது பின்புறம் சென்ற சிறீதரன் அவன் முகத்தைக் கண்டு திடுக்குற்றான். ஒரு காலத்தில் தன் அழகுக்குப் போட்டியாக இருந்த வசந்தன் இவன் தானா! என்ற கேள்வி அவன் மனதில் எழுந்தது. வசந்தனின் கண்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் கண்களைக் காணவில்லை. அவ்விடத்தில் குழி விழுந்திருந்தன; அவனைக் கண்ணற்ற குருடனாய்ப் பார்க்கும்போது வீடே சுழல்வது போன்றஒரு பிரமை உண்டானது. “வசந்தா” என்று அலறிவிட்டான். அப்பொழுதுதான் தன் முன்னால் தன் நண்பன் சிறீதரன் வந்து நிற்கிறான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டான் வசந்தன். மகிழ்ச்சியின் எல்லையைத்

தாண்டியவனாய் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் ஒரு காலால் நொண்டி, நொண்டி வந்து சிறீதரனை இறுகத் தழுவினான். கண்ணற்ற குருடனாகத்தான் வசந்தன் இருப்பான் என்று நினைத்தான் சிறீதரன். ஆனால் இப்போது கால் அற்ற முடவனாகவும் அல்லவா இருக்கிறான் என்பதை கண்ணாலே பார்க்கும் போதுமனத்தில் எழுந்ததுன்பத்தை அடக்க முடியாதவனாய் 'ஓவென' அலறத் தொடங்கினான் சிறீதரன். அவனை எவ்வளவோ தேற்றியும் தனது மனச்சுமை தீரும்வரை, மனத்தில் உள்ள பாரம் எல்லாவற்றையும் கண்களின் ஊடாகக் கண்ணீராக வெளியேற்றினான்.

"சிறீதரா! எதற்காக நீ இப்படி அழுகிறாய்? உனக்கு உனது தாய் தந்த எந்த பரிசுப் பொருளையாவது உதாசினம் செய்ததுண்டா? இல்லை; அதேபோல்தான் நீ காணும் இக்கோலமும் எந்தாயால் அல்ல, 'எம்' தாயால் அளிக்கப்பட்ட பரிசு. இதை நான் வெறுக்கலாமா; உதாசினம் செய்யலாமா? என்ன சொல்லுகிறாய்; உனக்கு ஏதேனும் பயித்தியம் பிடித்துவிட்டதா?"

"நான் சொல்வதைக் கேள்" என்று வசந்தன் தொடர்ந்தான்: "நீ இங்கிலாந்து சென்று சில வாரங்கள்தான் கழிந்திருக்கும்; நான் முன்பு மனுச் செய்த பொறியியலாளர் பதவிக்கு நேர்முகப்பரீட்சைக்கு அழைத்திருந்தார்கள். நேர்முகப் பரீட்சைக்குச் சமூகம் அளித்தபோது அங்கு பரீட்சை நடாத்தியவர் முன்பு எனது தந்தையுடன் இராணுவத்தில் வேலை பார்த்தவர்; என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்ட அவர் சில சலுகைகளை எனக்கு அளித்தபடியினாலும் எனது திறமையினாலும் அப்பதவி எனக்குக் கிடைத்தது. வேலையைப் பொறுப்பேற்க பதினைந்து நாட்கள் மீதியாயிருந்தன. இதற்கிடையில் எல்லைத் தகராறு காரணமாக அயல் நாடு எம் நாட்டுடன் போர் தொடுத்தது. எனது மனச்சாட்சி அழியாமல் இருந்தபடியினாலும், தாய் நாட்டின் மீது உள்ள பற்றினாலும் நான் இராணுவத்தில் சேர்ந்தேன்."

போர்ப்படையில் எனது திறமையைக் கண்ட மேஜர் எனக்கு ஒற்றர் பதவியைத் தந்து அதற்கான பயிற்சியையும் அளிக்க

ஏற்பாடு செய்தார். ஒருநாள் மாலை ஐந்து மணியளவில் மேஜரிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது. அவர் கூறியதைக் கேட்ட எனக்கு தாய் நாட்டிற்குச் சேவை செய்யும் வாய்ப்பை நினைத்து மனமெல்லாம் குளிர்ந்தது.

இரவு எட்டு மணியளவில் எமது ஒற்றர் படை விமானம் புறப்படத் தயாரானது. அப்போது எனக்கு பல கருவிகள் தரப்பட்டன. நானே விமானத்தை ஓட்டிச் சென்றேன். அவ்விமானத்தில் என்னைப் போன்று ஐந்து ஒற்றர்கள் இருந்தார்கள். விமானம் அதிவேகமாகப் பறந்தது. நேரமாக, நேரமாக இயந்திரம் அதிகம் சூடேறியதால் திடீரெனத் தீப்பற்றியது; தீயும் வேகமாக பரவத் தொடங்கியது; எல்லோரும் பரகூடமூலம் குதிக்க ஆயத்தமானார்கள். ஆனால் நான் விமானத்தை ஓட்டிச் சென்றதால் என்னருகில் பரகூட இருக்கவில்லை. ஏனெனில், இராணுவச் சட்டப்படி போர் விமானங்களில் மற்றைய போர்வீரருடன் செல்லும்போது விமானத்தை ஓட்டிச் செல்பவருக்கு அருகில் பரகூட வைக்கப்படுவதில்லை. இதனால் எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. கடைசியாக பரகூட மூலம் ஒருவர் குதிக்கும்போது அவரைத் திடீரென இறுகக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டேன். இவர் ஒரு பரகூட மூலம் இறங்கிக் கொண்டிருக்கையில் எதிரிகளின் பீரங்கிகள் முழங்கும் ஓசை கேட்டது. நாங்கள் வந்த திசையை நோக்கியும் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் வந்தன. அவற்றில் ஒன்று என்னுடன் வந்தவரைத் தாக்கிவிட்டது. நிலத்தை அடையும் தறுவாயில் அவர் இறந்து விட்டார்; நான் தப்பி பற்றைமறையில் ஒளித்துக் கொண்டேன். சற்றுத் தூரத்தில் இருவர் கதைக்கும் ஓசை கேட்டது. கவனமாக அவதானித்தேன். அதில் எம் நாட்டைப்பற்றியும், நாட்டில் உள்ள இராணுவத் தளங்களைப் பற்றியும் எம் நாட்டவன் ஒருவன் எதிரிகளில் ஒருவனுக்கு தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். ஓசையின்றி அவர்களை நெருங்கினேன். அவனுக்கு அதற்குப் பதிலாக எதிரிகளின் இராணுவ வீரன் பணத்தைக் கொடுத்தான். இருவரும்

மகிழ்ச்சியான நிலையில் இருந்தனர். என் மனமோ பதை பதைத்தது. அடக்கமுடியாத ஆத்திரத்தால் அவர்கள் இருவரையும் கைத்துப்பாக்கியால் சுட்டேன். இருவரது கதையும் முடிந்து விட்டது.

இருவரையும் நன்றாக சோதனை செய்தேன். அவர்களிடம் இருந்த நாட்குறிப்பு எனக்கு மிகவும் உபயோகப்பட்டது. அவனது உடைகளை நான் மாற்றிக்கொண்டு எனது உடைகளை அவனுக்கு அணிவித்து விட்டு எதிரிகளின் இராணுவத் தளத்தை அடைந்து அங்குள்ள அதிகாரியிடம் உங்களிடம் வேலை பார்க்கும் சிப்பாய் ஒருவனுக்கு நான்தான் தினமும் இலங்கையைப் பற்றித் தகவல் கொடுத்தேன். ஆனால், இன்று தகவல் கொடுக்கும்போது யாரோ உங்கள் இராணுவச் சிப்பாயைச் சுட்டு விட்டார்கள் என்று கூறினேன். அவரும் என்னை நம்பிவிட்டார்? எதிரிகளின் நாட்டில் நடமாடி அவர்களின் தலைமை முகாம்கள் மூன்றுக்கு ஒருநாள் இரவு டைனமைற்வெடி வைத்து தகர்த்து எறிந்தேன். இச்செய்கையால் அவர்கள் பலர்மீது சந்தேகம் கொண்டார்கள். மறுநாள் இரவு சிப்பாய் உடை அணிந்து அவர்களின் ஒரு முகாமிற்குச் சென்று களவாக ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு வருகையில் ஒருவன் என்னைக் கண்டுவிட்டான். அவனும் அவனது சகாக்களும் என்னைத் துரத்தத் தொடங்கினர். எவ்வித ஆபத்துமின்றி அவர்களது விமான நிலையத்தை அடைந்து ஒரு விமானத்தை இயக்கி என் நாடு வந்து இறங்க முயற்சிக்கையில் எம் நாட்டு வீரர் எதிரிகளின் விமானத்தில் எதிரிகள் யாரோ வருகின்றார்கள் என நினைத்து சுடத் தொடங்கினார்கள். இதனால் விமானம் மலைமீது மோதியது. கடுமையான தாக்குதலால் என் இரு கண்களும், ஒரு காலும் அகற்றப்பட்டன.

ஆனால் நான் கொண்டுவந்த குறிப்புப் புத்தகத்தின் உதவியால் எதிரிகளின் பதினான்கு இராணுவ முகாம்களை இலகுவில் எமது வீரர்கள் நாசமாக்கினார்கள். இதனால் வலிமை இழந்த எதிரிகள் போரில் பின்னடைந்து விட்டார்கள். இதனைத் தவிர எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நிகழ்ச்சி உலகில் ஏது? தாய் நாடு தந்த இப்பரிசை நான் வெறுக்கலாமா! என்று கூறி முடித்தான்.

சிறீதரனின் கண்களிலிருந்து நீர்தாரை, தாரையாக உருண்டது. "வசந்தா ஒரு வேண்டுகோள்". "என்ன?" "சொன்னால் நீ மறுக்கக் கூடாது. இது இறந்து போன உன் தாய், தந்தைமீது ஆணை. எனது இரு கண்களில் ஒன்றை உனக்குத் தந்துவிடுகிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் சத்திரசிகிச்சைமூலம் இதை நடாத்த ஏற்பாடு செய்கின்றேன்."

வசந்தனின் கைகள் நடுங்க வாய் குமுறியது. எதுவும் கூறமுடியாத நிலையில் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றான். "சிறீதரா நீ தியாகி" என்றான். "என்ன உன்னிலும் பார்க்க நான் என்ன அவ்வளவு பெரிய தியாகத்தை செய்துவிட்டேன் பலர் வாழும் நாட்டிற்காக உன் கண்களையும் கால்களையும் தியாகம் செய்துவிட்டு இருக்கிறாய். நீ செய்ததுதான் தியாகம். நான் செய்யப்போவதுதான் கடமை." "சிறீதரா அப்படிக்கூறாதே நான் செய்தது நாட்டிற்குச் செய்யவேண்டிய கடமையே தவிர தியாகம் அல்ல."

முற்றும்.

யோ. திலகாத்தினம்

கட்டடத் தொழில்

தமிழ்த் தாயின் தொல்புகழ்

1. அல்லலுறு தமிழ்த்தாயின் அருள் வடிவை உளத்திருத்தி
எல்லையறு அவள் புகழை இயன்றவரை கூறுதற்கு
ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத எங்குமே புகழ் வீச
எழிலோங்கும் அவளருளால் என்கவிதை நிறைவுறவே.
2. இமயத்தில் கொடி நட்பே இந்தியத்தில் கலம்விட்டே
அமர்ந்திருந்த மன்னவரின் அறவழியால் உயர்வுற்றான்
ஒளவைக்குக் கனியீந்த அதிகமான் பெருந்தொண்டால்
அறமொழியே தமிழெனவே ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத.
3. வள்ளுவன் குறள் தந்தான் வானுயர் புகழ்கொண்டான்
கல்லினைக் கடைந்தெடுத்த கருப்பொருள் பதிற்கூரும்
எல்லையில் அவள் புகழை எடுத்தோதச் சிலம்புண்டு
நல்லையூர் நாவலனால் ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத.
4. கலையும் கடைவழியும் கண்ணெனவே கொண்டு நின்றான்
சிலையால் வழிபட்ட சேரமன்னன் உளத்திருந்தான்
பொங்கும் கடல் கடந்தாள் பூவுலகில் புகழ்பெற்றாள்
எங்கும் அவளாயர ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத.
5. வீரத்திற் சிறப்புண்டு விளக்குதற் ற நூலுண்டு
ஆர்வத்தால் தமிழ்ப் புலவர் அவள் புகழே பொருளென்றார்
தலை நகராம் மதுரையிலே காத்திடவே மன்றமமைத்து
நிலையுணர்த்தும் எம்வழியால் ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத.
6. சிங்களத்தில் புகழ்பெற்றாள் சீனத்தில் சென்றிருந்தாள்
வங்களத்தில் நடம் பயின்றாள் வானுயரப் புகழ் பெற்றாள்
பொங்குக தமிழெனவே சங்கம் முழங்கிடவே
புகழ்பூத்த இந்நிலையால் ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத.

சி. பொன்னம்பலம்,
(கணக்குப்பதிவாளர் 1ஆம் வருடம்)

விடுதலை

மக்களையும், நீதியையும் இரு கண்களாகப்

போற்றி வந்த கங்கை நாட்டை ஆண்டு வந்தான் சிங்கராசன். அவனை மக்கள் அனைவரும் மிக விருப்பத்துடன் மதித்து வந்தார்கள். விவசாயத்தில் நிகரற்றும், கைத் தொழிலில் மேம் பட்டும் தலைதூக்கி நின்றது கங்கை நாடு. இந்நாட்டின் வீரமும், தீரமும் மற்றைய அரசர்களின் ஆசையை அடக்கி வைத்தது. அரசனும் தன்னிரு கண்கள் போல மக்களைக் காப்பாற்றி வந்தான். ஏன்? மக்களும் அப்படியே தான்: இப்படியான நிலையில் ஆண்டு வரும்போது தான் அந்த வெள்ளையர் கப்பல்கள் வந்து கங்கைக் கரையில் கரைதட்டி நின்றன. இதை பார்த்த வீரர்கள் அவர்களுடன் கடும் சமர் புரிந்தனர். ஆனால் கங்கை புரிவீரர்கள் வெள்ளையனின் பீரங்கிமுன் நின்று சமர் புரிய முடியாது புறங்காட்டி ஓடாது மடிந்தனர். வெள்ளையர்கள் வெற்றிவாகை குடி முன்னேறிக்கொண்டு இருந்தனர்; மக்களையும் சித்திரவதை செய்து பயிர்களையும் நாசப்படுத்தினர். கிளர்ச்சியும் செய்தனர். இவைகள் யாவும் அரசன் காதிற்கு எட்டின. மக்களின் பீதியையும் துயரையும் கண்டு கடுங் கோபங் கொண்டு சேனாதிபதி விஜயசிங்கனோடு பெரும் படை ஒன்றை தயாராக்கி வெள்ளையரை எதிர்த்தனர். வெள்ளையர் பீரங்கிகளால் எதிர்த்தனர் நவநாகரீக முறையில் உண்டான ஆயுதங்களுடன் எதிர்க்க முடியாது தோல்வி கண்டனர். இந்நிலையில் சேனாதிபதியையும், அரசனையும் சிறைப் பிடித்துச் சென்றனர். பின்னர் தம் கொடிகளை நகர் எங்கும் பறக்க விட்டனர். நாட்கள் கடந்து கொண்டு செல்லச் செல்லச் சர்வாதிகாரிகளாக வெள்ளையர் மாறிக் கொண்டு இருந்தனர். இதனால் வெள்ளையரிடம் மக்கள் கொதித்து எழுந்தனர். அதே வேளையில் பட்டத்தரசி "திருவல்லியையும்" சிறை வைத்தனர்; இதன் மூலம் அரசன் அடிபணிய மறுக்கவே அரசனை மக்கள் முன்னிலையில் தூக்கில் இட்டனர். இதனால் மக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக காட்சி அளித்தனர். ஆனால் வெறிகொண்ட வெள்ளையர் அரசியின் நிலையையும் இப்படி ஏதாவது செய்து விட எண்ணி பயங்கரமாக மானபங்கப்படுத்த ஆயத்தமானார்கள்; அப்போது அரசனின் தம்பி நரசிங்

கன் பொங்கி எழுந்தான் ஆனால், "பொறுமை கடலிற் பெரிது" என்பதுபோல் பொறுமையுடன் இருந்தான். இதற்கு இன்னொரு காரணம் தன்னையார் என்பதைக் காட்டக்கூடாது என்பதேயாகும். தன் அண்ணியின் நிலை பரிதாபகரமாக இருக்கவே, எறிகத்தியைக் கொண்டு தன் அண்ணியைக் கொலை செய்துவிட்டு தன் நண்பர் உடன் சுருதி வழியாக பாதாளசுரங்கத்தில் தன் திட்டங்களைத் திட்ட ஆரம்பித்தான்.

இதை வெள்ளையர் தலைவன் இரகசிய தகவல் மூலம் அறிந்துகொண்டான். ஏன்? தம்மைத் தாக்கி வருபவனும் அவனை என்று அறிந்தனர். இதனால் வெள்ளையர் தலைவன் மக்கள் அரசனின் தம்பியைத் தேடிப் பிடித்துவர ஆள் அனுப்பினான். ஆனால் அவன் சுரங்கம் நடுக்காட்டில் இருப்பது யாருக்குத் தெரியும். அங்கு இருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றும் திட்டத்தில் இருக்கும் போது தான் குதிரைக் காலின் குழம்படிச் சத்தம் கேட்டு உடனே கண்ணிவைத்து வந்தவர்களைக் கொன்று அவர்கள் உடமைகளைக் கவர்ந்தனர். இதன் மூலம் போதியளவு துப்பாக்கிகளும் உடுப்புக்களும் கிட்டின.

வெள்ளையர் தலைவன், இவனுடைய ஆர்ப்பாட்டத்தையும் தம்முடைய ஆட்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்பதையும் கேட்டு கோபமடைந்தான். இதனால் ஊர் மக்களைச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கினான்; சிறையிலுமடைத்தான். இடம் போதாமையால் வெற்று இடங்களை சிறைச்சாலையாக்கி மக்களை அடைத்து வைத்தனர். மக்களை இனிமேலும் அடைக்க முடியாது என்று எண்ணி சிறைப்படுத்துவதை நிறுத்தி வெள்ளையர் தளபதியாகிய பெளனரைட்டைச் சந்தித்து இவர்கள் கொட்டம் எப்படி அடங்கும், எப்படி அடக்கமுடியும் என்று கேட்க, தளபதியார் இவர்களுக்கு விடுதலை அளித்து அவர்களுடன் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்காக வேண்டிய எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுத்தால் நரசிங்கனைப் பிடித்துவிடலாம் என்று கூற அதற்கு வெள்ளையர் தலைவன் தளபதியை மிகவும் ஏசிவைதான். இப்படி இவர்கள் கலவரப்பட வெள்ளையர் வேடத்தில் நரசிங்கன் நண்பர்கள் அரண்மனையுட் சென்றனர்.

எல்லா நண்பர்களும் வெள்ளையர் தலைவனுக்கு நம்பிக்கையானவர் போல் நடத்து சிறைக்காவல் வேலையை ஏற்று சிறைக்காவலாளர்களை தமக்கு அறிமுகம் செய்து நாடகம் ஒன்றை அங்கும் ஆரம்பித்தனர். அத்துடன் அங்குள்ள வீரர்களின் துப்பாக்கிகளையும் ஆயுதங்களையும் அபகரித்து பாதாள சுரங்கத்தில் சேமித்து வைத்தனர்; வெள்ளையரைக் கொன்று தம் சிறையாளிகளை வெள்ளையர் போல் நடக்க வைத்தனர். நாளடைவில் அங்கே வெள்ளையரின் தொகையில் அதிக மாறுதல் ஏற்பட்டது. நரசிங்கன், தளபதி பெளனரைட்டைச் சிறைப்பிடிக்க இட்டதிட்டப்படி தளபதியைக் கடத்திச் சென்று பாதாள சுரங்கத்தின் ஓர் இரகசிய அறையில் சிறை வைத்தனர். பின்பு மக்களுடன் சென்று தங்கள் தளபதியை நரசிங்கனின் ஆட்கள் கடத்திச் சென்று விட்டனரோ அல்லது கொன்றுவிட்டனரோ என்று தலைவன் முன் சென்று முதலைக் கண்ணீர் வடித்தனர். இதனை நம்பிய தலைவர் நாட்டை அழித்து விட முயன்றார். இதனை மாறுவேடத்தில் இருந்த நரசிங்கன் தலைவரிடத்தே தாம் வந்த நோக்கம் நாட்டை அழிக்கும் நோக்கமல்ல என்று தட்டிக்கழிக்க தலைவரும் இதற்கு உடன்பட்டு தங்களுக்கு வேண்டியது நாடேதவிர வேறென்றும் அல்ல என்று தெரிந்து கொண்டார்.

தன் அண்ணியை மாண்பங்கம் செய்ய துணிந்தும், அண்ணனைப் பகிரங்க தூக்கு மிட்டபோதே செய்துகொண்ட சபதம் நினைவுக்கு வரவே அதைச் செயலாற்றத் திட்டம் இட்டு அதற்கு உதவியாக தலைவரின் மனைவியாகிய "மேரியிடம்" மோகம் கொண்டவன் போல் நடத்து வந்தான். ஆனால் அவள் அவனைத் தன் காதலராக நினைத்து வந்தாள். இதைக் கொண்டு தன் திட்டத்தைத் தீட்டினான். அவள்மூலம் தலைவரின் இரகசிய உள்வாங்குகளையும் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஆயுத அறைகளையும் தெரிந்து கொண்டான். ஆனால், அவளுக்குச் சந்தேகமெழவே சந்தேகக் கண் கொண்டு அவதானித்தான். இதை அறிந்த நரசிங்கன் தன் இடைவாளினாலேயே அன்றிரவோடு இரவாக எமனுலகம் அனுப்பி வைத்தான். அத்துடன் தாமதியாது சுரங்கத்தினுள் அடைபட்டுக் கிடந்த தளபதியாரைத் தென்திசை மன்னனிடம் அனுப்பி

விட்டு மற்றும் சிலருடன் அங்குள்ள ஆயுதங்களைப் பெற்று வெள்ளையர் வேடம் கொண்டு தளபதி பெளனரைட்டின் உடலை ஒரு குதிரைமீது அமர்த்தி அரண்மனை ஏகினான். அவன் திட்டத்தின் பிரகாரம் சிறையில் இருந்து வெளியாகும் தம்மவருக்கு ஆயுதங்களை அளிக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு உள்ளே சென்றான். அங்கே அவ்வுடலை கயிற்றிற் கட்டித் தூக்கிவிட்டு தலைவரின் அறையைச் சுற்றி காவல் இருப்பவர்களைப் போல் நரசிம்மன் ஆட்கள் தயாராயிருந்தனர். தலைவர் இருகொலைகளையும் கண்டு வேதனையுடன் ஆத்திரம் பொங்க சிறையிலுள்ள மக்களைக் கொல்லச் சென்றார். இதை அறிந்த நரசிங்கன் அவன் ஆட்களுடன் சென்று தலைவரை மறித்து விடுதலை கொடுத்தான். அத்துடன் மைக்கல் கையில் விலங்கு மாட்டப்பட்டது. வெளியே நின்ற வீரரும் சிறையில் இருந்து விடுபட்டோரும் மற்றைய வெள்ளையரைப் பதம் பார்த்தனர். இவற்றைக் கண்ட மைக்கல் சரணாகதியடைந்ததும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நிறுத்தப்பட்டது. நரசிங்கன் தற்போது மனிதரில் தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டான். வெள்ளையர் யாவரும் நரசிங்கனின் அடிமை ஆனார்கள். இதற்கிடையில் கைகள் விலங்கைத் தழுவி யபடி கண்ணீர் பெருக, நாத்தளதளக்க "உங்களை நாமடிமையாக்கியபோது ஏற்பட்ட துக்கமே எமக்கு: ஆனால் உங்கள் துன்பம் இன்று இன்ப நிலை அடைந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம் இழந்த உங்கள் நாடு இன்று உங்கள் வசமிருப்பது தானாகும்" என மைக்கல் கூறினான்.

தன் அண்ணனிடத்திற்கேற்ற அரசனை பொதுமக்கள் தேர்ந்தெடுத்ததும், தன் அண்ணனைப்போன்று தான் ஆள்வேன் என்று சத்தியப்பிரமாணமெடுத்தான். கங்கை நாட்டை நாகரீக முறையில் தன் அண்ணன் ஆண்டது போன்று ஆண்டு செல்வம் கொழிக்க மக்கள் சீர் பெற ஆண்டு வந்தான். சுதந்திர உணவை அம்முறை மிகச் சந்தோஷத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் அறுவடைசெய்தனர். கங்கை நாடு கங்கை நதியைப் போன்று வற்றாது கரைபுரண்டோடும் காட்சியைக் காண்டீர்!

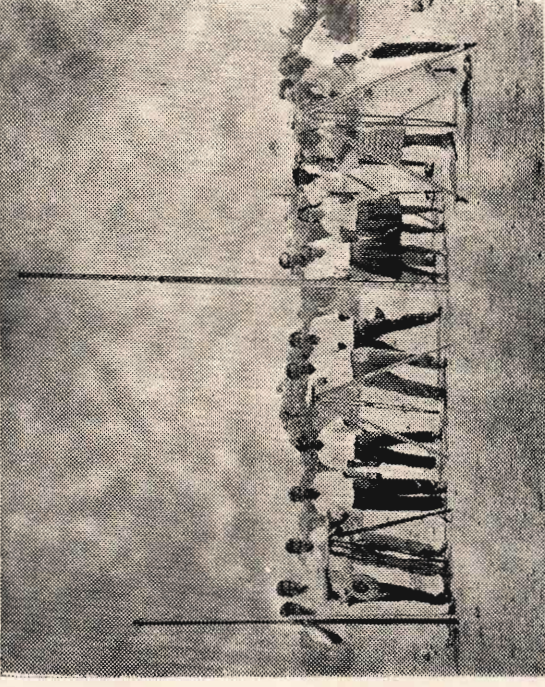
அ. சுந்திரேசகரம்,

தொழில் வகுப்பு, 1 ஆம் வகுடம்.

நுண் தொழில் இனோரூர் பஸ்தோழில் பயிலல் காணீர் !

மாவேலேத் தொழிற்கூடத்தில் ஒரு பகுதியினர்

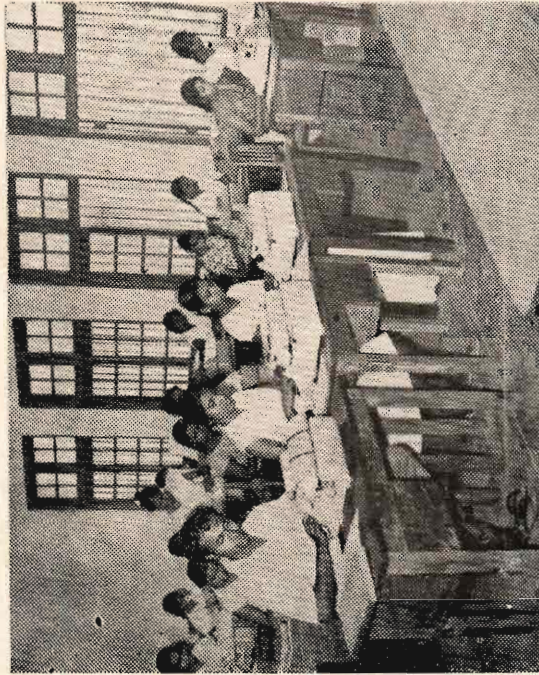

அளவை பஸில் பட வணிகரூர்

நிலை அளவையாளர்
மேய்முறை பஸிலுவோர்

வேங்கடரண் (ஆங்கில) தட்டச்சு மாணவரில் சிலர்

தட்டச்சு தமிழுக்கோர் புதிய கலை

தமிழ்மொழி மூலம் தொழில் நுட்பக் கல்வி

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி, அந்நாட்டின் தொழில் நுட்ப அறிவி லேதான் தங்கியுள்ளது என்றால் மிகையா காது. இவ்வடிப்படையின்கண் சிந்திக்கும் போது நாம் ஏன் இதைப்பற்றி ஆராய வேண்டுமெனும் ஒரு கேள்விக்கணையும் எழுகிறது. இங்குதான் பல விடயங்கள் பதுங்கிக் கிடக்கின்றன. இன்று நம் நாட்டில் பல இன, பலமொழி, பல சாதி மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதைப் பொருள்வளம் படைத்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, பொருளாதாரத்துறையில் நம்நாடு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது என்பது நன்கு புலனாகும். காரணமென்ன? நம் தொழில்நுட்ப அறிவேதான். இன்று நம் சமுதாயம் மேற்கண்ட அறிவில் பின்தங்கியுள்ளமை மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இன்றைய மாணவர் சமூகமே நாளைய மானிட சமூகமாகும். எனவே, வளரும் சமூகத்திற்கு தொழில்நுட்பத்தில் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிப்பதால் பயனற்றுப் போகாது.

எமது இன்றைய மாணவ சமுதாயத்தில் ஒரு பெரும்பகுதி தமிழ்பேசும் மாணவர்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அதாவது அவர்களின் தாய்மொழி தமிழ் என்பதே. ‘பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற் றவவானிலும் நனிசிறந்தனவே’ என்று வாழ்ந்துவரும் இன்றைய தமிழ்மாணவர் சமுதாயத்திற்கு எப்படிப் பிறமொழியில் அறிவு அதிகமிருக்க முடியும்? தொழிற் றுறையில் முன்னேறிவரும் நாடுகளோ ஆங்கிலேய நாடுகள். அவர்களின் நாட் டைப் பின்பற்றித் தொழில் நுட்பம் கற்க வேண்டிய நம் மாணவர்களோ தமிழ்ப் பண்பாடு உடையவர்கள். தாய்மொழிப் பற்றை விட்டுவிட்டு மாற்றான் ஒருவனின் மொழியில் தொழில்நுட்பக் கல்வி கற்க

நமது சமூகம் உடன்படுமே? இவ்வாறு சிந்தித்துச் செயலாற்ற எண்ணத் தோன் றும் இவ்வேளையில், நாம் நம் தாய்மொழிக்கு முக்கியத்துவங் கொடுக்கும்வகையில் தமிழில் தொழில்நுட்பம் பயில்வதா, அல்லது மாற்றான் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதா என்பது ஒருபெரும் பிரச்சினை. முதியோர்களால் கட்டிக் காக்கப்பட்ட செந்தமிழ் இன்று நம்மத்தியில் பங்கமடை வதா? வேண்டவே வேண்டா. எல்லா வித தொழிற்றுறை நூல்களையும் தாய் மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பயில்வோம். எமது பண்டையோரின் கொள்கையை நாமும் கட்டிக்காப்போம். தமிழின் இனிமைக்கு நிகரான ஒரு மொழி, இன்று இவ்வையகத்திலே இருக்கத்தான் முடியுமா?

தமிழில் தொழில்நுட்ப அறிவுபடைத் தவர்களை நாம் இன்று நம்மத்தியில் காண்ப தரிதாக இருக்கின்றது. இருந்தும், தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஆசிரியர்க ளுக்கு, ஆங்கிலமொழி மூலம் தொழில் நுட்பம் ஊட்டி, பின் அவர்களை நமது வருங்கால சந்ததிகளுக்குக் கற்பிக்கச் செய்ய முடியாதா? அல்லது அவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, தொழில் நுட் பக் கல்வி ஊட்டினால் தமிழுக்காக வாழ்வை அர்ப்பணிக்கவும் தயங்காத கல்விமாண்கள் தொழில்நுட்பக் கலை நூல்களை மாற்றான் மொழியில் நின்று நம் தாய் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்து வருங்கால சமு தாயத்திற்கு உதவக்கூடுமல்லவா? இலங் கைத்தீவில் நிலைபெற்றுள்ள பதினொரு தொழில்நுட்பக் கூடங்களில் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்றப்படும் கூடம் ஒன்றே ஒன்று. ஏறக்குறைய இலங்கையின் சனத்தொகை யில் மூன்றில் ஒருபகுதியினர் தமிழைத்

தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழுமிடத்தில் பதினென்றுக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் மதிப்புக்கொடுக்கப்பட்டால், வருங்காலத்தில் நம் தமிழுக்கு உண்டோ புகலிடம்? எனவே, தமிழுக்குப் புகலிடம் அளிக்கப்படும்வகையில் நம் ஈழவளநாட்டிலே தமிழ்மொழிமூலம் கற்பிக்கப்படும் தொழிற்கூடங்களின் தொகையையும் அதிகரிக்கச் செய்தல்வேண்டும்;

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே, அதுவும் இந்த அண்டவெளி யுகத்திலே நாம் எந்தவகையில் பார்த்தாலும் தொழில் நுட்பத் துறையில் முன்னேறி வருவது மேலை நாடுகளே. அவர்கள் மொழியோ ஆங்கிலம். இச்சூழ்நிலையில் நம் தமிழை ஆங்கிலத்துடன் ஒப்பிடும்போது மேலேக்கும் மடுவுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் தென்படுகிறது என்றால் யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ மாட்டார்கள். தமிழ் இனிமையானதுதான்; இதைத் தாய் மொழியாய்க்கொண்ட நாடுகள் சிலவே. இந்தச் சிலருக்காகத் தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளைத் தமிழ்மொழியில் வெளியிட அவர்களுக்கு முடியுமா? நமக்கு இருப்பது போன்ற மொழி வெறி அவர்களிடத்திலும் இருக்கத்தானே வேண்டும்.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து, தொழில் நுட்பக் கல்வியில் வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கும் நாம், அவர்களின் கண்டுபிடிப்பு ஒன்றினைப்பற்றி சற்று ஆராய்வோம். (உ-ம்) 1960இல் இங்கிலாந்தில் ஓர் இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதன் அமைப்பு விபரங்கள், கைநூல் போன்றவைகளை வெளியிடுகிறார்கள் எனக் கொள்வோம். தமிழில் பற்றுக் கொண்ட நம்மில் ஒருவர் அதை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய முன்வருகிறார். ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்துவிடும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துமுடிக்க, இப்போது 1962-ம் ஆண்டு. நம் மாணவர் சமுதாயத்திற்கு இவ்வாறு ஒரு நூல் வெளியாகி உள்ளது என்ற விடயமே இப்போது தான் தெரியவேண்டி வருகின்றது. அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து படித்துமுடிக்க ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் வரையில்

வேண்டும். 1960இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திரத்தைப்பற்றிய அறிவு நம் மாணவர் சமூகத்திற்கு முற்றாகத் தெரியவருவதோ 1965-ம் ஆண்டில். ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் ஆங்கிலேயரின் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் எத்தனையோ...! வெற்றிதோல்விகள் எத்தனையோ...! ஆங்கிலம் தெரியாது என்ற ஒரேயொரு காரணத்தினால் நமது மாணவர் சமூகம் எவ்வளவு தூரம் நட்டமடைகின்றது. இவ்வழியிலேயே பார்த்துக்கொண்டுபோனால், அவர்கள் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டிலே என்றால், நமது சமுதாயம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும். நாகரீகம் வளர்ந்தோங்கிவரும் இவ்வளவகத்திலே நம் வருங்காலம் எப்படி இருக்குமோ? சற்றுச் சிந்திக்கவேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கின்றோம்.

பொஸ்பரஸ், எரிடியம், தங்ஸ்டன் போன்ற ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களை நம் மொழியில் மொழி பெயர்க்கும்போது, பொசுபரசு, எரிடியம், தங்ஸ்டன் என்றே மொழிபெயர்க்க வேண்டியுள்ளது. இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ், ஆங்கிலத்திற்கு மாணத்தைக் கூட்டிவிட்டு, தாம் மானபங்கப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட கட்டங்களில் தமிழ் உணர்ச்சி உடையவர்களால் சகிக்கவேமுடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடவுங்கூடும். இக்காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டும்போது, நாம் ஆங்கிலம் கற்பதனால் தவறு என்ன இருக்கிறது என்று எண்ணத் தூண்டுகிறது; அது ஓர் உலகப் பொதுமொழியாக இருப்பதால்.

நமது மொழிப்பிளவுகளை, நமது வருங்கால சந்ததிகளுக்காவது ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, வாலிபர் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஆங்கில மொழி முதலாம் மொழியாக இல்லாவிடினும், இரண்டாம் மொழியாகவாவது கற்பிக்கப்படவேண்டியது அவசியம். மேற்கண்டவைகளில் தமிழ்மொழி மூலம் தொழில் நுட்பக் கல்வி ஊட்டப்படுவதனால் நிறை

களை விடக் குறைகளே அதிகம் உள். முன்னேறப் பிறந்தவன் மானிடன். முன்னேற்றம் எங்கெல்லாம் காணப்படுகின்றதோ அங்கங்கே சென்று முன்னேற முற்படுவது அவனது சுபாவம். எதிர்காலத்தில், இயற்கையே எமக்கு வெளிநாடுசென்று தொழில் நுட்பம் கற்கும்படியான சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டதென்றால், நாம் அங்கு சென்று அவர்களின் மொழி பேசத்தெரியாமல் நம் எண்ணக் குமுறல்களை எவ்வாறு வெளியிட முடியும்? அவர்களின் வாயைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதானா? மனதில் எழும் கருத்துக்களை வெளியிடும் கருவிதானே மொழி எனும்போது, அதை எந்த மொழியில் வெளியிட்டால் என்ன? தாய்மொழியைக் காப்பதிலும் கடமைப் பட்டுள்ளோம். தாய்நாட்டையும், தாய்

மொழியையும் காக்கச் சுய உணர்ச்சியுடன் உழைப்பவன்தான் உண்மையான நாட்டுப் பற்றுடையவன். பொருளாதாரத்தில் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பது நாட்டிற்கு மானபங்கம்தானே. அவற்றைச் செம்மையாக்க வழிதேடவேண்டும். அதை வாழவைக்க, அதன் வளர்ச்சிக்காக எந்தத் தியாகத்தையும் மேற்கொள்ளச் சித்தமாக இருத்தல் வேண்டும். ஆங்கில மொழிமூலம் தொழில் நுட்பம் பயின்று, நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதால், தீமை களை விட நன்மைகளே அதிகம். நன்மைக்கு முதலிடமளித்து வாழ்வதே மேன்மையும் நல்வாழ்வுமாகும்.

மு. ஹா. அன்வர் பாச்சா,
உலோக வேலை, 2ஆம் வருடம்.

சந்தர்ப்பங்களை நழுவவிடாதீர்கள். இறைவன் தமது அன்பாலும், கருணையாலும் அளிக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பூரணமாகப் பயன்படுத்துங்கள். ஒருமுறைஇழந்த சந்தர்ப்பம் மீண்டும் திரும்பிவராது. அடையக்கூடியனவற்றுள் எல்லாம் மேலானதான அழிவற்ற ஆனந்தத்தையும் சாந்தியையும் அடைவதற்குச் சந்தர்ப்பங்களு ளெல்லாம் சிறந்த சந்தர்ப்பமாகிய இம்மனிதப் பிறவியை இறைவன் எமக்கு அளித்திருக்கும்போது இச்சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடக் கூடாது.

— சுவாமி சிவானந்தர்.

புறப்படுவோம்

பாரினிலே நாமிங்கு சிறந்துவாழ
பண்பாலே உயர்குலமாய் வாழவிங்கு
வேரினிலே பிணியாகப் பற்றிநிற்கும்
வேண்டாத தீண்டாமைப் பேயைநீக்க
சாதியிங்கு இரண்டெனவே சாற்றிச்சென்ற
சங்கத்தை வளர்த்திட்ட பெரியோர் சொல்லே
நீதியெனக் கூறாமல் முழுதாயேற்று
நீதியினை நாட்டிடுவோம் ஜகத்திலெங்கும்

கோயிலினை வீட்டினையே, கல்விக்கூடம்
குலாவுகின்ற மாடியினைக் கட்டித்தந்தோன்
நாட்டினையே உலகினையே வாழச்செய்யும்
நல்லபல தொழில்செய்யும் உழைப்போர்கூட்டம்
உழுதுபயிர் செய்திங்கு உணவையின்று
உறுபசியைத் தீர்க்கின்ற “மனித” ரெல்லாம்
எமக்குள்ளே “இழிந்தோராய்” வெளியேநின்றால்
இவ்வுலகில் “உயர்ந்தோர்” கள் தீயோராமோ?

சாதிகள் இவ்வுலகில் இல்லையென்று
சாற்றிநிதம் சென்றிட்ட பாரதிக்கு
மேடையிலே விழாவெடுத்து, புகழைப்பாடி
மீண்டுமிங்கே சேற்றுக்குள் வீழ்தல்விட்டு
கடவுளினால், இயற்கையினால் வந்ததென்ற
கவைக்குதவாப் பேச்சினையே சாடநானும்
“ஏடுடுத்தேன் பாட்டெழுத” எழுவாய்தோழா
இவையெல்லாம் தொழிற்பிரிவால் வந்ததன்றோ?

நானெடுத்து நீயெடுத்து ஏட்டையிங்கு
நல்லபலன் காணவிங்கு, சமூகம்வாழ
மானிடனாய் அறிவுகொண்டு பிறந்தோரெல்லாம்
மனதினிலே, வாழ்வினிலே உரமாயேற்று
எழுந்துவிட்டால் தீண்டாமை மட்டுமல்ல
இவ்வுலகில் தீமையெல்லாம் மாய்ந்தேவீழும்
புதியதொரு சமுதாயம் இங்குதோன்றும்
புறப்படுவோம் இனமகற்றப் புவியாய்நாமே.

பி. கனகாத்தினம்,
உயர் வணிகம், (தமிழ்):

இதயத்தில் இடம் கொண்டவள்

சூர்ய நாகாவியில் சாய்ந்து கிடந்த என் மனம் சாந்தமின்றித் தவித்தது. எதை நினைக்கக்கூடாது எதை மறக்கவேண்டும் என்று முயலுகிறேமோ அந்த எண்ணம் மீண்டும் மீண்டும் நமக்குள் எழுந்து நம்மை ஆட்டிப் படைக்கும். அலைந்து கொண்டிருந்த என் மனத்தை அமைதிப்படுத்த ஆறுவருடமாக முயற்சி எடுத்து வருகிறேன். ஆனால் பூரணவெற்றி இல்லாவிட்டாலும், புவிமீது வாழ்ந்து காட்டி எமக்கு வழிகாட்டிய பெரியார்கள், விசேடமாகக் காந்திமகானும், சுவாமி விவேகானந்தருமளித்த தத்துவங்களின் உண்மை உணர்வால் உந்தப்பட்டு அவர்களின் துணையுடன் என்னை அமைதிப்படுத்தி வாழ்கிறேன்.

இந்தநிலையில் இன்று எனக்கு ஏற்பட்ட எதிர்பாராத சம்பவத்தால் என் மனம் அடைந்த அதிர்ச்சியால், துன்பத்தால் இல்லை... கடந்தகால வாழ்க்கை நினைவுகளால் உந்தப்பட்டு என்னை மீறிய நிலையில் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்று அவளைச் சந்தித்திருக்காவிடின் இப்படி என் மனம் தவிக்கவேண்டியதில்லை. யாரை இனிமேல் நான் சந்திக்கக்கூடாது என்று எண்ணி இருந்தேனோ அவளையே அந்த என் தேவகியையே இன்று வாடித் தளர்ந்த பூங்கொடியாய்க் கண்டேன். என்னை மறந்து எங்கோ அமைதியுடன் வாழ்வாள் என்று நம்பினேன். அந்த நினைவையே, அவள் நினைவையே, என் தனிமை வாழ்வுக்குத் துணையாக்கினேன். ஆனால் அந்த எண்ணம்கூட இன்று என்னை ஏமாற்றிவிட்டது.

பள்ளிப் பருவத்தில் துள்ளி விளையாடித் துடுக்குப்பேசும் அவள் எங்கே? இன்று நான் கண்ட இந்தத் தேவகி ஏன் இப்படி? விதிதான் மனித வாழ்க்கையில் எத்தனை கோர விளையாட்டுக் காட்டுகிறது. எம் ஊரில் அவள் அப்பாவுக்கு வேலை மாற்றலாகி வந்திருந்தார்கள். அப்போது அவள்

பன்னிரண்டுவயதுச் சிறுமி. பெற்றோருக்கு மூத்த பிள்ளையான அவளுக்கு இரு தம்பியும் தங்கைமாரும் இருந்தனர். எம் வீட்டுக்கு அடுத்தவீட்டில் குடியிருந்த அவர்கள் வீட்டுக்கு நான் அடிக்கடி விளையாடப் போவேன், அந்தப் பன்னிரண்டு வயதுத் தேவகியை நான் முதன் முதல் கண்ட காட்சி இன்றும் என் மனதில் பதிந்து இருக்கிறது. அன்று எங்கட்குத் தமிழ் வகுப்பு பாடசாலையில் நடக்கையில் அவள் தந்தை துணைவர் எம் வகுப்பறைக்குள் வந்து நுழைகிறார். வந்தநாளில் ஒதுங்கி இருந்த அவள் வீட்டுக்கருகில் என் விளையாட்டுத் துணை கிடைத்தபின் எனக்கு நெருங்கிய நண்பியானாள். "அருண் அருண்" என்று அழைத்துக்கொண்டே அடிக்கடி ஓடி வருவாள். அது அந்தக் குழந்தைப் பராயம்.

மூன்றுவருடம் கழித்து அவர்கள்மீண்டும் வேலைமாற்றலாகி வேறு ஊர் போகிறார்கள். அவர்கள் போகுமுன் அந்தஇடைக்காலத்தில் இருந்த மூன்று வருடத்துள் அவளும் வளர்ந்துவிட்டாளாகையால், அவள் அதிகம் விளையாடமாட்டாள். படிப்பும் தானுமாக இருப்பாள். பாடசாலையில் நாம் ஒருவகுப்பு என்றாலும், அதிகம் பேசிக் கொள்வது கிடையாது. ஒரு மலர்ந்த குளிர்த்த புன்னகை அவ்வளவுதான். இத்தனைக்கும் எம்மனத்தில் எந்த விகற்பமும் கிடையாது. இருவருக்கும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவுடனே ஏற்பட்ட பிடிப்போ அல்லது பழகிய பாசமோதான் இருந்தது. தவிர, தற்போதைய அவளின் அமைதியும், பண்பான, நேர்மையான, தெளிந்த மனமும் எனக்கு ரொப்பப் பிடித்திருந்தன. ஆகவே, நல்லவள் ஒருத்தி நம்மைவிட்டுப் பிரிகிறாளே என்ற வேதனைமட்டும் என் மனதில் ஏற்பட்டது. பெற்றோருக்கு நான் ஒரே மகன். ஆகையால், அவர்கள் ஊரை விட்டுச்சென்ற பின்பு அந்தக் குடும்பத்தின் பிரிவு எனக்கு மனவேதனையாக இருந்தது. அல்லது அவள் தம்பியார் தங்கையர் என் வீட்டில் கூடிக் கலகலப்பாக இருப்பார்.

எனது நண்பர்கள்கூட “ஏன்டா அருணகிரி உனது தோழியும், அவள் குடும்பமும் போய்விட்டனரே: நீ இப்போது தனித்து அவதிப்படுவாயே” என்று என்னைக் கேலி செய்தனர்.

மேலும் மூன்றுவருடம் ஓடி மறைந்தன. நான் மேற்படிப்பு வசதியை முன்னிட்டுப் பட்டினம்சென்று விடுதி ஒன்றில் தங்கியிருந்து படித்தேன். தேவகியின் பிள்ளைப் பராய நினைவுகள் என் மனதில் மங்கிய நிலையில் இன்னும் அழியாது இருந்துகொண்டு வந்தன. ஆனால் நோய் காரணமாக என் தந்தை இறக்க அந்தத் துயரத்தில் என் அருமைத்தாயும் தலையைப்போட்டாள். நான் தனிமரம் ஆனேன். ஆகவே, அவர்கள் இருவரையும் அடுத்தடுத்து இழந்ததால் என்மனம் விரக்தியும் வேதனையும் கலந்து களிப்பிழந்த நிலையில் இருந்தது.

அன்றொருநாள் மாலை, பொழுதுபோக்காகக் கடற்கரை சென்று நான் என்னை மறந்து என் தனிமை வாழ்வின் வேதனையைப்பற்றி எண்ணி மனம் நொந்துகொண்டிருந்தேன். இந்தச் சமயம் “அருண்” என்று என்னை யாரோ மெதுவாக அழைக்கும் ஒலிகேட்டது. அதுவும் ஒரு பெண் குரல். ஆகையால் தடுக்கூற்று நோக்கினேன். கிரித்துக்கொண்டே என் முன்னே புத்தம்புதுப் பொலிவுடன் அழகு தேவதையாகத் தேவகி நிற்குகொண்டிருந்தாள். என்னைக் கண்ட குதூகலத்தால் மலர்ந்த முகத்துடன் “என்னை ஞாபகமில்லையா” என வினாவினாள். ஆனால், என் முகவாட்டத்தையும் சோர்வையும் கவனித்த அவள் திடீரெனத் தன் குதூகலத்தைவிட்டு “ஏன் ஒருமாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்” எனக் கவலையுடன் வினாவினாள். நான் அவள் ஆதரவான கேள்வியால் சற்று மன அமைதி பெற்று என் பெற்றோரை இழந்து, தனிமையில் தவிப்பதையும் அப்போதைய விரக்திநிலையையும் கூறினேன். அவளுக்கும் நான் கூறியவைகள் மிக வேதனை அளித்ததால் என் முன்னால் அமர்ந்து, அனுதாபத்துடன் என்னை நோக்கி ஆதரவு காட்டிப் பேசினாள்.

அன்று அவள் என்னிடம் அப்படிப் பரிவுகாட்டியதால் “என்மீதும் அக்கறை ஆதரவுள்ள உயிர் ஒன்று இந்த உலகில் இருக்கின்றது” என்ற உற்சாகம் பிறந்தது. அது எனக்கு மன ஆறுதலும் தந்தது. பின்னர் தேவகியின் தோழிகள் கூப்பிடவே அவள் என்னிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஏகினாள்.

அன்றுமுழுவதும் என் மனத்தில் அதை அடுத்த சிலநாட்கள்வரை ஏனோ அவள் பூ முகம் அடிக்கடி தோன்றியது. மீண்டும் அவளைக் காண, பேச, அவளிடம் அமைதி காண என் மனம் துடித்தது. இப்படி எண்ணுவது சரியா என்று என்மனம் ஒன்று, மறுபக்கம் வாதிட்டது. இந்த நிலையில் கல்லூரி பஸ்ஸில் மீண்டும் அவளைக் கண்டேன். அவளும் என்னைக் கண்டவுடன் பரபரத்த தோற்றத்திலிருந்து என்னைக் கண்டதால் குதூகலம் கொள்கிறாள் எனப் புரிந்தது. இந்தநிலை மாறித் தினமும் நாம் சந்திக்கும் நிலையும் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டது. எம்மை அறியாமலே ஒருவரை ஒருவர் உள்ளூர நேசித்தநிலை மாறி, மனமார வெளிப்படையாகக் காதலிக்கும் காலமும் வந்துவிட்டது.

காதலிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தா நாம் அன்பு பூண்டோம்? ஏதோ முற்பிறப்புத் தொடர்ச்சிபோல எமக்குள் பிரிக்கமுடியாத ஒரு பிணைப்பு ஏற்பட்டது. ஒருவரை ஒருவர் காணாது பேசாது காலம் கழிக்க முடியவில்லை. அவள் ஆதரவும், அன்பும், தேறுதலும் இல்லாவிடின் நான் எப்போதோ படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்தி விட்டு, எங்காவது போய் இருப்பேன். எனக்கே என் வாழ்வுபற்றிய இலட்சியம், திடமான முடிவு, எதிர்கால நம்பிக்கை எதுவும் இருக்கவில்லை. அத்தனைக்கும் அடி எடுத்துத்தந்து என்னை ஒரு மனிதனாகியவள் அந்த உத்தமி! என் உள்ளத்தில் குடி கொண்ட தேவகி! அவளை எப்படி நான் மறக்கமுடியும்?

எமது காதலும் களங்கமின்றி வளர்ந்தது. காலமும் எமக்கு எதிராகத் திரும்பியது. அவளின் தந்தைக்கு நம் செய்தி எட்டியது. அதன்பின் அவளைக் கல்லூரி பஸ்ஸிலும், கடற்கரையிலும் காண முடியவில்லை. இருவரும் துடித்தோம். ஆனால்

அவள் தந்தையே அவளிடம், "இந்தத் திருமணம் இந்தப்பிறவியில் உனக்கு நடக்க விடமாட்டேன்" என்று அடித்து வைத்துக் கூறிவிட்டார். அதற்கு முக்கிய காரணம் அவர் குலப் பெருமை, அந்தஸ்தைவிட என் நிலை தாழ்ந்ததாம். பரம்பரை பரம்பரையாக நம் குடும்பத்திடம் பெருமை இல்லையாம், அந்தஸ்து இல்லையாம், தம் குலம் உயர்ந்ததாம் எனத் தத்துவம் பேசினார். நான் அப்போது மருத்துவக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்ததால், நானும் ஒரு நல்லநிலைக்கு வரமுடியும் என்றும், எம்மை அறியாமலேயே நாம் ஒருவரில் ஒருவர் ஆழ்ந்த காதல்கொண்டுவிட்டோம், பிரிந்தால் எமக்கு வாழ்க்கையே இல்லை என்றும் அவரிடம் வேண்டியளவு வேண்டினேன். என் தேவகி கண்ணீர் கூட அவர் கல்மனதைக் கரைக்கவில்லை.

இதன்பின் வெகுவிரைவில் அவர் குடும்பத்துடன் வேற்றுார் சென்றுவிட்டார்; போகுமுன்பு நானும் தேவகியும் ஒருமுறை சந்திக்கும் பேறு கிட்டியது. அதுவே நம் வாழ்வின் கடைசிச் சந்திப்பாகவும் இருக்கும் என நம்பினேன். அந்த மாலே நிகழ்ச்சியை இன்றும் நினைத்தால் என் மனம் சோககீதம் பாடும், கண்ணீருக்கிடையே அவளைக் கண்ட காட்சியை என்னால் மறக்க முடியாது. எத்தனைநாள் தவித்தேன். மோனநிலையில் நேரம் நகர்ந்து கொண்டு இருந்தது. அவள் என் படிப்பையும் எதிர் காலத்தையும்பற்றி எனக்கு நினைவுறுத்தி, ஆன்மகன் கடமையை நினைவூட்டினாள். "தொடங்கிய என் படிப்பை இறுதிவரை முடித்து நான் ஒரு டாக்டராவேன்" என்று கையடித்து அவள் சாந்திக்காகச் சத்தியம் செய்துகொடுத்தேன். என்னை மறந்து தந்தை சொற்படி, நல்ல மனாளனை மணந்து வாழும்படி, வாழ்த்தி அனுப்பினேன்; ஆனால், அவள் போகையில், "பெண்ணுக்கு ஒரு மனமும், ஒரு வாழ்க்கையும் தான் உண்டு" என்றாள். அதன்படி இன்னும் இருப்பாள் என நான் நம்பவே இல்லை.

அவளைப் பிரிந்து ஆறுவருடம் ஓடிவிட்டது. நான் இன்று ஒரு பிரபல டாக்டர்; பணம், பகட்டு, வசதி, இருந்தும் வாழ்வில் நிறைவில்லை. ஏன்? அவள் ஒருத்தி இருந்து எது இல்லாவிட்டாலும் எனக்கு நிறைவு ஏற்பட்டு இருக்கும்.

இன்றுதான் எதிர்பாராதவிதமாக அவளைச் சந்தித்தேன். அவள் எப்படியும் நல் வாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள் என்ற எண்ணமும் பொய்யானது. நான் ஓர் ஆணை இப்படித் தவித்தால் அவள் எப்படித் தவிப்பாள்? அண்மையில் ஒரு பள்ளியில் ஆசிரியத் தொழில் செய்வதாகவும், தன் மாணவி ஒருத்தியின் நோய் காரணமாக அவளை அழைத்துக்கொண்டு வந்ததாகவும் கூறினாள். நம் இருவரில் ஒருவருக்கு மே இப்படி நாம் சந்திக்க நேரிடும் என்று தெரியாது. அவள் இப்போது பழைய பொலிவு குன்றிக் காணப்பட்டாள். ஆசிரியத் தொழிலில் அமைதிகாண முற்படுவதாகக் கூறினாள்.

கேவலம், மனிதர்களின் வீண் பிடிவாதம், பகட்டு, போலிநம்பிக்கை, குலப்பெருமைக்காக நம்மிரு மனிதமனங்கள் தனிமையிலும் வேதனையிலும் துடிக்கின்றன. இன்றுவரைகூட அவள் தந்தை மனம் மாறவில்லை. இனிமேல் மாறப்போவதுமில்லை. நாம் இருவர் இப்படியே நிறைவற்ற வாழ்வும், நீடித்த துயரமுமாக இருக்கின்றோம். இனியும் இதே நிலைதானா? இதற்கு முடிவே இல்லையே! தந்தைக்கு மாறும் மனம் இல்லை. மகளுக்கு அதை மீறும் மனம் இல்லை. எனக்கு அவளை மறக்கும் மனம் இல்லை. எனவே, என் வாழ்க்கையில் அவள் எப்படி இடம்கொள்ள முடியும்? இதயத்தில் இடம்கொண்டவள்தான் என் தேவகி!

நிறைந்தது.

(யாவும்கற்பனை)

செல்வி கிருபா வீரசங்கம்,
சுருக்கெழுத்தாளர். (பகல்)

இறைவன் இருக்கின்றனா?

இன்றைய கால நிலையில் இக்கேள்வி பல ரகமான கருத்துக்களைப் பல வர்க்கத் தாரிடமும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. ஒரு மதவாதி சிவபெருமானின் அறுபத்தினுக்கு திருவிளையாடல்களையும் எடுத்து விவரித்து அவர் நிறைந்திருக்கும் இடமென அழைக்கப்படும் கைலங்கிரியைப் பற்றி விபரிப்பார். இவ்வுலகையும் மறந்து, துடிப்புள்ள எண்ணம் கொண்டவரோ, கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்? என விவாதிப்பார். சிறுபாலகனோ, சிவபெருமானின் அங்கவஸ்திரம் எத்தனை வகைகள், முகங்கள் என்பவற்றோடு அவர்தம் குடும்பத்தையும் கதை போல் எடுத்துக் கூறுவான். வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்த ஏழை கடவுள் ஓர் அநியாயமானவர்; தனக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்திலும் கவலையிலும் வந்து காப்பாற்றவில்லை என்று முகம் சலித்துக் கூறுவான். இவர்கள் கூற்றைக் கொண்டு நாம் இறைவனை உணரமுடியுமா? இல்லை முற்றிலும் இல்லை.

ஒவ்வொரு வர்க்கத்தினரும் தம் கொள்கைப் பிடிப்பில், பக்தி சிந்தையில் வெறிகொண்டு இறைவன் பற்றி வாதிடுகின்றனர். ஆனால் இவ்வாதத்தின் கருப் பொருளாய், மறைபொருளாய் அமைந்திருக்கும் அவ்விறைவன் எங்கே? எங்கும் இல்லை. அவரவர் மனநிலைப்படி விரிந்தும், குறுகியும், இருந்தும் இல்லாமலும் வாழ்கிறான். ஆதம் சக்தியாய், இயற்கையின் நிழலாய், எல்லாப் பொருள்களிலும் அனுசக்தியாய் இந்த இறைவன் அவரவர் தரத்திற்கேற்றபடி உணர்ந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கின்றான் அமைதியாக;

ஆதிகாலத்தில் மதத்தின் பெயரால், ஆண்டவனின் பெயரால், அரசனென்ன ஏழைமனிதனும் ஆட்டிப் படைக்கப்பட்டான். சில வர்க்கத்தினர் ஆண்டவனைக் காட்டி வேறு சில வர்க்கத்தினரை நினைத்தபடி ஆட்டிப் படைத்தனர். இதிலிருந்து பல கட்டுக் கதைகளும், அற்புதங்களும் தோற்றுவிக்கப்பட்டு உண்மை இறை

உணர்ச்சியை மறைத்து பயங்கரத்தை நிலைநாட்டி மூடக் கொள்கைகளைப் பரப்பினர். அரசர்களும் அடக்கு முறையைக் கைக் கொண்டு ஊக்கம் கொடுத்தனர். எனவே மதம் இறைவனைக் காட்டாது, வன்செயல்களையும், இறைவனைப் பற்றிய மாறுபாடான கருத்தையும் பாமர மக்களிடத்தில் ஊட்டிவிட்டது. இக்கருத்துகளும் செயல்களும் காலத்தோடு இயைந்து வந்தபொழுதிலும், மனித இன முன்னேற்றத்தினால் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு வந்தது. இவ்விழிப்புணர்ச்சியினால் அமைதிக்குப் பங்கம் விளையும் சில தீமைகள் ஏற்பட்ட பொழுதிலும், பகுத்தறிவின் வழியில் ஏற்பட்ட இப்புரட்சியை யாராலும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. இறைவனை மக்கள் நேரடியாக உணராவியடினும், மறைமுகமாக உணரத்தக்க வகையில் இவ்விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. மதவாதிகளால் சமய விரோதி எனக் கூறப்பட்டு வந்த விஞ்ஞானம் எமக்கு இறை சக்தியை உணர்த்துகின்றது. பௌதிகத்திலே அறுவகை சக்திகளைப்பற்றி அறிகிறோம். அவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்றிற்கு மாற்றப்படுமேதவிர, அவற்றை ஆக்கவும் முடியாது, அழிக்கவும் முடியாது. இத்தகைய சக்திகளே இறை சக்தி. இறைவனை எண்குணத்தான் எனப்போற்றியும், இறைவன் என்றென்றும் நிறைந்திருப்பவன், உருவமில்லாதவன் என்றும் கூறும் சமயங்கள் இவ்வரிய விஞ்ஞான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதா? இச்சக்திகள் கண்ணால் காண முடியாவிட்டாலும், பரிசோதனைகளின் மூலம், ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் உணரப்படுகின்றன. இத்தகைய உணர்வே இறைசக்தியாக மிளிர்கின்றது. ஒரு பொருளின் குணதிசயங்களையும் தன்மைகளையும் அப்பொருள் ஆக்கப்பட்ட அணுக்களின் ஒரு பகுதியான எலத்திரன் என்பவையே பொறுப்பேற்கின்றன. இத்தகைய குணங்களையும், தன்மையையும் கட்டுப்படுத்தும் அவை உருவமற்றவை எனக் கணிக்கப் பட்டிருக்க

கின்றன. உருவமற்ற எலத்திரன்கள் ஒரு பொருளின் குணங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதுபோல மனிதனின் உள்ள ஆத்மா மனித எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது போல இவ்வுலக நிகழ்ச்சிகளையும் இவற்றிற்குக் காரணமான கால நிலையினைக் கட்டுப்படுத்த மாற்றங்களை உண்டாக்க இயற்கை என்னும் சக்தி இறைசக்தியாக மிளிக்கின்றது.

இத்தகைய சக்தியைத்தான் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வங்கள் எனப் போற்றப்படும் காந்தி, புத்தர், யேசு, நபி போன்றோர் கண்டனர். சத்தியமே கடவுள் எனக் கூறினர் காந்தியடிகள். இவ்வுண்மையைப் பலர் உணராவிடினும் உலகம் இவ்வுண்மையின் அடிப்படையில் இயங்கி வருகின்றது. அவ்வரிய பேருண்மையை பல சோதனைகளுக்குட்பட்டே தம் அனுபவ ஆராய்ச்சி அறிவின் மூலம் கண்டார். இவர் ஆராய்ச்சியினின்றும் வெளிப்பட்டதுதான் அகிம்சாதர்மம். சத்தியத்தின் வடிவில் காந்தி மகான் இறைவனைக் கண்டார். அரசு போகத்தில் இருந்த புத்தர் அமைதிதேடி அரசு நிழல் சென்றார், இறைவனைக் கண்டார் அமைதியினாடு. “ஆசையை அடக்கு; எவன் ஆசைகளை அடக்கி அமைதி காண்கிறானோ அவன் இறைசக்தியை உணருகிறான்” எனக் கூறினர். இத்தகைய வழியிலேயே யேசு பெருமானும், நபிகள் நாயகமும் இறைவனை உணர்ந்தனர். இவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையில் ஓர் ஒற்றுமை இருப்பதையும் காணலாம். அரசியல் சூழ்ச்சிகளும் அக்கால மூடக் கொள்கைகளும் இவர்களைக் கட்டுப்படுத்த, அழிக்க முயன்றன. ஆனால் அத்தகைய எதிர்ப்புகள், இவர்களது பகுத்தறிவுக்குட்பட்ட இறை ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தன என்பது பேருண்மை.

எங்கும் ஒளி நிறைந்திருந்தால் அவ்வொளியின் தன்மை புலப்படுமா? இல்லையே; இருட்டினில்தான் அவ்வொளியின் அபரிமிதமான சக்தியும் தன்மையும் புலப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கும் நிறைந்திருக்கும்போது அதன் தன்மை,

சக்தியை உணர்ந்திராவிடினும் அதன் சக்தி குறைந்திருக்குமா? இல்லையே. இதைப் போன்றுதான் இறை சக்தியும் அன்றைய சூழ்நிலையில் காந்தி, புத்தர், யேசு, நபி ஆகியோர் மூலம் வெளிப்பட்டும், அதன் தன்மை மறைந்திருக்க வேண்டிய காலத்தில் மறைந்திருந்தும், உணரப்பட. வேண்டிய காலத்தில் உணரப்பட்டும் அமைந்திருக்கும்: மறைந்திருந்த காலத்தில் “நாஸ்திகம் தலை தூக்கிவிட்டது. இறைவன் எங்கே இங்கு இருக்கப் போகின்றான். மேல் உலகம் சென்றுவிட்டான். அற்புதங்கள் நடை பெறுதற்கு அதுவே காரணம்” எனக் கூறுவது வீண் புரட்டு. பாமர மக்களிடையே இறைவனை உணர்த்தும் தத்துவங்களை விளக்கத் தோன்றிய புராணக் கதைகள் அவர்களிடத்தில் கதைகளை மனதில் பதித்தனவே தவிர கருவூலத்தைப் பதிக்கத் தவறி விட்டன. இதனால் அவரவர் மனநிலைக் கேற்றபடி இறை சக்தியை உணரக்கூடிய தன்மை மக்களிடையே அற்றுவிட்டது. இதனால் இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடமெனக் கூறப்படும் ஆலயங்களில் பல பகுத்தறிவுக் குட்பாடாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அமைதியை நாடிச் செல்லும் இடமெனக் கூறப்படும் ஆலயங்கள் அமைதிக்குப் பங்கமேற்படும் தீமைகளை வெகு சுறுசுறுப்பாக ஆற்றிவருகின்றது. சிகரம் கட்டி, சின்னமேளம் ஆட்டி, வாணவேடிக்கை காட்டித் திருவிழா செய்வதன் மூலம் இறையருள்கிடைப்பதாக அமைதியடைகின்றான் ஒருவன். மற்றொருசாரார் கோயிலுக்குப் போனோம், கண்டு களித்தோம் திருவிழா நிகழ்ச்சிகளை என்ற நிலையில் தம் வாழ்க்கையில் இறைவனுக்கு இடத்தை அளிக்கின்றனர். இன்னொருவன் உட்சென்ற வெற்றியில் அமைதி காண்கின்றான். இத்தகைய நிலையிலே எம்மவர்கள் ஆலயத்தில் அமைதி காண்கின்றனர்? இவற்றைவிட சாதாரணமானவன் சத்திய சோதனை, கிதை உபதேசம் ஆகியவை வாசிப்பதில் அமைதி அடைகிறான். நல்ல கருத்துள்ள கதைகளை வாசிப்பதில் அமைதி அடைகிறான். காந்தியடிகள் அகிம்சாதர்மத்தின் மூலம் அமைதியை நாடினர். புத்தர்,

யேசு, நபிகள் ஆத்மீக பலத்தினாடு அமைதி கண்டனர். எல்லோரும் ஒரு வித அமைதியை அதாவது ஒரு மனத் திருப்தியைக் காண்கின்றனர். ஆனால் அவ்வமைதி நிரந்தரமானதா? தீமையின் அடிப்படையில் அல்லது நன்மையின் அடிப்படையில் எழுந்ததா? அதன் பலாபலன்கள் என்ன என்பவற்றைச் சிந்தித்து நல்ல முறையில் அமைதியடைய வேண்டும்; திருவிழா நடத்தி அடையும் அமைதியும் புத்தர் கண்ட அமைதியும் ஒரே நிலையினதா என்று எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். பாமர மக்களாகிய நாம் காந்தி, புத்தர், யேசு போன்றோர் கண்ட அமைதியை அடைய முடியாவிடினும் ஓரளவு நன்மை காணக்கூடிய அமைதி எமது பகுத்தறிவின் கண்கொண்டு அடைய வேண்டும்; அவ்வமைதியிலே இறைவனை உணர வேண்டும். இதற்கு ஆவன செய்யக்கூடிய வழி வகைகளை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்;

எனவே, நாம் பல தரப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் இறை சக்தியாகிய அந்த இயற்கைச் சக்தியை மறைமுகமாக உணருகிறோம். நீதியின் அடிப்படையில், பண்பின் அடிப்படையில் அத்தகைய இறைவன் அவரவர் மனத்தின் தன்மைக்கேற்றவாறு விரிந்தும், குறுகியும், இருந்தும் இல்லாமலும் அவரவர் மனங்களில் வாழ்கின்றான். காயமே கோவிலாக, கடிமனம் அடிமையாக நேயமே நெய்யும் பாலாய், நிறைய நீர் அமைய வாட்டி இறைவனை எம்மனதில் அமைத்திருக்கின்றோம். இத்தகைய இறைவன் கைலாயத்தில் இருக்கின்றார் என்றோ இல்லை என்றோ எப்படிச் கூறிவிடமுடியும்; இவற்றிற்கு பகுத்தறிவோடு சிந்தித்து விடை காணவேண்டும்;

து. நாகநாதன்

அனந்தலும் மட்டம் பார்த்தலும்
(மாலை) 2-ம் வருடம்

பூரணம் ஒரு பொழுதும் தனது நிறையினின்றும் குறைவதில்லை. ஐட உலக இருளிலும் அது வியாபகமாய் இருக்கிறது. ஆனால், இவ்விருளே அதைப் பாதிப்பதில்லை. இறைவன் அருள் எல்லாருக்கும் உரியது. ஆனால், மக்களின் குறைபாட்டால் அது பாதிக்கப்படுவதில்லை. நம் கண்ணிலுள்ள தோஷம் சூரியனைத் திரிவுபடுத்திக் காட்டலாம். ஆனால், சூரியன் அத்தோஷத்தால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

— விவேகானந்தர்.

த மீ ழ ன்

அன்னை மொழியை விற்றிடுவோன் தமிழன் அல்ல
அடக்குமுறைக் கஞ்சிடுவான் தமிழன் அல்ல
தன்னுயிர்போல் தமிழினையே பேணி இங்கு
தாரணியில் தலைநிமிர்வோன் தமிழன் ஆவான்.

அரசியலை உரிமைகளை அலட்சியஞ் செய்து
அடிமைநிலை கொள்பவனே தமிழன் ஆகான்
தரணியிலே தன்மான உணர்ச்சியோடு
தன்னுரிமை பேணுபவன் தமிழன் ஆவான்.

அன்னைமொழி ஆசனத்தில் ஏறு தற்கே
ஆனவரை முயலாதான் தமிழன் அல்ல
முன்னையுள் உரிமைகளை மறந்து வீட்டில்
முடங்கிநிற்போன் தமிழினத்துத் துரோகி ஆவான்.

அதிகார அடக்குமுறைக் கஞ்சி மற்றோர்
அடிவருடி வாழுகின்ற பண்பை இன்று
புதிதாகக் கொண்டவர்கள் தமிழர் ஆகார்
புத்துணர்ச்சி பூத்தவனே தமிழன் ஆவான்.

ப. ஆறுமுகநிலகர்,
வணிகம், (தமிழ்) 3

மாணவர் மன்றச் செயலாளரின் அறிக்கை

தண்மதியும் தன்களைப்பைப் போக்க வந்துதங்கும்
தரளமலை கானகமும் கூடிவளம் பொங்கும்
தொழிலுடனே பயிர்வளனும் மதியெனவே வளர
துலங்குமொரு மணியெனவே விளங்குமெங்கள் நாடே

நான்கு பக்கத்தே கடலும், அதை ஒட்டி மலையும், மலையை ஒட்டி சாலைகளும், சாலைகளை ஒட்டி சிற்றுகளும், சிற்றுகளை ஒட்டி பேருவிகளும் பெருகிவரும் நம் நாட்டிலே வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வழிமுறைகளைக் கையாளத் தெரியாதவர்களாக, வக்கற்றவர்களாக, வழியற்றவர்களாக வாலிபர் கூட்டம் பெருகி வருவதை நாம் காண்கின்றோம். இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் தாம் சளைத்தவர்களல்ல என்ற கூக்குரலுடன் சகல கலைகளிலும் முன்னேறிக் கொண்டு வந்தனர். அதேசமயத்தில் தொழிற் கல்வியில் போதிய முன்னேற்றம் வேண்டுமென்பதை உணர்ந்த மக்களைத் தூங்கவிடாது தட்டியெழுப்பும் நோக்கத்துடன் கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் நியூசிலாந்து அரசாங்கத்தின் நன்கொடையின் உதவியினால் ஈழத்திருநாட்டின் பல பாகங்களிலும் பல தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்தக் கல்லூரிகளுள் தமிழ் மக்களுக்கென தன்னிகரில்லாத தண்ணொளியுடன் திகழ்வதே எமது “யாழ் கனி” தொழில் நுட்ப நிலையமாகும்”;

நாம் முன்னேற வேண்டும், நமது சமுதாயம் முன்னேற வேண்டும் நமது நாடு முன்னேறவேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கம்கொண்ட மாணாக்கர்கள் தங்களின் கல்வித் திறமையை வெளிப்படுத்தத் தங்களின் அசையாத ஆர்வங்களை வெளிப்படுத்த மொழிகளுள் தன்னிகரற்ற தாய் மொழியாம் தமிழையும், அதன் துணை மொழியாம் ஆங்கிலத்தையும் கண்ணைப்போல் காத்து மாணவர் சமுதாயத்தைத் தட்டியெழுப்ப ஈழத்தாய்க்கு தமிழ் புத்திரன்போலக் கிடைத்த யாழ் கனி” தொழில் நுட்ப நிலையத்தின் தரணி புகழ்பாடும் தன்னிகரற்ற பொக்கிஷமே எமது “மாணவர் மன்றமாகும்”;

1959 ஆம் ஆண்டு மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கமும், விளையாட்டுக் கழகமும் என்ற பெயருடன் ஆரம்பித்த இச்சங்கத்தை அக்கால அதிபர் திரு. கிட்டினபிள்ளை அவர்கள் கண்ணைப்போல் காத்து வந்தார். அவரினால் வளர்க்கப்பட்ட இந்த இளைஞன் கடமையின் காவலன், அன்பின் உறைவிடம் திரு. க. நாகலிங்கம் அவர்களின் பொறுப்பில் தொடர்ந்து வளர்ந்துவந்தான். தற்போது கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய மூன்றினையும் கடைப்பிடிக்கும் சீலனும் திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம் அவர்களால் தொடர்ந்து வளர்க்கப்பட்டு தனது 7 ஆவது ஆண்டுப் பராயத்தைக் கடந்து கொண்டிருக்கிறான் நம் “நுண் தொழில் இளைஞன்”. பகல், பகுதி, மாலைநேர மாணவர்களாகிய அங்கத்தினர்களை ஒரே கூரையின்கீழ் அடக்கியதே எமது மாணவர் மன்றமாகும்;

குழந்தை பிறந்து, தவழ்ந்து, எழுந்து நடந்து, ஓடித் திரியும் பராயம் மட்டும் எவ்வளவு கஷ்டப்படுமோ அதுபோல் இம்மன்றமும் கடந்த 9 வருட காலமாகப் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தது. காலக்கிரமத்தில் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. பின்பு அவை திருத்தி அமைக்கப்பட்டன. மன்ற வளர்ச்சிக்குப் பணம் தேவை என்பதை உணர்ந்து ஆசிரிய குழாம் பணம் பெற வழியும் வகுத்தது: நிலையத்தில் கல்விபயிலும் சகல மாணாக்கர்களுக்கும் அங்கத்துவ உரிமை வழங்கி வாக்கெடுப்பு மூலம் செயற்குழுவினர் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர்;

மாணவர்கள் தனியே தொழில் நுட்பம் மட்டும் பயில வரவில்லை; அவர்களிடையே இயல், இசை, நாடகம் ஆகியனவும் வளர வேண்டும். அவர்களுடைய திறமையை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எமது மன்றம் கதை, கட்டுரை, பேச்சு, நடிப்பு, இசை ஆகியவற்றை தாய் மொழியாம் தமிழிலும் துணை மொழியாம் ஆங்கிலத்திலும் நடாத்தி வெற்றி பெற்றவர்கட்கு பரிசில்களும் வழங்கி மாணவர்களின் திறமையை மேலும் வளர்த்து வருகிறது. எமது மாணவர்களின் இத்திறமையைக் கண்ணுற்ற பலர் பாராட்டுரையும் வழங்கினர்.

படித்தால் மட்டும் போதுமா? இயல், இசை, நாடகம், இருந்தால் போதுமா? சுவரிருந்தால் தான் சித்திரம் வரையலாம் என்பதற்கிணங்க இவற்றை ஊக்குவிக்கும் ஊக்க சாதனமாகிய விளையாட்டுத் துறைக்கென ஓர் ஆசிரியர் கௌரவ சேவை ஆற்றி வருகிறார். அவரின் துணை கொண்டு வடமாகாணத்தில் உள்ள பாடசாலைகளுடனும், இந்நிலையத்தில் உள்ள சகல வகுப்புகளுக்கிடையேயும் போட்டிகள் நடாத்தி பார்த்தோர் பரவசமடையத் தக்க முறையில் கூடைப் பந்தாட்டம், உதைப்பந்தாட்டம், கைப்பந்தாட்டம், பட்மின்ரன், டேபிள்டெனிஸ் முதலிய விளையாட்டுக்களில் பாடசாலையிலும் வடமாகாணத்திலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இத்துறை விளங்குகிறது;

அத்துடன் நில்லாது இதுவரை காலமும் எமது நிலையத்தில் ஓர் கூடைப் பந்தாட்டத்திடல் இல்லாது மாணவர்கள் அவஸ்தைப்படுவதைக் கண்ட எமது மன்றம் மேற்படி திடலை முற்று முழுதாக அமைக்க முடியாதிருந்தபோதும் திடல் அமைப்பதற்கென ரூபா 75/- அடையாள மானியமாக ஒதுக்கியமை விளையாட்டுத் துறைக்கு புத்துணர்ச்சி அளிப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் நமது பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்கு ஒலிபெருக்கி அமைப்பதற்கென அதற்கும் அடையாள மானியமாக ரூபா 75/- ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது;

அரசாங்கத்தால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைகளாகிய 'சிரூப்பர்' பரீட்சை, பொது எழுதுவினைஞர் சேவைப் பரீட்சை, ஆசிரிய கலாசாலைப் புகுமுகப் பரீட்சை ஆகியவற்றிற்கு விண்ணப்பங்கள் கோரி வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்டிருந்தபோது தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் கல்விபயின்று சித்தியெய்திய மாணவர்களின் தராதரத்துக்கு தகுந்த இடம் கொடுபடாததைக் கண்ணுற்ற நாம் இதற்கு வேண்டிய சகல கடிதத் தொடர்புகளையும் எமது அதிபர் திரு. சி. டா. ஜெயசிங்கம் அவர்களின் உதவியுடன் மேற்கொண்டு அதில் வெற்றியடைந்து தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் சித்தியெய்தியவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம் என்று மறுபடியும் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கச் செய்து அநேக மாணவர்களை பரீட்சையில் தோற்றச் செய்துள்ளோம்;

படித்து முடித்த மாணவர்கள் பலர் பதவியின்றி கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்ற நாம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் உள்ள தொழில் நிலையங்களுடனும் கூட்டுத்தாபனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு சில மாணவர்களை நிலையத்தின் சார்பாக வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளோம்; இதேபோல் ஏனைய மாணவர்களும் இந்தப் பேற்றைப் பெறுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இருந்து மாணவர் கல்வியில் வருவதால் அவர்கள் கஷ்டமின்றி வந்தடைய சீரான பஸ்சேவையை இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் உதவியுடன் அமைத்துக் கொடுத்து மாணவர்களின் பெரும் துயர் தீர்க்கப் பட்டது. பொதுவாக மாணவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் உதவி செய்து அவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதில் மன்றம் முனைந்துள்ளது.

எமது மன்றம் தோன்றி 10 ஆண்டு பூர்த்தியாகும் இந்த வேளையில் பல கஷ்டங்களின் பிடியில் சிக்கித் தத்தளிக்கும் தறுவாயில் பலரின் அயராத உழைப்பினாலும் உறுதியான எண்ணத்தினாலும் குன்றாத ஊக்கத்தினாலும் "நுண்தொழில் இளைஞன்" என்னும் தன்னிகரற்ற தலைமகளை வளர்த்து வருவது எமது சாதனைகளுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். இந்தத் தலைமகளை வளர்க்க உதவி செய்த நிலையத்தின் அதிபருக்கும் சகல போதனாசிரியர்களுக்கும், மாணவர்கட்கும், இளைப்பாறிய அதிபர்கள், ஆசிரியர்கட்கும், பழைய மாணவர்கட்கும் நாம் நன்றி நவிலக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறுவதோடு, மேலும் இவர்களின் சேவை திறம்பட வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறோம். எமது மன்றத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றிய அனைவருக்கும், மன்ற வளர்ச்சிக்காக உதவியளித்த யாவர்க்கும் எமது உளம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

எம் மன்றம் எமது நிலையத்தின் 10ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினை (22-5-69) கல்வித்துணை மாஇயக்குநர் கலாநிதி எஸ் எல். டிசில்வா அவர்கள் குத்து விளக்கேற்றியும் வடமாநிலக் கல்வி இயக்குநர் திரு. சி. தணிகாசலம் அவர்கள் கொடியேற்றியும் ஆரம்பித்து வைக்க யாவரும் பரவசம் அடையும் வண்ணம் கொண்டாடியது; அன்று எமது கல்வித்துணை மாஇயக்குநர் (தொழில் நுட்பம்) சிறப்பு விருந்தினராகச் சிறப்பிக்க, அவரது பாரியார் போட்டிகளுக்கான பரிசில்களை வழங்கினார்; அன்று சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர்களாக இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை இயக்குநர் குழுவைச் சேர்ந்த திரு. பொ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களும் யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை எந்திரி திரு. இ. வைத்திலிங்கம் அவர்களும் வருகை தந்து ஆய்வுரை அளித்தனர். மாணவர்களின் சொற்பொழிவுகளும் இன்னிசை, மெல்லிசை ஆகியனவும் நாடகங்களும் வருகை தந்த அனைவருக்கும் விருந்தளித்தன. அன்று எமது கலாநிலையம் விழாக்கோலம் பூண்டு பொலிவுற்றிருந்தமை எம்மை இன்னும் இறும்பூதெய்தச் செய்கின்றது.

1968/69ஆம் கழக ஆண்டில் மாணவர்களின் மத்தியிலே அழியாத சின்னமாக திகழும் ஒற்றுமை, ஊக்கம், உழைப்பு மற்றும் பலவற்றையும் எடுத்துக் காட்டும் முகமாக வெளியிடப்பட்டு உங்கள் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் தவழ்ந்து விளையாடும் "நுண்தொழில் இளைஞனின்" புன்சிரிப்பையும் புது மகிழ்ச்சியையும் கண்டு நாம் பேருவகை கொள்கிறோம். இந்த 'நுண்தொழில் இளைஞன்' நமது விவேகமான மாணவர்களின் கலங்கரை விளக்கமாக, உண்மையின் இருப்பிடமாக, குன்றின்மேல் ஏற்றிய தீபமாக பிரகாசிக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறோம்.

வாழ்க நுண் தொழில் இளைஞன்!

வளர்க மாணவர் மன்றம்!

பெருக மாணவர் சேவை!

ப. கதிவேலு

செயலாளர், மாணவர் மன்றம்

தொழில் வகுப்பு மாணவர் மன்றம்

வருடாந்த அறிக்கை

நாடும் நாமும் இணைந்து தேடும்போது காணக்கிடைக்காதவை பல — காண்பவை சில. அதேபோன்றுதான் எமக்குத் தெரிந்தவை சில, தெரியாதவை பல: இவைகளுக்குச் சான்றுகள் நம் ஊடே காணலாம், தெரிந்தவையைக் கொண்டு தான் தெரியாதவையைக் காணவேண்டுமென்பது பகுத்தறிவாளனின் பரந்த நோக்கு. இன்று பரந்த மூடநம்பிக்கையை மூடிவைக்கும்வாழ்வுக்கு விரிந்து செல்லும் விஞ்ஞானம் சந்திரனைக்கூடச் சந்திக்க முயல்வதற்கும் — சந்திரனில் தாண்டவமாட — வாழ வழியமைத்து அதில் வெற்றிகாணவேண்டும் என்பதற்கும் காரணம் தெரிந்த சிலவற்றைக்கொண்டு தான் என்பது வெள்ளிடைமலை இவ்விஞ்ஞானம் முன்னேறிக்கொண்டுபோகும் அயல் நாடுகளைப் பார்த்தும், பாராமுகமாகப் பின்னோக்கிக்கொண்டுபோகும் நாடு எம்நாடு என்றால் அறிவுசான்றோர் அதை மறுக்கமாட்டார்கள். அதை நாம் மறக்கமாட்டோம். ஆனாலும் தன்னிறைவில் கல்விச்செல்வத்தைப் பெருக்கி — அதில் தொழில் நுட்பத் தைப் புகுத்தி — தொழிற்கல்வியை விருத்திசெய்து — அதற்கெனப் பல தொழில்நுட்ப நிலையங்களை நாட்டி, எமக்குக் கல்வியைக் காட்டிய எமது அரசாங்கத்துக்கு நன்றிகூற வேண்டும்; அதேவேளையில் தமிழ்மக்கள் வாழ, தமிழர் முன்னேற யாழ்நகரத்திலுள்ள பாழ்பட்ட மக்களிடையே ஊழ்கொண்ட கருத்தை மாற்றியமைக்கத் தமிழர்களுக்கென அமைந்துவிட்ட தொழில்நுட்ப நிலையமே யாழ்-தொழில்நுட்ப நிலையம். இதை யிட்டு நாமும் பெருமையடைய — தமிழ்மக்களும் பெருமையடைகின்றனர். இது உள் ளங்கை நெல்லிக்கனி. அதற்குள் தொழிலுக்கும், வணிகத்துக்கும் சமஉரிமைகொடுத்து பெருக்கி வந்தது எம் நிலையம்:

இந்நிலையில் ஏன்? எதற்காக? எப்படி? என்ற மூன்று கேள்விகளைத் துருவி ஆராய்ந்து உருவான மன்றம் — இம்மன்றம்: தொழில்நுட்ப வகுப்பு மாணவர்களும் முன்னோடியாகத் திகழ வழிவகுத்துக்கொடுத்த பெருமை தொழில் வகுப்பு மாணவ மன்றத்தையே சாரும். அதற்காக மகிழவேண்டியவர்களும் அவர்களே. அதற்குப் புகழ் தேடித்தந்தவர்கள் பலர் — தேடித்தர நினைப்பவர்கள் பலர் — தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பலர்.

அன்று — ஏழு ஆண்டுகளுக்குமுன் இம்மன்றம் இங்கு இல்லை. அதனால் அடைந்த தொல்லைகள் பல. இதனால் பதுமையாக இருந்த மாணவர்கள் உள்ளம் புதுமை உள்ளம் கொண்டன. தாங்களும் நன்னெறியுடன் வாழ வழி வகுத்தார்கள். அதற்காகப் பன்னெறிகளையும் உணர்ந்தார்கள். அதன்மூலம் மலர்ந்ததுதான் இம்மன்றம். இப்படி மலர்ந்தநாள் ஒரு பொன்னாள் — அது ஒரு திருநாள்: இப்படிப் பிறந்த மன்றம் எனும் குழந்தை வளர்ந்து வாலிபப் பருவத்தைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காய் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யச் சேவை செய்தவர்கள் பலர். இம்மன்றம் சமாதானத்தை அருங்குணமாக ஒருங்கிருத்தி — விரும்பி நிதானமொடு செயலாற்றியது — செயலாற்றுகிறது — செயலாற்றும். எவ்வளவோ புயல் கிளம்பியும் அவைகளுக்கு அஞ்சாது — புறங்கண்டு ஓடாது — துஞ்சாது தன் போக்கிலே நன்னோக்கம் கொண்டு “மக்கள் தொண்டே — மாணவர் தொண்டே — மகேசன் தொண்டென” பணிபுரிந்த செம்மல் கள் பலர் இன்றும் உள்ளனர்:

இம்மன்றம் மலர்ந்த அன்றுதொடக்கம் வளர்ந்த 66 / 67 ஆம் கழக ஆண்டுவரை ஆண்டுக் கொருமுறைதான் பிறந்த விழாக் கொண்டாடியது — கொண்டாடினோம்; அதாவது மாண்புமிகு சில ஆண்டுகளாக நம் நிலையத்தை அலங்கரித்து விழாக் கோலம் பூணச்செய்து, கண்டோர் களிப்புற — வந்தோர் புகழ்ந்திட — சிந்து பாடி மகிழ்ந்தோம்; இவ்விழாவுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தவர் பலர்.

அத்தகைய விழாவிலே எத்தனையோ பொறியியல் வல்லுநர்கள் தம் சிந்தனைக்கு விருந்துகொடுத்துச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றி எம் அறிவுக்கு விருந்து கொடுத்தார்கள். அவர்களின் அறிவும், உற்சாகமும், உறுதியும் எங்கள் உள்ளத்தில் ஊன்றின. அதற்கு நீர் ஊற்றினார்கள் எம் கல்லூரி ஆசிரியர்கள். இதனால் அவர்கள் விதைத்துவிட்ட விதை — வளர்ந்து — ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரூன்றிப் படர்ந்தது. படர்ந்த எம் அறிவுதான் நிலையத்தின் 10ஆவது ஆண்டு விழாவையும் கொண்டாடச்செய்து வெற்றி கண்டது. ஆனால், சென்ற விழாக்கள் எல்லாம் மறு துணையில்லாது “தன்கையே தனக்குதவி” என்னும் கொள்கையுடன் கனிந்து நடந்தன. நம்மன்றக் காளையும் தனியாக ஏறுநடை போட்டான். ஆனால், இம்முறை நடந்த விழா அத்தகைய விழாவல்ல — அக்காளைக்கு நடந்த மணவிழா. தொழில் வகுப்புக் காளையும் கன்னியொருத்தியைக் காதலித்தான் — அவளும் காதலித்தாள். “அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள்.” இருவரின் கண்களும் கலந்தன. கருத்தொருமித்தன — இரு மனமும் ஒருமித்தன. இதனால் பிரிவினையை அகற்றினார்கள். “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்றார்கள். இதை நாமும் நோக்கினோம். ஆகையினால் இருவரின் கையையும் கைப்பிடித்துக் கொடுத்தோம் — மணவிழாவாக நடத்தினோம்.

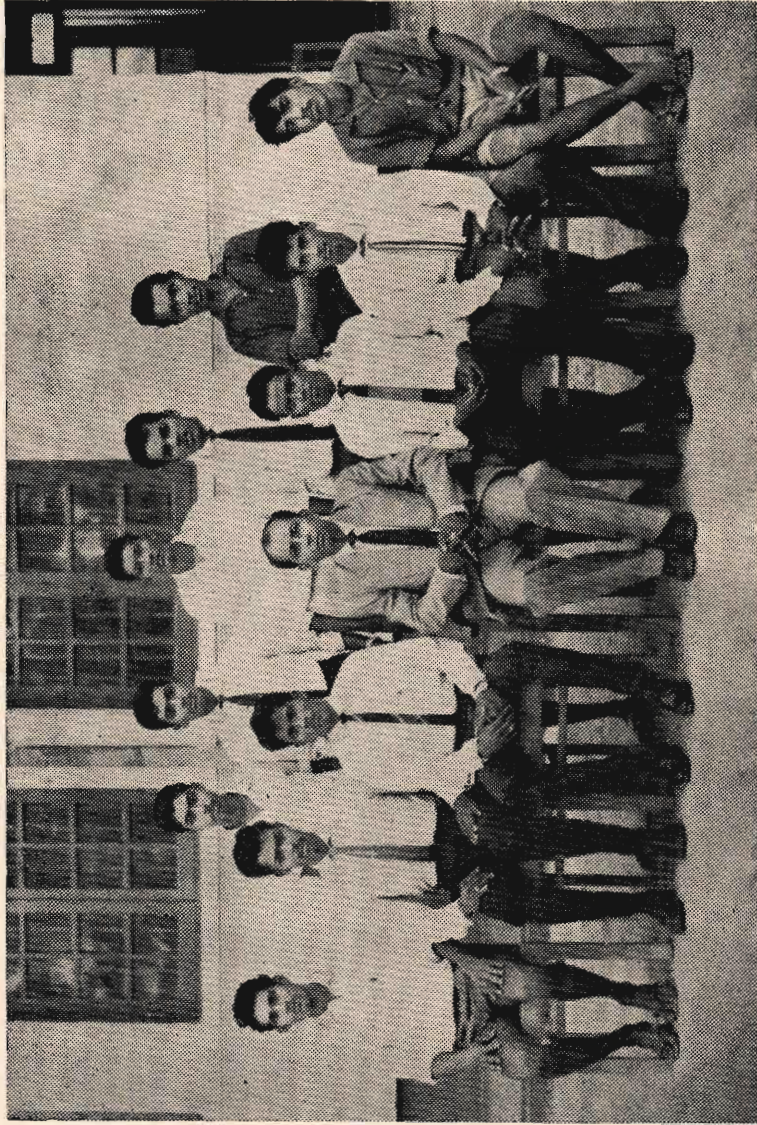
ஆறுவருடம் வளர்ந்துவிட்ட காளையை இம்முறை பாதுகாக்கும் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் — அதாவது 24-11-1968ஆம் திகதியன்று 68 / 69 கழக ஆண்டுக்குரிய இம்மன்றத் தலைவராகச் செல்வன் வை. துரைச்சாமி என்பவர் ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். செயலாளராகச் செல்வன் சு. மோகன் என்பவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அடுத்து க. சிவம், அ. சந்திரசேகரம், இ. டியூக் சேவியர் என்பவர்களை முறையே உபதலைவர், உப செயலாளர், பொருளாளர் ஆக இம்மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது.

எமது மன்றம் வாழ — தொழில்நுட்ப வகுப்பு மாணவர்கள் முன்னேற உங்கள் வாழ்த்துக்கள் தேவை. வாழ்த்துவீர்களாக.

சு. மோகன்,
செயலாளர்.

தொழில் மாணவர் மன்ற நிர்வாகக் குழு

வணிக மாணவர் மன்ற நிர்வாகக் குழு

வணிக மாணவ மன்றம் வருடாந்த அறிக்கை

போஷகர் :	திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம்
தலைவர் :	செல்வன் செ. மயில்வாகனம்
உப-தலைவர் :	பி. கனகரத்தினம்
செயலாளர் :	ஏ. ஜெயரத்னா
உப-செயலாளர் :	தே. பெனடிக்ட்
பொருளாளர் :	க. ஜேசுகாவலன்

சந்திரனில் காலடி வைத்துச் சாதனைகள் ஆற்றிவரும் இப் புதுயுகத்தில் நாமும் பல சாதனைகள் செய்துவிட்டோம், நாமும் புதுமைகள் படைத்து விட்டோம் என்று பறை சாற்றித் திரிவது அவ்வளவு தகுந்ததல்ல—வேண்டியதுமல்ல. ஆனாலும் செய்த சில சேவைகளை இங்கு நாம் கூறாமல்—மௌனமாக இருப்பது அவ்வளவு அழகுமல்ல—அறிவுக்கு உகந்ததுமல்ல என்பதை மனதிலுத்தி எமது வணிக மாணவ மன்றத்தின் இவ்வறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எமது வணிக மாணவர் மன்றம் 1966-ம் ஆண்டு வணிக மாணவர்களால், அவர்களின் நிகழ்கால, வருங்கால பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாண, அவற்றை வென்றெடுக்கப் போராட ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது தன் ஆரம்ப காலம் முதல் இன்றுவரை பல அரிய சேவைகளை எமது நிலைய வணிக மாணவர்களுக்கு செய்து வந்ததை எவரும் மறுக்க முடியாது. அத்துடன் இந்நிலைய மாணவர் மன்றத்திற்கே ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்ததெனக் கூறின் மிகையாகாது. எமது மன்றம் சென்ற ஆண்டுவரை தனியாக இயங்கி மிகச் சக்தி மிக்க இயக்கமாகத் திகழ்ந்து பின் மாணவர் மன்றத்துடன் தன் செயல்களை இணைத்து ஒன்று சேர்ந்து, ஒத்துழைப்பு நல்கி இன்றுவரை செயலாற்றி வருகிறது.

இப்படி செயலாற்றி வரும் எமது மன்றம், சென்ற காலம்வரை ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேசத்தில் இருந்த (க. பொ. த. சாதாரண பரீட்சையில் வணிகப் பாடங்களில் சித்தியெய்தியிருந்தால் மட்டும் பரீட்சை எடுக்கலாம் என்ற) நிபந்தனையை நீக்கப் பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டது; அத்தோடு பற்று வரவா அன்றி வரவு செலவா? என்ற சர்ச்சைக்குரிய—வணிக மாணவர்களை மிகவும் பாதித்துவந்த பெரும் பிரச்சினையை தீர்க்கப் பெரிதும் முயன்று குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் பெற்றுள்ளது. இவ்வெற்றிகளுக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்த எமது சென்ற வருடச் செயலாளர் செல்வன் ய. தஹராஜா அவர்களுக்கும் தலைவர் சி. என். செல்வராசா அவர்களுக்கும் எமது மன்றம் இவ்வறிக்கை மூலம் தன்நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றது; அத்துடன் உள்ளூராட்சி கீழ்தரத் தட்டெழுத்தாளர் பிரவேசப் பரீட்சையில் இருந்த நிபந்தனைகளை எமது மன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் க. பாலகிருஷ்ணன், சி. மகேந்திரநாதன் போன்றோர் பெரிதும் முயன்று வெற்றிகண்டு எமது மன்றத்தின் சேவையை மேலும் உயர்த்தினர்.

எமது மன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் மாணவர்கள் கலை, இலக்கியத் துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களென்பதை இங்கு நாம் சுட்டிக்காட்டுவதில் பெருமை அடைகிறோம். இதற்கோர் எடுத்துக் காட்டாக எமது வணிக மாணவர்கள் கலை இலக்கிய—வணிக சஞ்சிகையான “கன்னி” பத்திரிகையை தட்டெழுத்தில் பொறித்து வெளியிட்டு எமது நிலையத்தின் புகழை ஒங்கச் செய்து வருகிறார்கள். இச் சஞ்சிகை மேலும் வெற்றிநடை போட எமது மாணவர்கள்—வருங்கால மாணவர்கள் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை நல்குவார்களென வணிக மாணவர் மன்றம் நம்புகிறது.

இங்கு நாம் எமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதுடன் எமது சேவைகள் நிற்கவும் இல்லை. நின்றும்விடாது வருங்காலத்தில் “மாணவர் மன்றத்தின்” செயல் திட்டங்களுடன் ஒன்றிணைந்தும் “தொழில் வகுப்பு மாணவர் மன்றத்துடன்” தோழமை பூண்டும் செயல்பட்டு இந்நிலைய மாணவர் சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகோலி—முன்னேறி வளர்ந்து எமது வணிகமன்றம் தனது புகழை மென்மேலும் நிலைநாட்டும் என்பதைக் கூறுவதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

செ. மயில்வாகனம்
தலைவர்

ஆண்டவனைப்போல் ஆற்றலுள்ளவன், பெருமை உடையவன், ஆழ்ந்த கம்பீரம் கொண்டவன் ஒருவனும் கிடை யாது. கெட்ட எண்ணத்தைவிட்டு, நல்ல குணத்தைக்கொண்டால், ஒரு கணத்தில் கரையேறிவிடுவான். எதையெல்லாம் செய்தாயோ, அதையெல்லாம் நீயே செய்தாய். நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. நான்தான் செய்தேனென்று எங்காவது சொன்னால், அப்பொழுது நீதான் என் உள்ளிருந்தாய்.

— கபிர்.

சைவ மன்றம் செயலாளரின் அறிக்கை

போஷகர் :	திரு. சீ. டா. ஜெயசிங்கம்
தலைவர் :	செல்வன் ஆ. குணரத்தினம்
உப-தலைவர் :	.. கி. மோகனதாஸ்
செயலாளர் :	.. கு. சண்முகலிங்கம்
உப-செயலாளர் :	.. க. யோகராசா
பொருளாளர் :	.. சி. மகாதேவன்

எமது சமயக் கருத்துக்களை தெள்ளென எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்ற நோக்கத் துடன் எமது நிலையப் போதனாசிரியர்களும், மாணவர்களுமாக நிலையத்தில் "சைவ மன்றம்" 1966ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 4ஆந் திகதி திரு. தி. இரத்தினசபாபதி (போதனாசிரியர்) அவர்கள் தலைமையில் இறைவன் திருவருள்புரிய அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

புதிய கழகவாண்டுத் தொடக்கத்தில் உத்தியோகத்தர் தெரிவு நடைபெற்று வருகிறது. 1968-69க்கான புதிய உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவில் செல்வன் ஆ. குணரத்தினம் தலைவராகவும், செல்வன் கி. மோகனதாஸ் உபதலைவராகவும், செல்வன் கு. சண்முகலிங்கம் செயலாளராகவும், செல்வன் க. யோகராசா உப செயலாளராகவும், செல்வன் சி. மகாதேவன் பொருளாளராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். மேலும் 37 பேர் நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

எமது நிலையத்தில் சமயக் கல்வியை ஒரு பாடமாக வளர்க்காத விடத்தும் எம் மன்றம் இந்து மாணவர்களைச் சமயப்பற்றுடையவர்களாய் ஆக்கிவருகிறது. மன்றத்தின் அரும் பணிகளில் தலைசிறந்தது நவராத்திரி பூசையாகும். அடுத்தது சமய குரவர்கள் குருபூசைத் தினங்களாகும். இக் குருபூசைத் தினங்களும் இந்து மாணவர்களின் சமயப்பற்றை வளர்ச்சியடையச் செய்துவருகின்றன.

குருபூசைத் தினங்கள் பெரும்பாலும் விடுமுறைத் தினங்களிலே இருப்பதால் சிறப்பாக நடாத்த முடியாமல் இருக்கின்றன. சிறப்பாக சமயகுரவர்களில் நாவலர் குருபூசைத்தினமே டிவகு சிறப்பாகக் கொண்டாடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எமது மன்றத் திற்குக் கிடைத்துள்ளது.

1969ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 12ஆம் திகதி பிற்பகல் 2 மணியளவில் புதிய நிலைய மண்டபத்தில் மன்றத் தலைவர் தலைமையில் நாவலர் குருபூசை நடாத்தப்பட்டது. இவ் விழாவில் பண்டிதர் க. இராமச்சந்திரன் சிறப்புப் பேச்சாளராகவும், செல்வி

புஷ்பா செல்வநாயகம் பிரதம பேச்சாளராகவும் கலந்து சிறந்த கருத்துக்களையும், அறிவுரைகளையும் சொல்மாரிகளாகப் பொழிந்தும், விழாவைச் சிறப்பித்தும் இந்து மாணவர்களைச் சமயத்தில் விழிப்புணர்ச்சி பெறவும் உதவி புரிந்தனர்.

எம் மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்டு வரும் சமய விழாக்களை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு நிலையத்தில் கோயில் இல்லாதது பெரும் குறையாகும். இப் பெருங் குறை நிறைவேற வேண்டுமென சைவமன்ற உறுப்பினர்கள் விரும்புகின்றனர். இக் குறையை அதிபர் அவர்களும், போதனாசிரியர்களும், புதிதாக இந் நிலையத்திற்கு வரும் இந்து மாணவர்களும் நிறைவேற்றுவார்கள் என்பது எமது திடமான நம்பிக்கையாகும்.

இவ்வோராண்டு காலத்தில் சமய வளர்ச்சிக்காக அரும்பெரும் பணிகளைச் செய்த மாணவர்களுக்கும், இம்மன்றத்தின் போஷகராகவிருந்து வேண்டிய போதெல்லாம் வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்த நமது நிலைய அதிபர் திரு. சி. டா. ஜெயசிங்கம் அவர்களுக்கும், சிறப்பாக உதவியும் ஆலோசனைகளும் கொடுத்துதவிய போதனாசிரியர்களுக்கும், அவ்வச் சமயங்களில் நிதி உதவி புரிந்த ஆசிரிய சங்கத்துக்கும், குறிப்பாக மாணவர்களுக்கும், பிரதியுபகாரம் கருதாது நாம் வேண்டிய தேரங்களில் எமது விழாக்களில் கலந்து கொண்டு சொற்பொழிவாற்றிய பெரியார்களுக்கும், எம்மன்றம் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது. எமது மன்றம் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர இறைவன் திருவருள் புரிய வேண்டுகிறோம்.

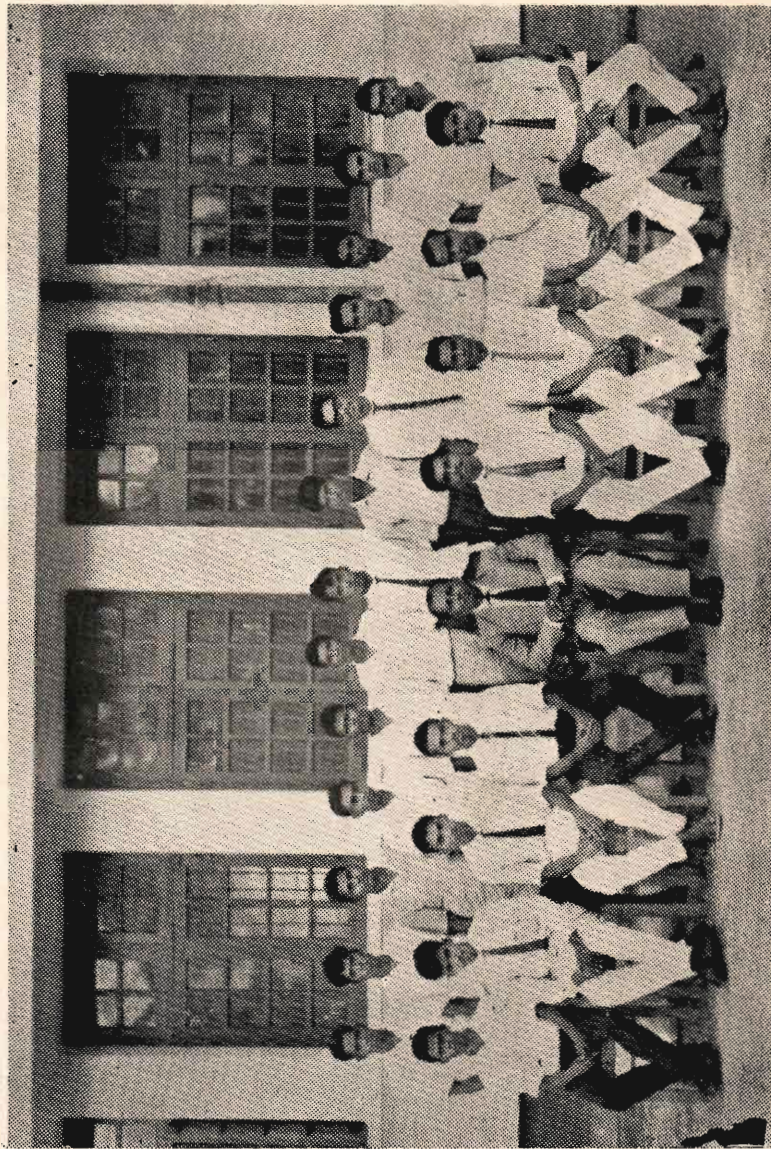
“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

கு. சண்முகலிங்கம்
செயலாளர்

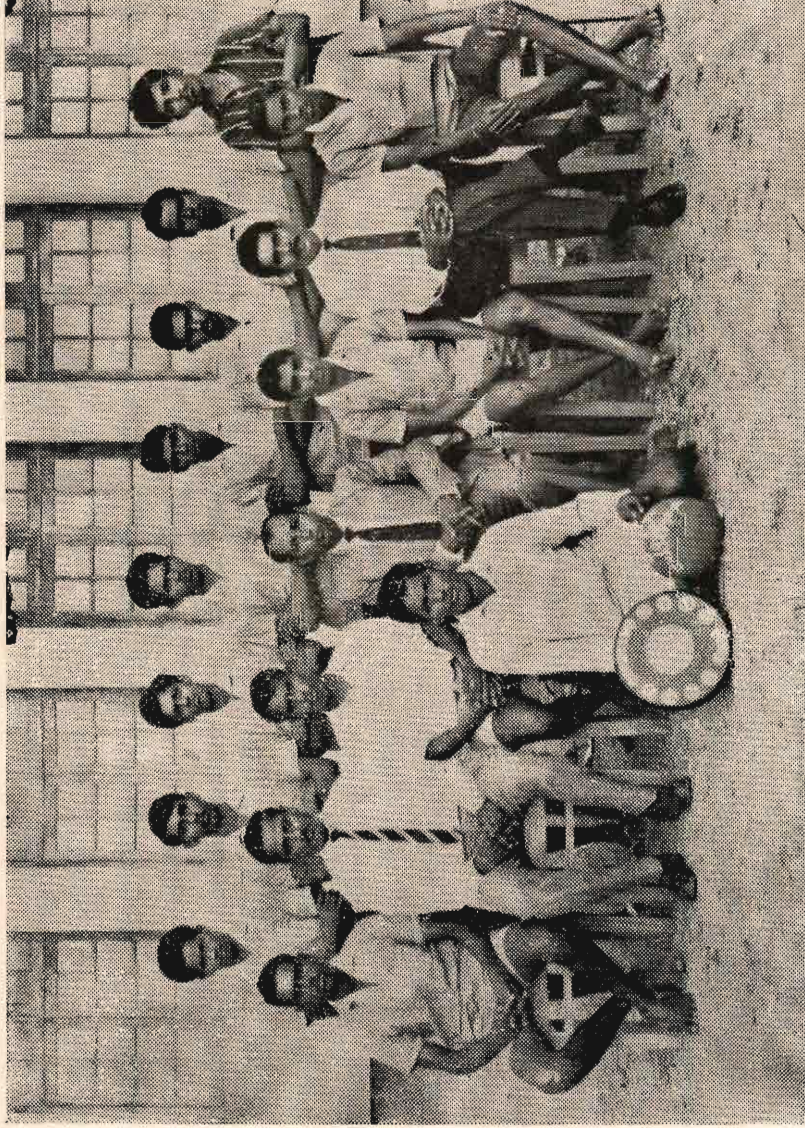
தன்னடக்கம் :

மாணவர்களின் தலையாய கடமைகளில் ஒன்று தன்னடக்கம் பெறுதலாகும். தன்னையடக்க முடிந்தவனால்தான் சுதந்திரத்துக்குள்ள உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இயலும். நாம் செய்துகொள்ளும் தீர்மானத்தை நிச்சயமாய் நிறைவேற்றும் உறுதி நமக்கு இருக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு, தாம் செய்யும் தீர்மானம் உண்மையானதாயிருப்பின் உலகின் எச்சக்தியினாலும் அதைத் தவிர்க்க வியலாது என்ற உறுதி வேண்டும். இதற்கு உடல், மனம், அறிவு ஆகியவை தம்வயமாக வேண்டும்.

சாலை மன்ற நிர்வாகக் குழு

வெற்றிக் கேடயம் பெற்ற உழைப்பந்தாட்ட வீரர்கள்
(தொழில் வகுப்பு முதலாம் வகுடம்)

விளையாட்டுப் பகுதி அறிக்கை

உளத்திற்கும் உடலுக்கும் ஒருங்கே அரும்பணி ஆற்றிவரும் எமது மன்றம் ஆரம்பத்தில் “மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கமும், விளையாட்டுக் கழகமும்” என்ற பெயருடன் இயங்கி வந்தது. 1966ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் “மாணவர் மன்றம்” என்ற பெயருடன் மாணவர்களின் நலத்திற்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் உழைத்து வருகின்றது. இம்மன்றத்தின் விளையாட்டுப் பகுதிக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

விடுதி வசதி, போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகியன குறைந்த இடத்தில் எமது நிலையம் இருந்த போதிலும் மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறையில் காட்டும் ஊக்கத்தாலும் விருப்பத்தாலும் இவ்வாறான இடர்களின் மத்தியில் எமது விளையாட்டுப்பகுதி துரித வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது.

நாம் “பாட்மின்ரன்” (Badminton) “ரேபிள் ரெனிஸ்” (Table-tennis) “கரம்” (Carrom) கரபந்தாட்டம் (Voley-ball) கூடைப்பந்தாட்டம் (Basket-ball) உதைபந்தாட்டம் (Foot-ball) முதலிய விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட முடிந்தது.

கூடைப்பந்தாட்ட திடல் அமைப்பதற்காக அடையாள மானியம் மன்றத்தால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சில வருடங்களுள் வருங்கால மன்ற நிர்வாகிகளால் திட்டம் பூர்த்தியாக்கப்படும் என்று நம்புகின்றேன்.

மாணவர்கள் விளையாட்டில் காட்டிய ஆர்வத்தால் எல்லா விளையாட்டுக்களிலும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். கூடைப்பந்தாட்டக் குழு (Basket-ball team) பல பாடசாலைகளுடன் போட்டியிட்டு வெற்றியும் கண்டுள்ளது. எமது கூடைப்பந்தாட்ட குழுவினரில் இருவர் யாழ்ப்பாண கூடைப்பந்தாட்டக் குழுவில் அங்கம் வகிப்பது போற்றுதற்குரியது.

இம்முறை மாணவ மன்ற விளையாட்டுப் பகுதி வரலாற்றிலேயே குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாக ஒவ்வொரு போதனையின் மாணவர்களுக்கிடையே உதைபந்தாட்ட கரபந்தாட்ட சுற்றுப்போட்டி நடாத்தி உதைபந்தாட்டத்தில் வெற்றியீட்டிய முதலாம் வருட தொழில் வகுப்புக்குழுவிற்கு நந்தலால் நேரு வெற்றிக் கேடயமும் கரபந்தாட்டத்தில் வெற்றியீட்டிய தொழில் வகுப்புக் குழுவிற்கு முன்னேநாள் அதிபர் திரு. க. நாகலிங்கம் அவர்களின் வெற்றிக் கிண்ணமும் வழங்கப்பட்டன.

உதைபந்தாட்டம் நடாத்துவதற்காக மைதானம் இல்லாத போதிலும் எமக்கு மைதானம் தந்து உதவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபருக்கு எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

மேலும் சுற்றுப் போட்டிகள் நடாத்துவதற்கு ஊக்கம் தந்த திரு. நந்தலால் நேரு, திரு. க. நாகலிங்கம் ஆகியோருக்கும் தமது சிரமம் பாராது நாங்கள் வேண்டும் போதெல்லாம் மத்தியத்தம் வகித்த திரு. கே. தேவபாலன், திரு. ரி. கிருஷ்ணராசா, திரு. செ. மயில்வாகனம், திரு. ஆ. அருணகிரிராசா ஆகியோருக்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

அரசாங்கத்தின் எவ்வித உதவியுமின்றி இயங்கி வருகின்ற இவ்விளையாட்டுத் துறைக்கு அதிபர் போதனாசிரியர் ஆகியோர் காட்டி வரும் ஊக்கத்திற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திறமைமிகு விளையாட்டு வீரர்கள் உருவாகி விளையாட்டுத்துறை சிறந்து விளங்கி மன்றத்தின் வளர்ச்சி ஓங்க வாழ்த்துவோமாக.

அ. ராமக்கிருஷ்ணலால்
விளையாட்டுத்துறைச் செயலாளர்

1967-68 கழகவாண்டு இறுதிப் பரீட்சைகளிலும் 1968-69 கழகவாண்டுப் பிரவேசப் பரீட்சைகளிலும் கல்வீப் பரிசில்கள் பெற்றோர்

இறுதிப் பரீட்சை

புலமைப் பரிசில் :

எஸ். தண்டாயுதபாணி	— தொழில் வகுப்பு I — பகல்
எஸ். உதயகுமார்	— கட்டட அமைப்பு I — பகல்
யே. பி. பர்னாந்து	— கட்டட அமைப்பு II — பகல்
பி. விவேகானந்தன்	— மின்சார எந்திரவியல் II — மாலை
வி. ஞானாஸ்கந்தா	— பொறிமுறை எந்திரவியல் I — மாலை
யே. ஏ. காவால்ஹா	— கட்டட அமைப்பு I — மாலை

கல்வி வரிசைப் பரிசில் :

எஸ். தனையசிங்கம்	— தொழில் வகுப்பு I — பகல்
பி. விக்னேஸ்வரன்	— கட்டட அமைப்பு I — பகல்
கே. பாலசிங்கம்	— கட்டட அமைப்பு II — பகல்
என். பவளராசா	— மின்சார எந்திரவியல் I — மாலை
பி. ஏ. யே. எட்மன்ட்	— மின்சார எந்திரவியல் II — மாலை
வி. சி. குணசீலன்	— பொறிமுறை எந்திரவியல் I — மாலை
எஸ். பரமநாதன்	— பொறிமுறை எந்திரவியல் II — மாலை
கே. மகேந்திரா	— அளத்தலும் மட்டம் பார்த்தல் I — மாலை
எஸ். சிவகுமாரன்	— அளத்தலும் மட்டம் பார்த்தல் II — மாலை

பிரவேசப் பரீட்சை

கல்வி வரிசைப் பரிசில் :

ஆர். சோதிலிங்கம்	— வணிகம்
என். சிவராசா	— எந்திரவியல்
என். செல்வராசா	— தொழில்

1968ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தோர் பட்டியல்

கட்டட அமைப்பு (பகல், பகுதிநேம்)

செல்வன்	செ. அருமைத்துரை	செல்வன்	நா. நாராயணன்
„	அ. ந. இராசகோபால்	„	இ. பகதிஸ்வரஜயர்
„	ச. குலசூரியன்	„	இ. பாலதர்மர்
„	கு. நந்தலாஸ்தேரு		

பொறிமுறை எந்திரவியல் (மாலை)

செல்வன் வே. குகன்

மின்சார எந்திரவியல் (மாலை)

செல்வன்	மு. அருட்பிரகாசம்	செல்வன்	வே. தம்பையா
„	த. சே. சரவணபவன்	„	மி. திருவருட்செல்வம்
„	சி. சிவஞானசூரியர்	„	ம. நல்லையா

அளத்தலும் மட்டம் பார்த்தலும் (பகல்)

செல்வன்	செ. ஆனந்தகுமாரதாஸ்	செல்வன்	பொ. சிவதாசன்
„	க. ஆனந்தமணி	„	ஐ. சூரியநாராயணன்
„	அ. சே. ஆனந்தராசா	„	க. சொர்ணலிங்கம்
„	ந. இராமச்சந்திரன்	„	சி. தவேந்திரநாதன்
„	க. குணரத்தினம்	„	க. நடேசன்
„	வ. சடாச்சரம்	„	வே. கு. நடேசன்
„	வே. சடாச்சரமூர்த்தி	„	அ. நாகேந்திரன்
„	க. சத்தியபால்	„	வே. பரமலிங்கம்
„	சி. சிவகுருநாதன்	„	இ. புவிராசேந்திரன்
„	அ. சிவானந்தம்	„	அ. மருதயினார்

ஆரம்ப எந்திரவியல் விஞ்ஞானம் (மாலை)

செல்வன்	பொ. இராசகுலேந்திரன்	செல்வன்	வை. சரவணபவான்
„	பொ. அம்பிகைபாகன்	„	ந. செல்வராசா
„	க. ஆறுமுகம்	„	கு. சிவகுருநாதன்
„	செ. பாலகந்தரம்	„	நா. ஸ்ரீதரன்
„	சு. இன்பநாதன்	„	சி. சுந்தரலிங்கம்
„	சி. நிர்மலேந்திரன்	„	மா. இராதாகிருஷ்ணன்
„	க. பரமநாதன்	„	மா. அலோசியஸ்
„	மு. பரமநாதன்	„	க. கணேசமூர்த்தி
„	சி. பரமநாதன்	„	வ. மகேந்திரராசா
„	சபா. புஷ்பநாதன்	„	சி. சிவசுப்பிரமணியம்
„	இ. இராசநவநாதன்	„	கா. இராசநாதன்
„	இ. இராமதாஸ்	„	கா. சந்திரமோகன்

செல்வன் ஞா. ஜெயதாஸ்
 ,, சி. கதிர்காமநாதன்
 ,, க. சிவாஜி
 ,, யோ. குசைதாசன்
 ,, க. சிறீஸ்கந்தராசா
 ,, அ. தில்லைநடேசன்

செல்வன் எஸ். எக்ஸ். குலநாயகம்
 ,, ரீ. மகாதேவன்
 ,, கே. கெங்கேஸ்வரன்
 ,, எஸ். ரவிந்நிரன்
 ,, என். நவரட்னம்

மோட்டார் பொறியியக்கம் (பகல்)

செல்வன் பொ. இராசேந்திரம்
 ,, ச. சச்சிதானந்தசிவம்
 ,, கு. சண்முகலிங்கம்
 ,, ந. சண்முகலிங்கம்
 ,, மு. சிவம்

செல்வன் வே. செந்தில்நாதன்
 ,, இ. துரைநாயகம்
 ,, பொ. நாகேந்திரராசா
 ,, ந. புனிராசசேகரம்
 ,, ச. மகேந்திரராசா

உலோக வேலை (பகல்)

செல்வன் ச. குகதாசன்
 ,, க. சிவஞானம்
 ,, க. சிவலிங்கம்

செல்வன் நா. திருச்செல்வம்
 ,, வே. தேவர்
 ,, து. ஜெயபாலன்

மின்கம்பி இணைத்தல் (பகல்)

செல்வன் அ. இ. அருட்பிரகாசம்
 ,, சி. சிவசுப்பிரமணியம்
 ,, சி. சுந்தரலிங்கம்

செல்வன் பொ. நடேசன்
 ,, பா. பாலகுமாரன்

மின்கம்பி இணைத்தல் (மாலை)—தமிழ்

செல்வன் றி. யோ. இக்னேசியஸ்மேரி
 ,, கி. இரத்தினசிங்கம்

செல்வன் பொ. சுப்பிரமணியம்
 ,, க. நவரத்தினம்

மின்கம்பி இணைத்தல் (மாலை)—ஆங்கிலம்

செல்வன் இ. கணேசர்

செல்வன் சி. சிவஞானகுரியர்

கணக்குப் பதிவாளர், சுருக்கெழுத்து - தட்டெழுத்தாளர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் ஆ. த. சித்திரவேல்
 ,, க. தங்கேஸ்வரன்
 செல்வி இ. இரத்தினபூபதி
 ,, க. கனகாம்பிகை
 ,, க. கோமதிதேவி
 ,, ந. சஞ்ஜீவினியதேவி
 ,, பா. சிவகுருநாதன்

செல்வி சி. செல்வமேரி
 ,, நா. செல்வநாயகி
 ,, செ. செல்வராணி
 ,, இ. ஞானேஸ்வரி
 ,, ச. திலகரத்தினம்
 ,, நா. மகேஸ்வரி
 ,, ந. ஜெயமலர்தேவி

கணக்குப் பதிவாளர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் பே. கனகரத்தினம்	செல்வன் நா. வேலாயுதபிள்ளை
,, ஆ. குணரத்தினம்	,, சே. வைகுந்தநாதன்
,, ந. சின்னத்துரை	,, வே. ஜெகதீசன்
,, அ. மு. சலீம்	,, ச. ஸ்ரீபதி
,, ம. சிவலிங்கம்	
,, கு. புண்ணியலிங்கம்	செல்வி ச. அமராவதி
,, சே. பூபாலசிங்கம்	,, சி. அருளம்மா
,, மா. மர்யதாஸ்	,, இ. கமலாதேவி

கணக்குப் பதிவாளர், சுருக்கெழுத்து - தட்டெழுத்தாளர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (ஆங்கிலம்)

செல்வன் க. மகாலிங்கம்	செல்வி சி. பத்மதேவி
-----------------------	---------------------

கணக்குப் பதிவாளர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (ஆங்கிலம்)

செல்வன் பீ. ஜெயராஜா

சுருக்கெழுத்து - தட்டெழுத்தாளர் வணிக தகுதிப்பத்திரம் (ஆங்கிலம்)

செல்வன் க. உலகநாதன்	செல்வி செ. விமலாதேவி
---------------------	----------------------

சுருக்கெழுத்தாளர் தகுதிப் பத்திரம் (ஆங்கிலம்)

செல்வி இ. சரஸ்வதி

கணக்குப் பதிவாளர் உயர்வணிக தகுதிப் பத்திரம் (ஆங்கிலம்)

செல்வி சு. மகேஸ்வரி

சுருக்கெழுத்தாளர் தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் க. அழகதுரை	செல்வி ப. கமலாதேவி
,, ந. தர்மலிங்கம்	

கணக்குப் பதிவாளர் உயர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் ச. சந்திரலேகர்	செல்வன் க. யோககாவலன்
,, கு. சிவசுப்பிரமணியம்	,, கு. வினாயகமூர்த்தி
,, க. பத்மநாதன்	
,, சி. மகேந்திரநாதன்	செல்வி அ. நீலாவதி

சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்தாளர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் சி. இரகுநாதன்	செல்வி ஞா. மேரிஞானரேஸ்
,, செ. ஜெயசேகரம்	,, க. யோகேஸ்வரி
,, செ. கணபதிப்பிள்ளை	,, சி. சரஸ்வதி
,, வே. சுந்தரமூர்த்தி	,, க. நிர்மலாம்பிகை
,, சி. மகேந்திரநாதன்	,, அ. நீலாவதி
,, க. யோககாவலன்	,, அ. ல. மஞ்சுரா
,, கு. வினாயகமூர்த்தி	

சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்தாளர் உயர் வணிக தகுதிப் பத்திரம் (தமிழ்)

செல்வன் க. பொ. கமலநாதன்	செல்வி மு. சிவமணி
,, க. சிவராசா	,, மு. விஜயமணி
செல்வி த. கௌரியாம்பாள்	,, பா. நல்லதாயகேஸ்வரி
,, இ. சத்தியவதி	

மாணவர் மன்றம்

1968/1969 ஆம் ஆண்டுக்கான போட்டி முடிவுகள்

கலைத்துறை

1. கட்டுரைப் போட்டி — தமிழ் (பிரிவு "அ")

- (1) செல்வன் கா. அன்பர் பாச்சா (உலோக வேலை 2ஆம் வருடம்)
 (2) " த. புஷ்பராசா (" " ")
 (3) " க. சிற்றம்பலம் (தொழில் 1ஆம் ")
 " க. சிவம் (உலோக வேலை 2ஆம் ")

2. கட்டுரைப் போட்டி — தமிழ் (பிரிவு "ஆ")

- (1) செல்வன் ஆ. குணரத்தினம் (உயர் வணிகம் தமிழ்)
 (2) செல்வி கேதாரகௌரிதேவி ஏரம்பு (சுருக்கெழுத்தாளர் தமிழ்)
 (3) " நாகேந்திரராணி நாகலிங்கம் (" ")

3. சிறுகதைப் போட்டி — தமிழ் (பிரிவு "அ")

- (1) செல்வன் யோ. திலகரத்தினம் (தொழில் 1ஆம் வருடம்)
 (2) " த. திருபரன் (" " ")
 (3) " க. ஸ்ரீதரன் (" " ")

4. சிறுகதைப் போட்டி — தமிழ் (பிரிவு "ஆ")

- (1) செல்வி கிருபாதேவி வீரசிங்கம் (சுருக்கெழுத்தாளர் தமிழ்)
 (2) செல்வன் தெ. பெனடிக்ட் (வணிகம் தமிழ்)
 (3) " ஜேம்ஸ் ஞானேந்திரன் (" ")

5. கவிதைப் போட்டி — தமிழ்

- (1) செல்வன் சி. பொன்னம்பலம் (கணக்குப் பதிவாளர் தமிழ்)
 (2) " பே. கனகரத்தினம் (உயர் வணிகம் தமிழ்)
 (3) " வ. பாலகிருஷ்ணமூர்த்தி (வணிகம் தமிழ்)

6. இசைப் போட்டி

- (1) செல்வன் க. சிவம் (உலோக வேலை 2ஆம் வருடம்)
 (2) " செ. மயில்வாகனம் (வணிகம் தமிழ்)
 (3) " மா. சண்முகநாதன் (அளத்தலும் மட்டம் பார்த்தலும்)

7. தமிழ் பேச்சுப் போட்டி

- (1) செல்வன் யோ. திலகரத்தினம் (தொழில் 1ஆம் வருடம்)
 (2) " ப. வேதநாயகம் (அளத்தலும் மட்டம் பார்த்தலும்)
 (3) " க. பொன்னையா (சுருக்கெழுத்தாளர் தமிழ்)
 " க. மகாதேவன் (ஆரம்ப எந்திரவியல்)

8. நடிப்புப் போட்டி

- (1) செல்வன் க. பொன்னையா (சுருக்கெழுத்தாளர் தமிழ்)
 (2) " செ. மயில்வாகனம் (வணிகம் தமிழ்)
 (3) " க. சிவம் (தொழில் உலோக வேலை)

9. ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டி

- (1) செல்வி பேரின்பநாயகி துரையப்பா (வணிகம் ஆங்கிலம்)
 (2) " பியசீலி கூறே (" ")
 (3) செல்வன் ஆ. குணரத்தினம் (உயர் வணிகம்)

10. கட்டுரைப் போட்டி — ஆங்கிலம்

- (1) செல்வி லலிதாம்பிகை வல்லிபுரம் (வணிகம் ஆங்கிலம்)
 (2) " பேரின்பநாயகி துரையப்பா (" ")
 (3) செல்வன் எல். பெர்னாண்டோ (" ")

விளையாட்டுத் துறை

11. கைப் பந்தாட்டம்

- (1) தொழில் வகுப்புக்கள் (திரு. நாகலிங்கம் வெற்றிக் கிண்ணம்)
 (2) வணிகம் வகுப்புக்கள்

12. உதைப் பந்தாட்டம்

- (1) தொழில் வகுப்பு 1ஆம்வருடம் (திரு. நந்தலால் நேரு வெற்றிக் கேடயம்)
 (2) தொழில் வகுப்பு 2ஆம் வருடம்

நன்றி பாராடுகிறோம்

எமது மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட “நுண் தொழில் இளைஞன்” சஞ்சிகைக்கான தமிழ், ஆங்கில கட்டுரைப் போட்டிகள், சிறுகதைப் போட்டிகள், பேச்சுப் போட்டிகள், கவிதைப் போட்டி, இசைப் போட்டி, நடிப்புப் போட்டி, விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஆகியவற்றில் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த சகலருக்கும், போட்டிகளில் மத்தியஸ்தம் வகித்த பெரியோருக்கும்,

இச் சஞ்சிகையைச் சிறந்த முறையில் வெளியிடத் தங்களால் இயன்ற சகல உதவிகளையும் புரிந்து “நுண்தொழில் இளைஞனின்” வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட சகல மாணவர்களுக்கும், போதனாசிரியர்களுக்கும்,

புகைப்படங்களைச் சிறப்பான முறையில் எடுத்துதவிய யாழ்ப்பாணம் கொழும்பு ஸ்ரூடியோ ஸ்தாபனத்தாருக்கும், விளம்பரங்கள் தந்து இம்மலரைச் சிறப்புற வெளிவர உதவிய வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்கும், ‘புளக்குகளை’த் தயாரித்தளித்த யாழ்ப்பாணம் புளக் தயாரிப்பாளர்களுக்கும், இம்மலரைத் தகுந்த முறையில் அச்சேற்றிய புனித சூசைமாமுனிவர் அச்சகத்தாருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பேருவகை அடைகிறோம்.

சஞ்சிகைக் குழுவினர்

YOUTHS' TECH

A STUDENT PAPER OF JUNIOR TECHNICAL INSTITUTE

VOL. 1

ACADEMIC YEAR 1968 — 69

No. 7

The Editor Writes

YOU and I live today to witness a unique moment in man's story, a fulfilment of his dreams and the setting of a new record for centuries to remember—the landing on the moon.

That is a welcome experience for a world gripped by the tensions of factions and feuds, of abortive peace talks, border crisis and the threatening imminence of an atomic holocaust.

What is more thrilling is the belief that the landing on the moon is the first step to an incredible science odyssey that will be ours and of our children.

But the thrills of achievements must leave behind them their lessons for the future. That those who worked towards the landing on the moon for innumerable years, those who sweated through the nights unnoticed and who sat in tension with the paper and pencil and drew every little detail on the moon-flight chart were men of imagination and

of work, men with dogged tenacity and purpose.

For us in Ceylon, almost in the backyard of affluence and development, the lessons of the moon-flight should serve well that we who are dependents can no longer continue to be so and that we ought to shrug off the complacency of the colonial white-collar jobs and get down seriously to use our skills, our imagination and work until each of us has a success story to tell the world. That is the ideal for every student of this Institute. Nothing less.

Technical education this Institute professes to offer us, cannot be by-passed as a preliminary know-how to turning up the dusty files in a government department. It cannot be by-passed even as a side-line luxury to be enjoyed by those who merely want to do anything and earn a living, for those who want to be dependent on others like parasites. Technical education, however meagre it

is in this Institute, has a message and a meaning especially to those in developing countries like ours. We need to use our skill and learn to use it better so that we can live by them and make others live.

The education pattern that suddenly had a "leap out" of a routine system from the colonial days has thrown many on the roadside and could deprive you and me of adequate employment. It is for us to arrest that trend.

The present lop-sided system of education which trains students with-

out the slightest idea of where to channel them later could be the by-product of Independence that searches out for new ways and trends, of increasing literacy and lessening avenues of employment. We need to change that pattern of literacy and unemployment. We need to stop to be dependent and use our skills.

This, then, is the message. You and I could set the pace. Perhaps whatever we begin with a whimper could take the nation with a bang.

S. THEVANESAN

Thoughts on Mahatma Gandhi's Centenary Year.

EDITOR.

"I shall work for an India in which the poorest shall feel that it is their country, in whose making they have an effective voice, an India in which there shall be no high class and low class of people, an India in which all communities shall live in perfect harmony. . . . There can be no room in such India for the curse of untouchability or the curse of intoxicating drinks and drugs. . . . Women will enjoy the same rights as men. . . . This is the India of my dreams".

M. K. Gandhi

K. Nagalingam, Esq. B. Sc. (Lond.) A. R. I. C.
Principal Emeritus, J. T. I. Jaffna.

AN APPRECIATION

Human nature is resilient that it is difficult to measure a man by outward appearances or deeds alone. It becomes more difficult when one deliberately endeavours to display a stern countenance merely for appearances sake. Our erstwhile Principal was one such but beneath that stern exterior was a heart of molten gold. It was really a pleasure to either work or study under him and he was indeed a tower of strength to us all. In fact all of us ungrudgingly placed our destinies in his safe and ample hands and certainly he did not fail us. His grit, gut and capacity for work are proverbial. He never rested till he accomplished what he had bargained for. The meteoric rise of the Junior Technical Institute, Jaffna is eloquent testimony to his single mindedness of purpose.

He had his early education in the American Mission School at Araly and the stern discipline and the broad based education he received from the missionary teachers stood him in good stead in later years. He continued his education at Jaffna College, the doyen of schools imparting higher education, in its heyday and then joined the University College, affiliated to the University of London. He graduated in science and served on the staff of the Ceylon Technical College, Maradana and the Institute of Practical Technology, Katubedda from 1939 to 1963. To crown his magnificent achievements he was chosen to guide the destinies of the Junior Technical Institute, Jaffna and here again he did not belie the great trust reposed on him.

Mr. Nagalingam had become so much an institution within the institution that we, all of us had forgotten for the time being that it was time for his stewardship to end. It was very selfish on our part to have wished that he would continue in service for a few more years and when he sent in his papers for retirement it was no wonder that everyone at the institution had a feeling of depression. But he could rest with the supreme satisfaction that he is enjoying a truly well earned rest. We all hope and pray that the Lord will give him many more years of peace, plenty and prosperity.

M. Thirunavukkarasu.

What is Modern Mathematics?

R. E. J. A. SETUKAVALAR

Lecturer in Mathematics, Palaly Teachers' College
and

Visiting Instructor, J. T. I., Jaffna.

When they hear modern mathematics mentioned some people think it is very advanced Mathematics such as may be found in research papers in the subject. When teachers use the term, however, they mean something very different. To them modern Mathematics is what is being taught to school children in many advanced countries today in addition to what may be called traditional Mathematics. The aim of this article is to take a look at modern Mathematics and see what it is, chiefly with a view to dispelling the mystery with which it is still surrounded for some teachers and many others who know some Mathematics but wonder what this modern Mathematics is and how it is related to the Mathematics they know.

When we examine some of the many text-books in modern Mathematics that are now coming out we see that at least four features characterise the subject. First, much attention is paid to the foundations of Mathematics — the manner in which a mathematical system is built on the basis of a few axioms. Secondly, the theory of sets is studied as a unifying factor since it shows how the same principles underline different branches of the subject. Thirdly, modern Mathematics includes the study of some topics which were formerly only of theoretical interest, but which have now come to have practical uses. Lastly, certain really modern topics developed

in the last hundred years are studied because they have useful applications which even school-children can understand.

Let us consider each of these features briefly. We take first the emphasis on the foundations of Mathematics. The importance of this is most easily understood by looking at the development of geometry. At the time of Euclid c 330 B. C. there were a number of geometrical theorems known but no one had thought of collecting and arranging them in logical order. Euclid took up this task. He realised that as a theorem must depend for its proof on one or more earlier theorems the first theorem at least must be based on unproved assumptions which are called axioms. One of Euclid's axioms is that which Playfair reformulated later and is therefore known as Playfair's axiom. This states that through a point not lying on a given straight line only one parallel can be drawn to it. Later mathematicians thought that this axiom looked more like a theorem than an axiom and tried either to prove or disprove it. They found that neither was possible.

It was in this situation that early in the last century the Russian mathematician Lobachevsky decided to examine the consequences of assuming that not one but two different parallels can be drawn to a given line through a

point not on it. Imagine a straight line drawn across this page from left to right and produced indefinitely in both directions. Let P be a point not on it. A is a point on the left hand side of our line and B a point on the right-hand side. As A moves on the line more and more to the left, PA becomes, in the limit, parallel to the line. So does PB as B moves more and more to the right. PA and PB are Lobachevsky's two parallels. On the basis of this assumption he found it was possible to construct a perfectly self-consistent system of geometry.

A few years later the German mathematician Riemann tried the effect of assuming that no parallel at all could be drawn to a given line through a point not on it. He too found that it was possible to build a system of geometry on on this assumption.

There are three different systems of geometry that we have looked at, Euclid's, Lobachevsky's and Riemann's. Which of these is "true" in the sense of giving results applicable to the physical world that we know? The answer, surprisingly, is "all". Lobachevsky's geometry is best for the small world of the atom, Riemann's for the vast galactic universe, Euclid's for the earth on which we live.

This episode in the history of geometry has brought to light two truths about mathematics which were not clear earlier. The first is that a mathematical system is an abstract logical construction based on a certain set of axioms and that different sets of axioms lead to different mathematical systems. Secondly, a mathematical system may or may

not have an application to the physical world either in the past or in the future.

This is the reason why in a course in modern Mathematics quite young children are encouraged to examine the axioms of algebra too. Gradually they discover that there is not one algebra but several algebras depending on what the initial set of axioms is. There is for instance an algebra of sets and an algebra of matrices (Both sets and matrices are discussed briefly later.) At this point we may mention a fact of algebra which will be of use later in this article. It is that among the numbers there is what is called a multiplicative identity. This is the number "one" multiplication by which leaves any number unaltered. Further, every number (except zero) has a multiplicative inverse. Thus 7 has $1/7$ for its inverse. Multiplication of 7 by $1/7$ gives "one" which is the multiplicative identity.

Mention was made earlier of the use of "sets" in modern mathematics as a unifying factor. A set is just a collection of things which are called its elements. Thus $\{a, b, c\}$ is a set. So is $\{\text{lion, bull, man}\}$. (The elements of a set are always written within braces.) A set with no elements at all is called an empty or null set. Thus the set of all persons in Ceylon who are over 200 years old is empty because there are no such persons. When there are two sets A and B the set consisting of all elements found either in A or B is called its union. Thus if A is the set $\{a, b, c\}$ and B is the set $\{b, c, d\}$ their union, written $A \cup B$, is the set $\{a, b, c, d\}$. The set of the elements common to A and B

is called their intersection, written $A \cap B$. Thus $A \cap B = \{b, c\}$.

The idea of a set and the connected notions that we have mentioned appear simple and even trivial. So mathematicians thought when Cartor first introduced the concept of a set at the end of the last century. Yet sets enter into almost every part of mathematics. In Arithmetic, for instance, we speak of the H. C. F. of two numbers, say 18 and 24. The set A of the factors of 18 is $\{1, 2, 3, 6, 9, 18\}$. The set B of the factors of 24 is $\{1, 2, 3, 4, 6, 8, 12, 24\}$. The common factors of 18 and 24 are the set $A \cap B$. i.e. $\{2, 3, 6\}$. The H. C. F. is the highest element of this set. i.e. 6. Sets come into algebra too. Take the pair of equations $x + y = 6$, and $x - y = 4$. Let us agree for simplicity that x and y are positive whole numbers. The "solution set" of the first equation is the set A of "ordered pairs," $\{(1, 5), (2, 4), (3, 3), (4, 2), (5, 1)\}$. (We call them ordered pairs because the order of the numbers in each pair is significant, the first number being the value of x and the second the value of y). The solution set of the second equation is the set B , $\{(5, 1), (6, 2), (7, 3) \dots\}$. The solution set of both equations is $A \cap B$, i.e. $\{(5, 1)\}$. Geometry, of course, has many uses for sets. A line is a set of points. Two coplanar lines l and m are parallel if they do not intersect. i.e. if $l \cap m = \emptyset$.

We said that a feature of modern mathematics is its inclusion of some traditional topics which earlier had only a theoretical interest but have now come to have practical uses. An example is numbers to different bases. The base

of our ordinary number system is 10. When we write 423 we do not mean 4 and 2 and 3, but $4 \times 10^2 + 2 \times 10 + 3$. We can, however, use any other number as base. If, for instance, 8 is the base, 647 will stand for $6 \times 8^2 + 4 \times 8 + 7$ i.e. $6 \times 64 + 4 \times 8 + 7$ i.e. 423. In other words, 647 to base 8 is the same as 423 to base 10. What is the practical use of this? It will be noticed that when 10 is our base we need ten digits for writing numbers viz. $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$. Similarly when our base is 8 we need only eight digits viz. $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$. Thus if we take 2 as base we need two digits only viz. $\{0, 1\}$. Using these two digits we can express any number with base 2. For example 9 becomes 1001. (This is because $1001 = 1 \times 2^3 + 0 \times 2^2 + 0 \times 2 + 1 = 8 + 1 = 9$).

The advantage of this is that a number to base 2 can be represented, let us say, by an arrangement of lit and unlit bulbs, a lit bulb representing 1 and an unlit bulb 0. This is essentially the principle on which one type of computer works. When the computer adds one number to another electric bulbs go on and off and the final arrangement of lit and unlit bulbs gives the result of the addition. It should be mentioned that the tedious process of converting numbers with base 10 to numbers with base 2 and their final reconversion to numbers with base 10 is done by the computer itself.

As an example of the modern topics which have simple practical uses and which are therefore taught to school children we may take matrices. A matrix is an array of numbers. The array may

be a row like $(2, 1)$ or a column like $\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$, a rectangle like $\begin{pmatrix} 3 & 1 & 4 \\ 2 & 1 & 6 \end{pmatrix}$ or a

square like $\begin{pmatrix} 5 & 6 \\ 8 & 4 \end{pmatrix}$. If two matrices are equal each element in the left-hand matrix equals the element in the same position in the right hand matrix. e. g. if $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix}$ then $x=a$, and $y=b$.

Matrices may be multiplied. Matrix multiplication may be understood this way. Suppose we buy 2 lb. of butter at Rs. 4/- per lb. and 3 lb. of cheese at Rs. 6/- per lb. We may write the amounts of butter and cheese in matrix form as $(2, 3)$. The prices of the articles we may

write as $\begin{pmatrix} 4 \\ 6 \end{pmatrix}$. The total amount spent on buying the butter and cheese becomes $(2, 3) \begin{pmatrix} 4 \\ 6 \end{pmatrix}$. i. e. $(2 \times 4 + 3 \times 6)$. Similarly

$(a, b) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = (ax + by)$. When we want

to multiply the matrix $\begin{pmatrix} p & q \\ r & s \end{pmatrix}$ by the matrix $\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$, we write $\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} p & q \\ r & s \end{pmatrix}$. The

Product is the matrix $\begin{pmatrix} ap+br & aq+bs \\ cp+dr & cq+ds \end{pmatrix}$

What we do is to take the elements of the first row of the first matrix and multiply them one by one by the elements of the first column of the second matrix. This gives us the $ap+br$ that appears above. We next take the first row of the first matrix and the second column of the second matrix. This gives us the $aq+bs$. The other elements of the product matrix are found similarly. Confining ourselves to matrices of the form $\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$ we note that

the matrix $\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ has an interesting property. When any matrix is multiplied by it, the multiplied matrix is left

unaltered. e. g. $\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \times a + 0 \times c & 1 \times b + 0 \times d \\ 0 \times a + 1 \times c & 0 \times b + 1 \times d \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$.

Thus $\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ has the same function as the number one has in the multiplication of numbers and is therefore called the unit matrix. It was said earlier that every number has its inverse and that the product of a number and its inverse is one. Similarly a matrix has its inverse. When a matrix is multiplied by its inverse the result is the unit matrix.

$\begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \times 2 + (-5) \times 1 & (-1) \times 2 + 2 \times 1 \\ 3 \times 5 + (-5) \times 3 & (-1) \times 5 + 2 \times 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ i. e. the unit matrix. This shows that

$\begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$ is the inverse of $\begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$.

(There is a simple rule for writing down the inverse of a matrix which is not given in this article.)

Let us see how all this may be used. Suppose we want to solve the equations:

$2x + 5y = 9$
 $x + 3y = 5$ We may write them as

$\begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 9 \\ 5 \end{pmatrix}$ multiply both sides

of the equation by the inverse of $\begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$

i. e. $\begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$ This gives $\begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 9 \\ 5 \end{pmatrix}$

$\begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & -5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 9 \\ 5 \end{pmatrix}$

\therefore by what has gone before

$\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \times 9 + (-5) \times 5 \\ (-1) \times 9 + 2 \times 5 \end{pmatrix}$ i. e.

$$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \therefore x=2; y=1.$$

The above is the full working given here to explain the method. What is actually written down is much shorter. Suppose we have to solve

$$ax + by = p$$

$$cx + dy = q$$

We first write the equations as $\begin{pmatrix} ab \\ cd \end{pmatrix}$

$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} p \\ q \end{pmatrix}$ We then find the inverse of $\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$ say $\begin{pmatrix} e & f \\ g & h \end{pmatrix}$. On Multiplying

both sides by the inverse matrix we get

$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e & f \\ g & h \end{pmatrix} \begin{pmatrix} p \\ q \end{pmatrix}$ This gives x and y immediately. However, for equations

involving only two unknowns the method is not of much practical use. But where, as happens in engineering and other practical applications of mathematics, the number of unknowns may be as many as, say, 20, the method is extremely powerful. Once the inverse of the matrix of coefficients on the left hand side is found any or all of the unknowns may be quickly calculated.

The foregoing is rather a sketchy treatment of a big subject. It may be hoped, however, that enough has been said to indicate the usefulness of modern Mathematics and the need to introduce it into our schools, as has already been done in many parts of the world.

ON MAHATMA GANDHI

"This little man has been and is a colossus before whom others, big in their own way and in their own space and time, are small of stature.....How will latter generations think of him or feel about him? I do not know".

— Jawaharlal Nehru

"Generations to come, it may be, will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon this earth".

— Albert Einstein

The Universe

The study of artronomy and the observations to celestial bodies have helped the Surveyors and scientists to find directions, longitudes and latitudes. Nowadays a knowledge of the universe is vital even to the rank and file. In the universe there are great number of stars that are visible to the naked eye. Certain stars are brighter than the others. Stars have been classified in orders of magnitudes of brightness. The nearest star (centauri) is more than $206265 \times 93000,000$ miles from the earth. Observations to stars is more accurate and definite than observing to the sun but it is rather troublesome to compute.

In the solar system, the sun is the central body. Mercury, Venus, Earth, Mars., Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune and Pluto are planets. The last planet was discovered in 1930. Now these planets rotate on their own axes and revolve round the sun in their orbits. Each planet takes different period to revolve round the sun. Sun is about 93,000,000 miles away from the earth. Some of these planets have satellites. Earth has one, that is the moon. Mars has two, jupiter has seven, saturn has nine, uranus has four and neptune has two. These satellites revolve round their respective planets. It takes about 27 days for the moon to go round the earth. Although it is closer to earth, it is very small when compared to earth and other planets.

In survey work, astronomical observations are made to sun and stars, and no observations are made to moon and planets. Sun can be easily identified but observations to it are less accurate when compared to the observations made to stars. Stars appear to be fixed in definite positions relative to each other.

Stars are also in motion in space and this motion is called "proper motion". Because of their enormous distance from the solar system, the proper motion is perceptible. Astronomical observations also have helped us to find the size and shape of the earth.

The earth rotates on its axis from west to east and this causes the heavenly bodies to appear to revolve round the earth from east to west. This is called the diurnal rotation of Earth.

If we observe the moon through the telescope of a theodolite or a pair of binoculars, we can see cracks like a peeled orange on the surface of the moon. This may be due to vulcanoes or sudden change of temperature.

The three astronauts who travelled in "Apollo 11" to the moon are the first people to set foot on the earth's satellite. This is the first step man has taken to go from one planet to another. The Americans have already sent two rockets to Mars and are determined to go to Mars before 1980. The scientists find that there are living beings in Mars. Very soon we will know more about the history of moon from the specimen sand and rocks that the astronauts have brought from moon.

Russians have already sent two spacecrafts to Venus and it is said both have landed safely there. With the advent of electronic devices to measure distances, the distance between heavenly bodies can be calculated more accurately. In the near future man may be able to travel from one planet to another.

V. V. Sarma
Surveying & Levelling (Day).

Social Disabilities in Ceylon

"Man is born free yet everywhere he is in chains" said the great French writer Rousseau. It is a great truth well expressed. Ceylon gained political independence more than two decades ago; but does every citizen enjoy equal rights today? Social disabilities mean the denial of privileges enjoyed by some people to certain other people. Social disabilities were in existence for a long time before Christ. In Ceylon, this problem has taken deep root and is rather difficult to solve.

In western countries, as a result of repeated revolutions and wars, society has undergone tremendous changes and social inequalities are gradually disappearing, if not completely wiped out in some countries. There are exceptions too. The discrimination shown to 'Black' races of South Africa and Rhodesia and the Negroes of America is a blot on western civilization.

In Ceylon, as in India, there is a caste system in existence. Ceylonese, the descendents of "Aryans" and "Dravidians" who brought the caste system, are divided into various castes ranging from 'Goigama' to "Rodiya" in South Ceylon and from "Brahmin" to "Sutra" in the North. The so-called high caste people always dominated the low caste people as the caste system was based on the work associated with each caste. There was once a custom where certain low caste people were required to per-

form a number of ceremonial rites during the funerals of high caste people. They were denied the rights of entering temples, studying in schools, drawing of water from common wells, having meals in public eating houses and had to suffer humiliation. These practices were in force in India too.

The passing of the Social Disabilities Act in Parliament did not have any impact as nobody ever paid any serious attention to it. However, it was the "Free Education Act" of the then Hon. Minister of Education Dr. C. W. W. Kannangara that brought a silent change in the society. Free education from kindergarten to University provided equal opportunities for all irrespective of caste, creed, race or wealth. Until then, only rich people could afford to pay for the education of their children, while the poor children most of whom were from the so-called low caste families have been denied education and suffered in ignorance. When equal opportunities were provided, the poor children competed with the rich and have in many cases shown their superiority over them in knowledge. The gaining of knowledge has made them realise their position and demand equal rights in other fields too.

The clamour for equal rights and the opposition to the grant of such rights from the "high caste" people who want to cling to out-dated caste system has

resulted in caste riots in the North last year. Several lives were lost and properties destroyed. The temple entry problem was then in the fore front. Though the Government was armed with the Social Disabilities Act, it could not effectively enforce the law as there were several loop-holes in the Act. The high caste temple manager himself as a private individual sought the law to protect him and the temple from forceful entry into it by 'outsiders'! Thus, law provides protection to those who commit an offence under the Social Disabilities Act!! This short-coming in the Act will have to be remedied by the Government by preparing a fresh bill.

India, where this caste system originated, has taken effective steps to eradicate this evil—and much progress has been made. The Government of India offers gold medals for inter caste marriages. Only the younger genera-

tion can abolish the caste system. Ceylon too should encourage such measures. Though the caste system is in existence in South Ceylon, the Social disabilities on account of caste are not so discriminatory as in the North. The Tamils should realise their mistake in continuing this system and inviting disaster on themselves. If we continue to deny equal rights to our fellow men, political opportunities in our country, and also people with alien ideologies will exploit our differences to further their own ends. As Lord Jesus Christ said "give unto others what you want others give unto you", if we are to prosper and if we are to win human rights, we must give rights to our bretheren. Let us all bury the hatchet and work for the nation's prosperity. May God bless Lanka.

(Miss) L. Vallipuram
Commerce (English) Day.

"I make bold to say that there is no warrant whatsoever in Hinduism for untouchability as it is practised today. Unfortunately the Buddhists in Ceylon have themselves borrowed this curse from Hindus. They who should never have had this institution of caste have caste in their midst. For heaven's sake forget that some are high but others are low, remember that you are all Hindus—brothers in arms".

M. K. Gandhi
(at a meeting of Hindus in Jaffna in 1927).

HOUSE

The house is a part of the fabric of the City, tied together by streets and services, just as the family is part of the whole community tied together by links with school and business and social interests. The convenience and attractiveness of each house is largely dependent upon the design. Each house has an effect upon the outlook and privacy of its neighbours. The placing of windows, doors and driveways, the observance of building lines to prevent the obstruction of light and views, the respect for style and proportion are all to be considered in creating an attractive and harmonious setting. The recognition of these common interests not only provides enjoyment and convenience for living but is also reflected in the continued value of the investment in housing.

Inside, the house has to be divided up and furnished for all kinds of family activities—for cooking, eating and sleeping, for entertaining and relaxing and studying, for storage and household work. A house plan ought to have three distinct zones for living, sleeping and working.

It should be possible to pass directly from one zone to another without going through the third. Also, the connecting halls, stairs and entries should use up the smallest possible amount of space. These are two tests of the efficiency of a plan.

In addition to cupboards in each room, there must be general storage space for luggage, screens, cleaning

equipment, bicycles, garden tools and family possessions.

Besides efficiency and economy, a good plan should give a sense of space and freedom of movement. Well shaped rooms, careful placing of doors, windows and closets all go towards providing convenience in arranging furniture. Views from one room to another and views through windows all add to this sense of space.

A bungalow is generally more convenient than a two storeyed house; because space and energy are not wasted on stairs. But normally it does not provide such a complete separation of the sleeping zone. A two storeyed house of a similar floor area occupies less ground space and has a smaller basement.

It has been the conventional arrangement to face the living room towards the street. But the small house has limited space and this can be expanded most effectively by facing the living room towards a garden at the rear. Then, without loss of privacy, it is possible to use large windows. However the question of orientation to sun and wind must be considered. The cold winds of winter and the hot winds of summer are generally from the north-easterly or south-westerly direction. The living areas of a house should therefore preferably be on the south side. Since houses must be placed on both sides of a street, it is obviously not possible in all cases to satisfy the requirements of orientation and also the requirements of aspect to

private gardens. A plan suitable for the south side of a street is not likely to be suitable for the north side.

A garage should be placed so as to give easiest access to the house and the shortest length of driveway. It is least likely to obstruct views if placed at the side of the house. Its walls can serve the additional purpose of protecting a yard or outdoor living space.

The decision to purchase or build a house is one of the most critical undertaking by any family. It is probably the largest single investment of the householder's resources. The location and design of the house will, in many ways, shape the lives of each member of the family.

When money is an important factor it is not easy to select a house design which will accommodate all the essential family possessions and also provide space for living and for entertaining. The actual dimensions and placing of furniture must be considered in detail. There must be consideration for the future needs of a growing family. There must be good judgement in the choice of an architectural style which will stand the test of time and justify the expenditure on construction and maintenance.

Of all the rooms in a house, the living room has to be the most flexible and adaptable because of its many different uses. It is a gathering place for the family as a whole and it is also where each individual pursues his own interests. Bedrooms provide personal privacy and the kitchen is the domain of the housewife. But young and old each have their rights to the use of the living room.

It is the place in which the character of the family is expressed and in which friends are received. It has to combine the requirements for quiet relaxation, for active entertainment, for study and for children's play.

Unlike other rooms which are enclosed by four walls and a door, the living room is often the open central core of the house. In contemporary houses it is often of irregular shape with openings revealing the other parts of the house and adding to its sense of freedom, accessibility and informality. For this reason the selection and placing of furniture is an essential part of the planning and design of the house. This determines the real shape and uses of the space within the living room.

The three bed-roomed house is most popular because it provides for a typical family of parents with children of both sexes. Each individual in a family actually spends more time in the bedroom than in any other room in the house. Therefore it should be tailored to suit the individual, offer opportunity for reasonable self-expression and provide a haven from the rest of the family, giving the maximum in pleasure and comfort, in leisure and quiet.

Children very often share bedrooms. However, when they are of opposite sexes a good time to introduce them to their own rooms is about the time they start school, or between 6 and 8 years. Youngsters are generally active and noisy so that, while their rooms should be close by to those of the parents, there should be some form of sound barrier—possibly a bank of closets—separating them. Proximity to the bathroom is also desirable.

A minimum area of 110 sq. ft. is required for master bedrooms. Since furniture occupies almost half this area, it is easy to see that 110 sq. ft. is truly a minimum. There is need for space around each piece of furniture and there is need for open floor space. Therefore, it is best to have a proportion of furniture area to floor area in a ratio of 1 to 3. The following figures may be taken as a rough guide to desirable master bedroom sizes in small houses. 120 sq. ft. minimum. 150 sq. ft. medium. 180 sq. ft. generous. A minimum area for bedroom other than the master room, is 80 sq. ft. or a room 8'x10'. Essential furniture will take up 34 sq. ft. A room of about 100 sq. ft., therefore, is a desirable size.

A separate dining room or a dining area clearly distinguished from the living room is desirable. This room should be large enough to accommodate table and chairs and a buffet or sideboard. It should have ample circulation space. Table linens, cutlery, silver and glassware, and other equipment should be stored in the dining room or nearby. A short carry from the kitchen to dining room is essential for easy meal preparation. In fact, the whole routine of cooking, setting the table, serving, eating, clearing, washing up and storing should dovetail into a smooth sequence requiring the minimum amount of effort.

The kitchen serves both as a food preparation centre and as a food store. Sometimes, food too is eaten in the

kitchen. Apart from regular meal preparation, canning, baking and pickle making are done here. The kitchen is also used as a "home base" for cleaning the house, for doing laundry work and for ironing; children's home-work and hobbies are sometimes done in the kitchen. Cleaning of items such as shoes and silver, and certain minor repair jobs also take place in the kitchen. In fact, this is the hardest used and most useful room in the house.

No house ever seems to have enough storage space. The future enjoyment of a home will greatly depend upon the time and money spent at the outset in organizing storage space for the miscellany of household possessions.

The main family bathroom should open off the private hall serving the bedrooms. This hall should be accessible to all parts of the house without an individual having to pass through any room—such as living room—to reach it. In planning the main bathroom it is wise to assume that at some time or other it may have to accommodate a bathinette, receptacles for clean and dirty diapers and a child's toilet seat.

The foregoing is a brief analysis of the main features that go to make a comfortable and convenient modern house.

K. Nanthlal Nehru
Draughtsman Apprentice
&
Cert. in B.C.

Co-operative Development

In early days profit making was the only motive of sole and private dealers and was subjected to lot of criticisms. The poor suffered much as they had to pay exorbitant charges for consumer goods. During those days the rich purchased the goods and stock-piled them, thus creating a great demand for scarce goods in the market. But the poor cannot afford to buy goods in huge quantity. Rapid and continuous economic changes are taking place in the world to-day; technical and scientific discoveries have made it possible for a substantial increase in the standard of living even in the under developed countries like Ceylon characterized by scarcities of natural resources. As a result demand for consumer goods was increasing greatly. These two were the urgent calls for the introduction of cooperative societies all the world over.

This was the result of Industrial Revolution in the 18th century. So, social reformers Robert Owen and Dr. King thought before hand to wipe out the malpractices like shady transactions, corruptions and misdeeds prevailing in the various societies of the world. They united under a leadership to form cooperative societies. Cooperation means working together. In its special sense it means a form of organization where-in persons associate voluntarily on the basis of equality in order to secure satisfaction of a common need of some economic advantage. Members associate not as contributors of capital but having a common need to render services to the public. Hence cooperative society is a business organization rendering services to the public. Cooperative societies exist for the good and betterment of the society. Its main object is to provide the public with consumer goods. Cooperative so-

cieties ensure a fair and equal distribution of consumer goods of sound quality at reasonable prices to its members, rich and poor alike. Hence cooperation is not a profit making system of distribution.

Then during the war days Ceylon Government found that best medium of distribution of food in short supply was the co-operative movement. Later they gained legal recognition and many cooperative societies came into existence. Now cooperatives assume very important position in the day to day life of the people as a part of their machinery. Now the Ceylon cooperative movement ranks high in the estimation of cooperators the world over and it has earned high praise from them for its achievements. Cooperation is the elimination of economic exploitation. Cooperative way is the way of life of self reliance, unselfishness and peace in the rural sector from time immemorial. Cooperation is an economic democracy and is very essential in a democratic country like Ceylon. The cooperative exists for the public and not for any body else. The common bond of the members is the common need and the object of the society is the common good.

The cooperative societies eliminate the agents who earn high margin of profit and this will result in cutting down the prices of the goods thus bringing down the cost of living. So the society serves to cultivate the spirit of "all for each and each for all", "United we stand divided we fall" in their minds. This should be the only aim of the cooperators. The cooperative societies must be prepared to admit those who have the same need and who conscientiously subscribe to the common contract for the betterment of the society. Every citizen should

become an active member of the cooperative movement. Everyone capable of doing so should offer his services to the movement so that the problem in selecting or finding good leaders may be easily solved.

Cooperative movement in Ceylon should shoulder greater responsibility. Hence the state and the people of our country should work hard to obtain the maximum benefits of this supreme economic system for the national development of Ceylon. Today the cooperators are not geared to keep pace with the development programmes of the

day. The members must freely accept the constitution and rules laid down by the society. The movement should look for leadership within it to harness its immense resources. The managers of the cooperative societies should be paid well and they should be specialists in their own line of work. They are expected to devote their full time for the proper administration and betterment of the organisation.

S. Mahalingam
Commerce (English) Day

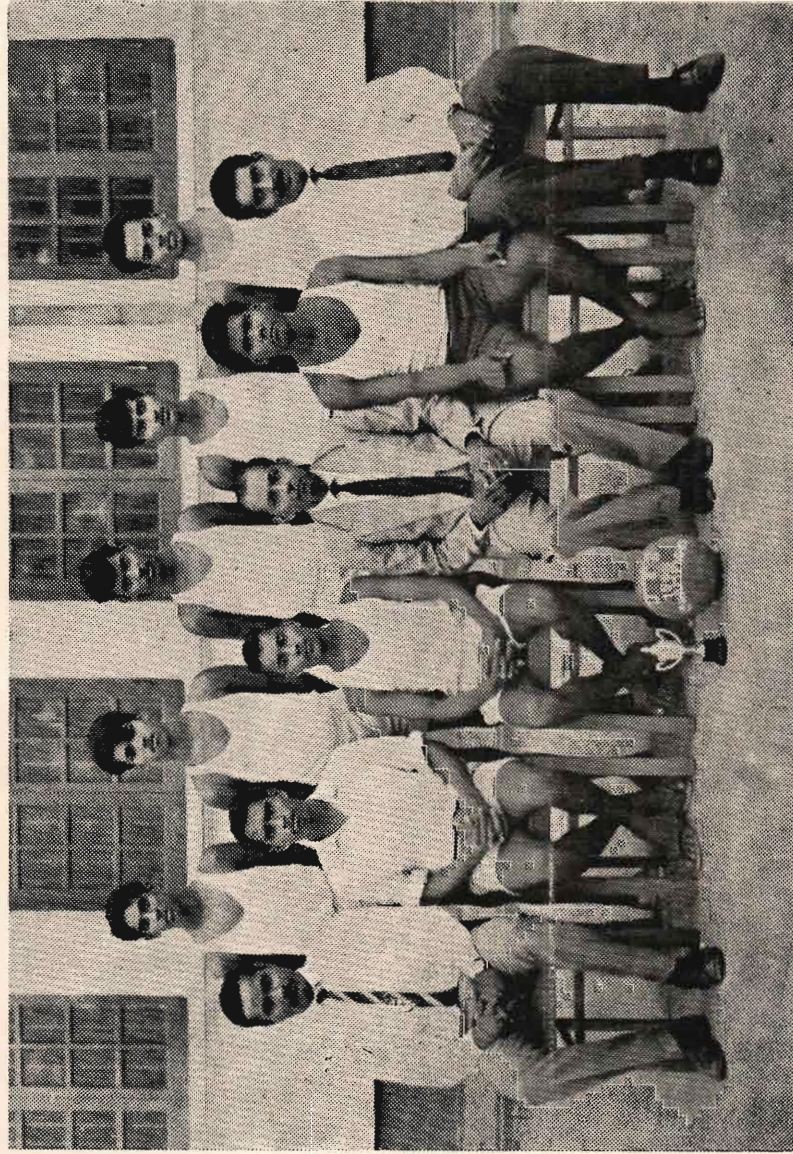
A woman will always sacrifice herself if you give her the opportunity. It is her favourite form of self indulgence.

The highest activities of consciousness have their origins in their physical occurrences of the brain just as the loveliest melodies are not too sublime to be expressed by notes.

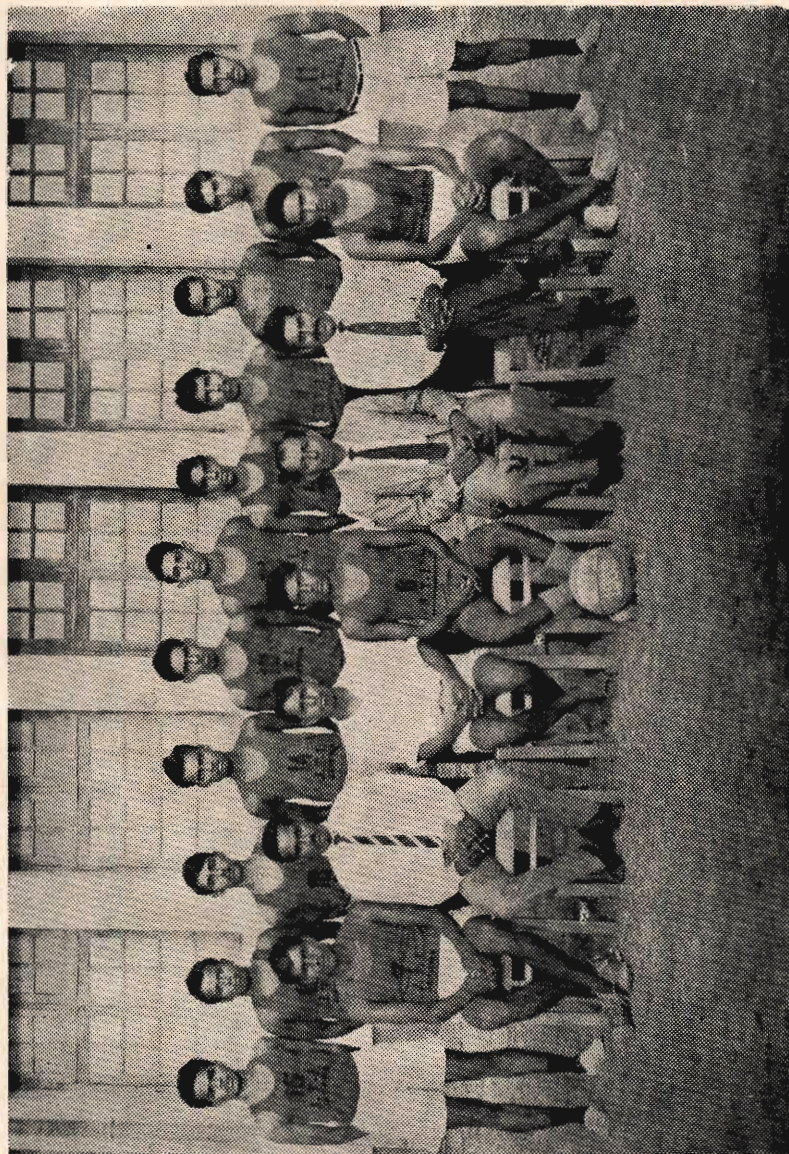
Mathematics possesses not only truth but supreme beauty — a beauty cold and austere like that of sculpture.

— Bertrand Russell

INTER-CLASS CHAMPIONS -- VOLLEY-BALL
(TRADE COURSE TEAM)

THE INSTITUTE BASKET-BALL TEAM

Survey Plan

Plan of a piece of land shows the details and the existing boundaries that are on the ground. Plan that is drawn on a small scale like 1/10,000 is called a Map.

To produce a plan, we survey the outer boundary and then the inner details are picked up and the details are plotted and inked. This is the principle of surveying from the whole to the part. Now to survey a country, like our small island, we cannot simply survey a close circuit traverse as this will produce more errors. Ultimately an accurate plan cannot be drawn. To avoid this difficulty, triangulation system was introduced. Pidurutalagala was taken as the origin, the included angles of the trigonometrical stations forming the triangles were observed. These trigonometrical stations are mostly on hill tops. The base line at Negombo and the check base line at Batticaloa were also measured and thus the co-ordinate values of the trigonometrical stations were computed. These control points were established mostly in all parts of the Island. In addition these trigonometrical stations were also heightened.

These triangles were further broken up by primary, secondary and tertiary traverses which mostly followed along main roads, village boundries etc. Block surveys, Engi-

neering Surveys, Forest Surveys etc. are plotted on the Pidurutalagala co-ordinates.

In scattered or sporadic Surveys magnetic meridian or any arbitrary meridian can be used. But it is always better to incorporate the work to a traverse if such a traverse is close by.

Mostly all the plans drawn in Ceylon are to the scale of 4 chains to an inch. A plan is not complete without the contours. Contours give an idea about the undulations of the ground.

Plans are drawn to satisfy each requirement. The Irrigation Department may require a plan showing 2 foot contour intervals so that the Engineer may design the route of channels etc. The Government Agent may require a plan showing only the boundaries for revenue purposes.

The Topographical sheets or 1 inch sheets of the Survey Department are prepared in sheets of size 27.2 miles by 17.6 miles (scale: 1 mile to an inch) to cover the entire Ceylon. These sheets help us to locate the places, roads, rivers, tanks etc. A plan should be drawn so that a layman will be able to read it.

Wilfred Carvalho
Surveying and Levelling (Day)

The Method of Financing a Business

The primary need when starting a business, whether a retail firm, a wholesale warehouse, or a manufacturing concern is money. A small retail business may be set up by a person with very small financial resources; more ambitious concerns will entail large amount of capital. The money which must be got together to start the enterprise is called the capital of the firm. The capital of a business may be the savings not of one, but of many individuals. How the original capital is provided depends upon the form the business unit undertakes.

First of all the proprietors should bring their own capital to finance their concerns. Their entire resources should not be tackled as soon as the business commences. The establishment should grow gradually and capital should be increased according to the stages of growth. Nature of business undertaken by a proprietor should go a long way to determine the extent of capital required. Suppose a man starts a business as a book-seller, he knows that the capital during the months of January and February must be large. However, it must be noticed that over capitalisation may result into unsold stock.

As the business expands and more money is required to cope with the financial requirements the proprietors may generally resort to help of their friends and relatives. These loans are available only on short terms. Such loans will be much profitable as they carry low rate of interest. This type of loan can be returned at a convenient date to the trader. Sometimes friends advance money in the hope that they will share the profits of business.

Business firms at any time require additional sum of money to further their

business. New partner or partners can be admitted into the business with the consent of the existing partners. The new comer can be required to pay some premium in addition to the capital required. Also, a person may be taken into partnership without contributing towards the capital. As for instance a partnership dealing in the manufacture of cars can take a person who has undergone training abroad in the production of cars as partner.

Loans and overdrafts may be obtained from commercial banks for the expansion of business. Trade credit facilities are made available by the banks to a member depending on his credit needs and his capacity to meet his obligations. Bank Loan is given on the security of title deeds, shares, Govt. securities, Gold etc. But in the case of overdraft a customer usually, a business man, is authorised to overdraw up to an agreed amount, in excess of the customer's bank balance. The bank charges interest on the amount actually overdrawn by the customer. Overdraft is granted sometimes on the goodwill of person or sometimes on the security of assets. Banks have become important providers of capital by discounting and negotiating bills of exchange.

A successful company having reserved profits at their credit not created as a fund for a specified purpose may as a matter of finance find it profitable to retain the surplus in developing the business. This type of reserve can be used to provide for contingencies to equalise dividends, augment the working capital or to strengthen and improve the position of the undertaking. This method of financing through accumulated reserves of profits is sound and ideal as it does not necessitate borrowing from banks or public.

In the modern concept of the welfare state interference by the state in the economic life is no longer injurious to its well being. The necessity of state aid to industries as in the case of state sponsored corporations, has long been recognised everywhere. There should be a careful and complete assessment of the credit worthiness of the enterprises which apply for state aid. The state should also consider the financial soundness of a business concern.

Public companies have power to borrow and this power is considered incidental to the carrying on of their business. If the amount required is a large one and the period for which it is required is fairly long, public companies resort to borrowing from the public. This they do by openly declaring the amount required, the interest which the company is prepared to pay etc. The whole amount required is divided into units and certificates are issued for these units. These certificates are called Debentures. Interest is generally paid on debentures for every six months.

Hundies are the most popular forms of raising loans in business in India. Under this arrangement loans are made available according to the capacity of the borrower to meet his obligations.

There are also other financial institutions namely the State Mortgage Bank and The Agricultural and Industrial Credit Corporation which allow long term credit to business enterprises owned by Ceylonese. The business of the State Mortgage Bank is confined to long term credits secured on the primary mortgage of immovable property. The minimum sum that could be obtained from the bank is Rs. 2,000 and the maximum Rs. one million; normally the bank lends only up to fifty per cent of the value of the security. Loan is not granted for a period in excess of twenty five years. Loan is repayable in half yearly instalments.

The Agricultural and Industrial Credit Corporation is permitted to lend money on the security of either movable or immovable

property. The minimum amount that can be obtained from this corporation is Rs. 500, although there is no prescribed upper limit. The interest rates charged are variable depending on the size of loan. Higher rates are charged on the smaller loans and lower on the larger loans. In the charging of interest rates no consideration has been given to the credit worthiness of the borrower and the rates and charges have been uniform.

The purpose of the Development Finance Corporation of Ceylon is to assist in the establishment, expansion and modernisation of private industrial and agricultural enterprises in Ceylon and to encourage and promote the participation of private capital both local and foreign in such enterprises. In the appraisal of projects the corporation receives assistance from the Department of Industries and the Ceylon Institute for Scientific and Industrial Research. Refinance from the Central Bank on loan investments made by the corporation is available at a low rate of interest, and the benefit of this is passed on to the clients of the corporation. Rate of interest charged is 6% per annum in the case of refinance granted by the Central Bank.

In Germany, from the very beginning, commercial banks gave a helping hand in the matter of industrial development. There exists a very intimate relationship between banks and industry. Banks consider schemes of finance even before the floatation of the company. The bank will unload the securities at the earliest convenience. Here in Ceylon when a bank allows large amount of credit to industries or business units it will not be given in a spirit of cooperation but it is a domination of the bank over the industrial concern. Our banks should cooperate with the industrialists and give a real helping hand to industry for there is an urgent need for industrialisation in Ceylon. Hence an industry depends much upon finance.

K. Ulaganathan
Higher Commerce (English) Day.

Rome was not Built in a Day

No great work was ever finished to satisfaction without care and hard work. The history of men and empires will illustrate this. For example, Rome, the eternal city, from a few mud huts built on a hill overlooking a wide plain, became the mightiest power of the ancient world, the centre of an empire whose name has been a symbol of world wide dominion. Its founders didn't dream of its greatness; unconsciously they laid the foundations of a mighty empire; but many generations passed away before Rome became the centre of the world. The glory of its greatness has long passed away, but the memory of it still remains.

As it was with Rome, so it was with all cities and empires that have left their mark on history; so it must be with everything that is to endure. Nature, as well as man, forces the truth upon us at every turn. A tiny acorn may become a mighty oak, with branches spreading far and wide, in the forest; but hundreds of years have to pass before it attains to a strength and solidity that is proverbial. The development of our own mortal frame is but another example of the gradual acquisition of strength. A child must crawl before it can walk; it must walk before it can run.

Whatever the issues may be, the principle holds that there can be no super-structure except on a firm foundation. The pupil at school cannot read a book at first sight; he sees the letters of the alphabet, then line upon line, by gradual progress, he is able to read. The brilliant lawyer who enjoys a lucrative practice, the cunning diplomatist—has each, had to toil ceaselessly for his reputation. A few there may be, like Malvolio who have had greatness thrust upon them. But the successful men have had to toil hard for many weary years until at last they have extracted from the world the recognition that could no longer be withheld.

None will deny that inborn talent is necessary for real success. Yet industry and application are often more needful for good results than natural ability alone. Determination and perseverance will often accomplish what talent will not. Only by patient industry following on careful and mature deliberation can we hope to gain the results for which we strive.

M. S. SRITHAYALAN,
Book-keepers (English) Evening.

To secure a contented spirit, measure your desires by your fortunes and not fortunes by your desires.

Jeremy Taylor

The Growing New Industries of Ceylon

To have a broad out look of the growing new Industries of Ceylon, it is essential to have some idea about the conditions prevalent during the post world-war period. The industries were in a neglected condition both owing to the disinterestedness of foreigners and to the depredations of the world war. Before independence, the industries were organised by foreigners and hence after independence people of Ceylon were unable to organise the industries. Our nation was mainly dependent on plantation, and it was a dark period in Ceylon's history.

During those days, except a few, such as tea, and products of coconut, all other goods were imported. A few raw materials such as cocoa, and rubber which were exported, were then imported as costly finished products. Thus, money earned through the export of tea, coffee, rubber and cocoa was lost as foreign exchange. This led Ceylon to be caught in an economic whirlpool. Owing to this, it has become necessary to ban imports and concentrate on establishing new industries to save foreign exchange and make Ceylon self-dependent and self-sufficient in meeting the requirements of the nation.

In 1958, with the aid of foreign countries, Ceylon government started a few industries and encouraged the private sector to run new ones. The gradual development of these industries created a deceptive climate for further development of mushroom industries especially in rural areas where the people earned their living by working in these industries.

Now, there are so many industries in Ceylon, in which a few like the Hently Garment Company and the Maliban Confectioneries, are well developed up to the

world standard in quality and others are working hard to reach a good standard in quality and quantity. As far as Industry is concerned Ceylon is in its infancy.

As far as management is concerned, industries can be classified under two heads, the public sector which is governed by the Government and people, and the private sector governed by private people only. In Ceylon the industries producing essential goods are managed by the public sector. Industries producing cement, tyre, paper, leather-goods, milk foods, sugar, textiles etc. are a few of the Industrial corporations in Ceylon.

Production of cement is entirely in the hands of Ceylon Cement Corporation. Since there are only two plants functioning, one at Kankesanthurai and the other at Ruhuna, the corporation is unable to meet the entire requirements of the nation. It meets 42% of the nations demand.

For the assistance of transport, products of the Tyre Corporation are an important relief. A small section of this industry is run by private sector. 75% of the nation's demand is met by this corporation, though it was established only two and a half years ago.

As regards the production of paper, which is in the hands of Eastern Paper Mills Corporation situated at Valachchenai a good amount is produced by the corporation. But it is unable to meet the island's entire demand. Oils and Fats Corporation not only produces oil but also poultry food, cattle food and pigs' food from coconut wastes.

The two big industries in private sector, known as Bata and D.S.I., are producing leather goods. The production of shoes

of this industry is more than enough for our country and so, they are exporting the products specially to Russia. Last year this corporation had earned nearly seven million rupees as foreign exchange by exporting shoes.

The milk supply of the nation is met by sterilized and condensed milk. Sterilized milk is in production at Tamankaduwa and there is a proposal to set up a plant for the production of condensed milk at the same place. So, it is expected that this factory will be in a position to meet the entire demand by 1972.

Textiles form one of the major needs of the country and are supplied by National Textile Corporation at Veyangoda. This corporation meets 75% of the nation's needs. Hently garments factory is exporting ready-made garments and earning a considerable amount of money as foreign exchange.

State Hardware Corporation at Natanidia and Ceylon Sugar Corporation at Kantalai are running at a loss. Stock of the Hardware Corporation is stagnating owing to the imported Sheffield articles. In the case of Sugar Corporation sugar cane grown by River Valleys Development Board is used as mollasses for brewing liquor. Cost of production seems to increase when producing in small scale. Because of these reasons the sugar corporation is not running satisfactorily.

Various confectioneries are run privately. These confectioneries are in a position to meet the nation's demand and also earning foreign exchange. Since the chocolates of Ceylon are cheaper and of standard quality, they have found world-wide market.

The import of stationeries namely pens, pencils, carbon paper etc. are under

total ban. These are supplied by the Ekala Industrial Estate at Ja-Ela.

Paranthan Chemicals Corporation and Chemicals Industries, Colombo Limited, are supplying the nation's entire need. But they are unable to earn foreign exchange. Ceylon Bulbs and Electricals Corporation is earning a remarkable amount of foreign exchange by exporting bulbs and batteries.

There are many other industries which are running efficiently, and there are also a few more proposals to establish new industries. Now in Ceylon though there is costly machinery, these machines are not up-to-date and efficient enough when compared to the machines in the West. Efficiency of these machines will last only for a short period. There are only a few technicians who are skilled in some particular technique; even under these difficulties some industries are running efficiently.

The small industries, now found in every corner of Ceylon, produce some complementary economical products. Production of these small industries and big concern are encouraged mutually.

Comparing the loss incurred in foreign exchange with that of the early years, it is obvious that the loss is now minimised. If all the industries of Ceylon are well organized so as to produce goods of better standard in quality as well as quantity it will help the progress of the country. This will also, to a certain extent, help to solve the problem of unemployed people of the nation. I hope Ceylon will be an industrialised country very soon and secure an important place in the world's industrial map.

Miss P. Thuraiappah,
Commerce (English)—Day.

Car Men! Check Your Brakes Before they Check You

No other part of an Automobile contributes more to safe operation than the brakes. Brakes must not only be able to stop a moving Automobile, but they must stop it in the shortest possible distance.

Because the brakes are expected to decelerate an automobile at a faster rate than the engine can accelerate it, the brakes must be able to control a greater amount of power than that developed by the engine. For this reason, the brakes on a modern vehicle must be well designed and kept in top-notch operating condition by regular inspection, adjustment and repair.

These brakes rarely fail suddenly, they usually warn you of impending trouble. Without spending a cent you can safely check your brakes.

- With your car halted, press hard (about 50 lbs.) on the brake-pedal and hold for 30 seconds. The pedal should remain firm and show no tendency to fall away from your foot. If it falls off, there may be leaks in the hydraulic system. Internal leaking within the master cylinder will not show loss of fluid. Other leakage will.
- Pump the pedal and feel for sponginess indicating air in the hydraulic system.
- Check brake-pedal free play, there should be 5/16 to 7/16 inch of play in a manual system. Power brakes usually have no adjustments for free play.
- Measure the amount of pedal travel left after. The pedal is depressed with self adjusting brakes, there should be three inches, half that on power brakes with the engine running.
- Look underneath for signs of hydraulic leaks, especially at the bottom of the backing plates.
- Make sure that wheels, tyres, shock absorbers, axles, exhaust systems, and suspension parts are not rubbing against any of the brake lines or hoses.
- Check the master cylinder fluid every 1000 miles.
- Road test at 45 M. P. H. for brake pull. Don't forget that front wheel misalignment can cause the brake pull, to be sure traffic behind is clear then try to slide your wheels on dry pavement at a low speed. They should slide, two fronts together and two rears together and at reasonable pedal pressures. With an empty car, the rears should always slide first on U. S. made car.
- Listen, as you make a slow stop, for scraping or grinding noises. These are cause for real concern. A light "wire brush" noise in brakes, however, is no cause for alarm. It may be characteristic of some linings.
- Stop gently, moving backward and forward in your garage, and listen for repeated clicks. They may be an indication of burned shoes or backing plates.
- Apply the parking brake (Hand brake) fully. Is there ample pedal reserve? Realise it. Does it realise fully or do the wheels drag when you move?

Be very cautious about any changes in normal brake operation. The smell of fluid or any unusual odour such as the smell of

hot lining would be a tip-off to brake trouble. Take care of it fast.

Motorist who have had new bearings fitted to their engines do not endeavour to achieve anything like "maximum rev" until a prescribed "running in" period is completed, yet many expect maximum brake efficiency immediately after a reline. Like bearings brake linings must be bedded in to ensure full surface contact before being subjected to heavy braking.

If this point is ignored braking on lining "high spots" will lead to irregularity in performance, such as pulling to one side or the other, the heat spotting of brake drums or the scorching of linings. The use of genuine replacement shoes will of course, minimise these points, for the linings on these, as mentioned earlier, are ground to the correct drum diameter after fitting, and consequently "bed in" much more quickly.

The Golden rule to observe with the braking system is to use the brakes as seldom as possible. That is to say, when slowing down, take the foot off the accelerator in good time, allow the car to coast using the engine as a brake, and only apply the foot brake when the speed has dropped fairly low.

Avoid jamming on the brakes on all occasions. It is only in an emergency that the brakes should thus be used. Excessive braking is one of the chief causes of tyre wear.

Finally remember that excessive braking or jamming on the brakes will not only wear the brakes out sooner, but apart from increased tyre wear, will also cause transmission wear.

M. Sappanypillai,
Motor Mechanism II.

"I have loitered my life away, reading books, looking at pictures, going to plays, hearing, thinking, writing on what pleased me best. I have wanted one thing to make me happy, but wanting that have wanted everything".

William Hazlitt.

Economic Inequality is the Greatest Threat to World Peace

Every day when we open the newspapers in the morning we see some kind of war news which threatens world peace. Nowadays the Middle East, Vietnam, the borders of Russia and China or India and Pakistan seem to be the chief centres of explosion.

Although nations have suffered a lot and learned bitter lessons from the two world wars, the war-clouds have not faded away. Though the two world wars have caused much disaster to mankind and civilization, the nations are heading towards a third world war. At the same time every one of us knew how Japan has suffered after the bombing at Nagasaki and Hiroshima. The peace loving people will not like to have a war again. If we go deep into this state of affairs we can find that inequality in the economic conditions is the root cause of these threats. Economically world can be divided into two sections the developed and the under-developed. The developed countries are well advanced and their wants are well met. Whereas in the under developed countries their resources are less and wants are more.

Man must be free from hunger and poverty to achieve peace. The United Nations should be the first to give a helping hand to the people liberating themselves to ensure their rights without any pressures from outside. She should contribute to the

utmost to the economic advancement of the new states rising from the ruins of the colonial system. The developed countries should give large scale economic assistance without any political or other strings attached.

There are many states which have achieved independence recently. But they are still exploited by foreigners economically. Their oil, coal, iron and gold mines are under the control of some capitalist countries which make huge profit. The rich countries are spending their wealth in amusements, whereas in one corner of the world people are hard put to for their day-to-day life. The aid of the rich to the poor may bring peace and good will towards the other.

The experience the nations had in the dark continent of Africa, Middle East and in Vietnam has taught good lessons of disaster to mankind. Therefore peace loving people do not like to have a war again, because all know that the future wars will completely destroy the nations without having a winner or loser. As such peaceful co-existence is the only solution for world peace. Equality of wealth will bring self-sufficiency and happiness and it will automatically bring forth a "Land of peace".

Miss P. Cooray
Commerce (English) Day.

Importance of Religious Education

'Religion' is a heavenly word and when we pronounce it, a spirit stands besides us and what an untold treasure resides in it. Religion has been existing ever since humanity existed in this world. It was believed that there was only one religion that existed and in course of time different religions and faiths sprouted owing to difference of opinion.

So, when we dispute over the definitions of religions we are divided, but, when we look at the real religious prayer and contemplation we are brought together, and it will be obvious that the different facets of God are same and their followers worship the supreme; for all roads lead to Rome. Mahatma Gandhi said, "Just as God is one though his names are different, religion is one inspite of its different names, because all religions have been derived from God".

As religion states everything clearly it is obvious that religion governs, moulds and regulates the character of mankind. Therefore it is desirable to teach religion as a compulsory subject in the schools.

All religions agree on, the unity of life, no war, help, peace, purity, love, morality and union of man with God. But, now everywhere we see the growing distresses of our races, the deepening economic misery, wars on an unprecedented scale and violence. The necessary condition for world union is brotherhood of nations. On one hand many nations have managed to attain unity and they will only be carrying this process a stage further to achieve the unity of world, but on the other hand we are at one of the most decisive moments in the life of mankind. If we study any religion we can realize the aims of religions and can know the importance of religious education.

Childhood is the best age to learn. Religious teachings and instructions are imprinted in these formative years. So, if religion is taught at that stage, then no other evil things will affect and pollute the minds of the children. Hence religion is a moral code of life and if principles of religions are taught to the children they will choose a better life.

Religions teach us good manners. We need not worry about which is the best religion because the common goal of all religions is spiritual purification. Hence religious thought is a passport to peace and good will.

The progress in science is said to be helpful to create a more perfect society. But, we find the progress of science, also leads to evils. In the present world fatalism is gladly accepted and in our educational institutions instead of being trained to develop our intelligence we are moulded into approved response to the stimuli of patriotism and religion. Religion teaches humanity and patience comforting the people with the hope of heavenly reward. Therefore it is more important that religion must be taught in advanced countries, than in developing countries, because the advancement of those countries may not stimulate them to follow a wrong path. Hence religion without science is blind and science without religion is lame.

Humanity and culture are not natural but cultivated, dependent on ways of thought. Our thoughts must be good and instead of levelling down the state of the society to a standard of the mob, we must raise the masses to the level of true culture. Religion is not an opium of mankind. It is a dynamic force for social advance. It is

a renewed effort of the creative impulse working through exceptional individuals and seeking to uplift mankind to a new level. Religion rightly conceived and practised will bring about a profound renewal and peace in the world.

Importance of religion is now clearly seen, and so we realize the importance of religious education at schools. Religion need not be taught to the students in higher classes, if they have been taught in the

lower classes so as to encourage them to follow the religious principles firmly beginning from childhood.

People must be of good faith. If religion is accepted and applied by people, in future the gradual assimilation of religion will function as a world faith.

S. Sathananthan,
Commerce (English)—Day.

“Those who make their dress a principal part of themselves, will, in general, become of no more value than their dress”.

“It is better to be able neither to read nor write than to be able to do nothing else”.

“We never do anything well till we cease to think about the manner of doing it”.

William Hazlitt.

OUR STAFF

PRINCIPAL :

Mr. S. D. Jayasingam,	B. Com. (Lond.), Certificate in Edu. (Lond.)
-----------------------	--

ENGINEERING SECTION :

Mr. S. K. Mathiapparanam,	Inter Engineering, Part I of B. Sc. (Eng.) (Lond.)
Mr. T. Ratnasabapathy,	B. Sc. (Eng.) (Lond.), Dip. in Eng. (C. T. C.)
Mr. C. Alagiah,	Sp. Grade Surveyor
Mr. S. Ramanathan,	Surveyor Grade I
Mr. C. Balasubramaniam,	B. Sc. (Cey.)
Mr. S. S. Pooranampillai,	Certificate in Mech. Eng.
Mr. K. Arumugam,	Certificate in Bldg. Const.

COMMERCE SECTION :

Mr. A. D. R. Gomez,	Dip. in Accountancy
Mrs. T. Winslow,	M. A. (Econ.) (Madras)
Mr. S. Ramalingam,	Certificate in Tamil Shorthand Typist (Madras)
Mr. V. Alagesan,	Dip. in Commerce (Lond.), British Qualified Commercial Teacher
Mr. I. Shanmugam,	Higher Commercial Certificate for Shorthand Typist (Tamil)
Miss M. Visvalingam,	Higher Commercial Certificate for Shorthand Typist (English)

TRADE SECTION :

Mr. K. Sithamparanathan,	Certificate in Mech. Eng. (C. T. C.), Inter Science (Lond.) Teacher Training Certificate (Manitoba Institute of Technology, Canada)
Mr. P. Rasanayagam,	Foreman Grade II (Inspector Mechanical) Exam P. W. D.
Mr. K. Parameswaran,	M. I. Plant E., A. I. Agr. E., F.T.C. Auto (Lond.)
Mr. M. Karthigesu,	Specialist Trained Teachers' Certificate, 1st Class
Mr. T. Srikrishnarajah,	Certificate in Mech. Eng. (C. T. C.)
Mr. A. Winslow,	A. M. I. M. I. (Lond.), A. I. R. T. E. (Lond.)
Mr. K. Patgunarajah,	Dip. in Electrical Eng. Technology
Mr. M. Srivickneshwaran,	Dip. in Electrical Eng. Technology
Mr. N. Mahadevan,	Certificate in Mech. Eng., Auto Eng. Practice (C. G. L. I.)
Mr. K. Kailayapillai,	Certificate in Elect. Eng.
Mr. S. K. I. S. S. Sangaran,	Certificate in Mech. Eng.
Mr. K. Mahadevan,	Auto Engineering Practice (C. G. L. I.)

GENERAL SUBJECTS :

Mr. S. Suntharampillai,	B. O. L. (A. U.)
Mr. M. Thirunavukkarasu,	B. A. (Madras)

CLERICAL STAFF

Mr. S. Balasubramaniam

OFFICE AIDES

Mr. S. Paramasamy	Mr. M. Sabaratnam
Mr. S. Kandasamy	Mr. M. Sundaram
Mr. S. Amirthalingam	Mr. N. Raveendran
Mr. V. Valliappan	

VISITING STAFF

Mr. S. Amarakone,	B. Sc (Ceylon)
Mr. M. Ambihaipahar,	Survey Dept. Senior Exam. (Cambridge)
Mr. A. Amirthalingam,	B. A. (Lond.)
Mr. S. N. Arumugam,	Member of College of Handicrafts (England), 1st Class Voc. Trained Teachers' Certificate
Miss S. Arumugam,	B. Sc. (Cey.)
Mr. S. M. Asaipillai,	B. A. Hons. (Lond.), Dip. in Edu., Teacher Counsellor's Certificate
Mr. K. Ayaru,	A. R. I. C. S., Retd. Supdt. of Surveys
Mr. T. V. Balasubramaniam,	B. Sc. (Eng.) (Cey.), Grad. I. E. E.
Miss B. Chellappah,	B. Sc. (Madras)
Mr. N. Devarajan,	Licensed Surveyor & Leveller.
Mr. G. N. Edward,	B. Sc. (Lond.), Post Graduate Trained
Mr. P. Elanganayagam,	B. A. (Lond.), Post Graduate Trained
Mr. A. Francis,	A. M. I. Mech. E.
Mr. A. Karunakarar,	B. Sc. (Lond.)
Mr. M. Kulasegaram,	Higher Commercial Certificate
Mr. S. Kumarasamy,	Dip in Accountancy
Mr. C. O. V. K. Muthaliyar,	B. Com. (Madras)
Mr. K. Muruguppillai,	Secondary Trained Specialist Teachers' Certificate
Miss P. Nagaratnam,	Higher Commercial Certificate
Mr. S. K. Parameswaran,	B. A. Hons. (Geog.) (Cey.)
Mr. A. T. Pathmanathan,	B. Sc. (Cey.)
Mr. A. Ponnampalam,	Asst. Supdt. of Surveys
Mr. S. Radhakrishnan,	B. Sc. (Eng.) (Cey.)
Mr. S. Rajadeva,	A. M. I. E. E. (Lond.)

பல வெற்றிப்படங்களை அளித்து உங்களை மகிழ்வித்த
S-T-R பிலிம்ஸ் ஸ்தாபனத்தின் மற்றும் வெளியீடுகள் சில:

* ஜெய்சங்கர், முத்துராமன், விஜயகுமாரி, வாணிஸ்ரீ, பேபிராணி,
நாகேஸ் நடித்த

“உச்சரம்மா”

* டி. எம். சௌந்தரராஜன், ஏ. எல். ராகவன், விஜயகுமாரி,
எம். என். ராஜம், ராஜஸ்ரீ நடித்த

“கல்லும் கனியாகும்”

* ரவிச்சந்திரன், ராஜஸ்ரீ, நாகேஸ், வீ. கே. இராமசாமி நடித்த

“டில்லி மாப்பிள்ளை”

* காலஞ்சென்ற கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம்
நடித்த முழு நீள காஷியத் தொகுப்பு

“67ல் என். எஸ். கிருஷ்ணன்”

நங்கையர் விரும்பும் நவ நாகரிகத்துக்கேற்ற
தங்க வைர நகைகளுக்கு சிறந்த ஸ்தாபனம்

தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை

கே. என். எம். மீரூன் சாஹிப்

கன்னாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 585

Visit

K. N. M. MEERAN SAHIB

SOVEREIGN PALACE

Kannathiddy,

JAFFNA.

Phone: 585

மோட்டார்வாகன யந்திரங்களுக்கு.....

கீரங்காலற்
கிறைண்டிங்

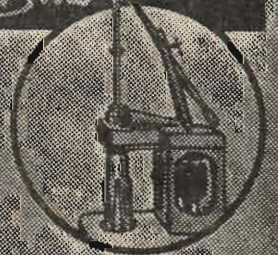

சீலன்ட்ர்
ஜீபோஜிங்

போன் : 7179.

சீலன்ட்ர்
பெராலிஷிங்

செய்து கொடுக்கப்படும்.

ராமகிருஷ்ணஸ்

ஸ்ரான்ஸ் லீத் யாழ்ப்பாணம்

